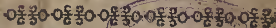
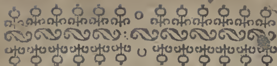


MANUALE
Þad er
Handbook
Hliodande um̃ þad
Hvorneñ Madur kuñe
Ad
Lifa Christelega
Og
Deya Gudlega.

Skrifud j Þyʃku Male
Af
D. MARTINO MOLLERO.
Med hañs eigeñ Formala.



Þryckt eñ ad Nyju
Ad Hoolum i Hialltadal /
Af
Marteine Arnoddssyne /
ANNO M DCC XI.



Bernhardus.

Ef þu margur villde trua/ ad eilijft Lijf sie/ þa munde hann ecke liggia daudur i Syndunum/ i mote Lijfenu.

Hieronymus.

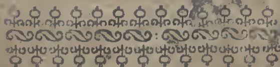
Annadhvort hlijtur Madur ad lijda hier/ eda grata þar (annars Heims.)

Clemens.

A þeim mun alldrei Bijslum linna/ sem alldrei villdu lata af ad syndga.

Gregorius.

Sa hleipur þorgiefins/ sem giefur þirre upp/ enn hann er komenn ad Merke enu.



Formmále hans sem Bookena hefur giort.



Ellt hvad Madurenn Christenn a af Guds Orde ad læra / vardveita og giøra / þad er faled og bunded i tveimur Greinum/ sem er.

1. Ad lifa Gudrækelega.

2. Ad deya Christelega.

Þetta hvørtveggia samanbindur sa Konungleget Spamadur David i eitt/ þ[r] hann seiger: Psalm. 90.

Drottenn kienn þu oss ad hugleida / þ vier eigum ad deya/ so ad vier verdum forsiáler.

Soddann Aminning giører og lyka sa vyse Madur Jesus Syrach/ þar hann seiger :

Hvad hellst þu giører/ þa huxa um þinn Endadag / og muntu alldrei giøra þad sem Jllt er. Syr. 7.

Þviad Gudrækelegt Lijf og Frammferde er ecke annad enn þetta/ ad huxa um sitt fallvallt Lijf/ og sinn ovyssann Dauda/ jdka sig daglega i riettre Guds Ákallan/ lifa i sannre Jdran/ jdka sijna Christelega Trw/ vardveita sijna Samvitsku / so ad hann (seiger Syrach) giører alldrei nockud Jllt/ þad er/ hn lætur alldrei þa Stund yfer sig koma/ giører alldrei þad nockud/ ad hn hafe ecke Trw og Traust til ad verda Sæluhialpleguz / Og sijkt kallast Christelega ad

deya/ þegar Christen Madur hugleider dagle-
ga/ ecke þad alleinasta/ ad hañ er dauðlegur/ og
kañ sig fyrer Dauðanum ecke ad verja/ helldur
huxar hañ æ og alla Tyma ad skilja hier so vid
þetta Lijf/ ad hañ er viss uppa syna eilyfa
Saluhialp.

Af slykre heilagre Konst Christelegs Dau-
da/ hafa Heidingiar fordumdaga ecke par vit-
ad/ og eñ er þad huled fyrer øllū þeim sem ecke
vilia hafa z hallda vorn Herra JEsum Chri-
stū fyrer siñ Endurlausnara. Þviad þo heid-
ner Vijsenda Menn hafe af Reynslu halldeð/
Ad epter ærlegt Lijf z Framferde kome ærleg-
ur Dauðe alla Tyma/ Lyka eirneñ þa kome
smanarlegur Dauðe/ epter skāmarlegt Lijf og
Framferde. Pa er þo miøg mikell og stoor
Mismunur a mille heidurlamlegs og ærlegs
Framferdis / hid ytra fyrer Møñunū / og a
mille Christelegs og Gudrækelegs Framferdis
þess Rieттlæta. So er z lyka stoor Mismun-
ur a mille ærlegs Dauða/ z christelegs Dauða.
Augustus Keysare i Rom hafde hafe þa dag-
lega Osk/ ad hū mætte deya vel/ Eñ hier med
meinte hū ecke añad/ eñ ad hū vegna synз Fram-
ferdis/ mætte epter sig læta eitt ærlegt z heid-
arlegt Nafn. Eñ þegar þar kiemur ad heid-
ner Meñ slyker skulu deya / þa er þar eingeñ
Huggun a ferdum / eingeñ Von/ helldur deya
þeir sem skynlausar Skiepnur/ eda þeir taka
Enda med Angist og Skielfing / so sem Vir-
gilius skrifar um̄ Turnum,

Vitaqve cum gemitu , agit indignata sub umbras.

Þad

Þad er/

Til Heliar Mirkra/ Natre med / Harmþrwngeñ Sæleñ flÿia ried.

Hier af kiemur þad/ ad i Heidña Vijsenda Maña Bookum/ er ecke añad eñ sijfelld Kløgun um Mañsins Neyd og Eymd/ hañs stutta Lijfdaga/ og Daudans Grimd og Beiskleika/ Eñ um Huggun & Hugarboot stendur þar ecke eitt Ord. Eirn af þeim hefur sagt/ Allt hvad Madureñ er/ þa er hañ ei añad eñ Eymd og Hørmung. Xerxes Kongur/ þa hañ af Hæd nockre leit yfer allañ siñ oteliande Her/ ungra & hraustra Strijdsmaña/ þa er skrifad hñ. hafe græted/ þa hñ hugleidde/ ad epter hundrad Ar munde ecke eitt Mañs-Barn lifa/ af þeim otølulega Her. Sa Vijsenda Spekingr Aristoteles klagar yfer Daudanũ/ & seiger: A medal alls þess sem a Jørduñe er grimlegt & hrædelegt/ þa er ecke neitt hrædelegra eñ Daudeñ. Slijkar huggunarlausar Eymder og Harmaklaganer/ standa allvijda i heidña Maña Bookum.

Nockrer af þeim hafa bored sig ad ransaka og leita einhvørs Raads og Huggunar i giegn Ogn og Skielfingu Daudans / hvørt ecke munde eitthvad vera/ hvar med þeir giæte stillt Skielfing Samvitskuñar/ so þeir kiñe þvi betur ad lijda Daudañ/ eñ þad hefur ecke komest leingra fyrer þeim/ eñ so sem Seneca seiger. Hugleid þu Daudañ jafnañ/ og mæla þu hañ vel upp fyrer þijnum Hugskots Augum/ so ad þu þess viliugre siert ad ganga under hañ/ þegar þar kiemur.

 Hier

Hier uppa hlyder þad vier lesum aþ þeim i Egyptalande þordū/ Þeir høþdu þañ Sid/ ad i Gleistabodū ꝫ Stoorveitslum/ lietu þeir eirn Mañ ganga um̄ Bord/ ſa haþde Dauds Mañs Mynd i hende ſier/ꝫ ſynde hana hvørium̄ Mañe med þeſſū underſkriþudū Ordū. Skiemtu þier hier vild/ Et ꝫ dreck og vert gladr/ hvlad epter er Daudañ verdr þu eins. Og m̄ þeſſū Hætte hugduſt þeir ad giøra ſig reidubuna til Daudans. Slyka Konſt brwkade ſa Ogudlege Agag Amaleckita Kongur/ Þvi þa hañ merkte ad Samuel Spaamadur ætlade ad høggva hñ i Stické/gieck hñ ꝼullhugadr fram̄ þ Spamañen/ꝫ ſagde: So ſkal burtdryþa daudans Beiſkleik/ 1. Sam. 15. ſem hñ villde ſo ſagt haþa/ Einuſiñe verd eg ad deya/ þvi er þ ei betra ſeir na eñ nu/ Hier er um̄ eina illa Stund ad giøra.

Eñ jaþnþramt þeſſu/ þa haþa þeir i ſynum Hiørtum øngva gooda Huggun haþt/eru med O-þoleñmæde og Møglan i giegn Gude med øllu nidur ſocknir. Hvlad hvørſu leinge ſem þeir leitudu Huggunar til ad ſtilla ſyn Hiørtu/ þa gieck þm̄ um̄ ſyder ſo ſm̄ Cicero ſkriþar/ Eg heþe (ſeiger hañ) framlagt alla mína Konſt og Kuñættu/og ſtundad þar uppa/ſo ſem mier er møgulegt/ ad eg mætte þar ꝫ þiña nockra Huggun/ eñ eg þiñ hana øngva.

Eñ ſæe þeir þañ Mañ nockurn/ ſem var ſkielþdur og hræddur/ þa hñ ætte ad deya/ þa ſpotudu þeir hñ/og ſøgdu: Þu Narre/ heþur þu ecke huxad þad þirre/ ad þu ætter ad deya/ Villtu nu þid þirſta hrædaſt Daudañ ?

En um tilgjört Lyþ ad tala/ þa haþa þeir Plato/Cicero og fleire Spekingar adrer/ miøg z mikelega mædt sig z mooda giørt/ ad bevijsa þad/ad Sæler Māña være Ødaudlegar/z ept er þetta Lyþ hefde goodra Māña Sæler Roo og Hvijld/ i einhvørriū Stad. En um Lykam añ/ ad hañ munde uppriisa nockurn Tijma og verda lifande/þad hefur alldrei nockrum þeir ra i Hug nie Hiarta komed.

Cicero/þikest vera fullhugadur/z lætur sīm fare hañ feigeñ þangad sīm Sælernar eru/seig iande. Ø/ hvørsu dyrdarlegur Dagur mun þ vera/ þegar eg skilst vid þetta auma Lyþ/ og kiemst i Sælnaña Selskap. En mz þvi i høn um var eingeñ riett Trw/ eingeñ Verkan hins helga Anda/ eingeñ Von nie stødug Huggun/ þa kuñe soddañ Hugarhreiste ecke haþa Afl/ þ var allt ostødugt og fullt Efasemdar/ so sem merkia ma af hñs Ordum/ i ødrum Stad/ þar hañ seiger: Fare eg villt i þessu ad eg helld Sælernar Ødaudlegar / þa er mier su Villa liwf og kiær / og eg læt ecke taka hana fra mier/ so lenge sem eg lifi.

Leingra eru heidner Meñ ecke komner/ og frekare Huggun haþa þeir ecke fringed. Og mz sama hætte z moote deya aller Hræsnarar/ þeir Trwna haþa alleinasta i Munnenum/ aller Ogudleger og Idranarlauser Sioolar / sem ecke haþa sanna Trw a Medalgangarañ JEsum Christum.

Hier skulu aller Hræsnarar/ Vantrwader z Idranarlauser / a medal Christeña Māña vita

 og

og vel merkia/ ad þeirra Fyrerdæming a Dei-
ge Domsins/mun verda miklu þyngre z stærre/
helldur en heidena Maña/ fyrer þa Grein/ ad
Kios heilags Evangelij heþur lyst þeim/ eñ
Heidinglum ecke/ eñ þeir haþa øngva Jdran
giørt/ Þeir haþa breitt epter þeim/ um hvørs
ia Christur talar/ Þeir villdu ecke/ hvꝛad
so seiger Gud sialþur/ Matth. 10. Cap. Eþ
nockur er sem ydur ecke medtekur/ z ecke hlyd-
er ydar Ordum/ þa ganged wt aþ þvi sama
Hwse eda Stad/ og hristed Dupted aþ ydar
Fotum. Sañlega seige eg ydur/ Lande So-
doma z Gomorra mun lydañlegra vera a sijd-
asta Deige / eñ þeim Stad. Hvør Eyrun
heþur ad heyra/ sa heyre.
Hier skal hvør Madur vel z vandlega hug-
leida þañ mikla Mismun/sem er a mille þeir-
ra Riettrwudu sem Jdran giøra/ og þeirra
sem eru Ogudleger Hræsnarar z Muñ Christ-
ner/ so miked sem æhrærer beggia þeirra Lijþ
og Framferde/ og þeirra Endadag z Aþgelok/
hvad harla Naudsynlegt er ad hugleida/so ad
vier lærum ad þeckia Nad Guds og Giæsku/
sa oss heþur gieþed sin Son JEsum Christū/
med sijnu H. Orde og Evangelio.
1. J Fyrstu/ So miked sem æhrærer Lijþ z
Framferde Mañaña/ haþa þeir Vantrwudu z
Hræsnarar øngva rietta Kiñing a Gude/ þeir
glæpa upp i Himened so sem Kalþar/ þa þr
koma wr Stiju siñe/ Þeir haþa Gagn aþ Skep
num Guds og nytia þær/ og þacka ecke Gude
einusiñe/hvørke fyrer sitt Lijþ nie sijnar Gaþ-
ur/

ur/ þeir hyxa ecke þar um Himerijke nie eilijft Lijf/ Þeir seigia so sem þar stendur. Eige Gud sitt Himerijke/ þegar hañ lætur oss ganga vel hier i Heime. Þeirra Hiartans Girnd og Glede/ er ad hafa Daga gooda/ og lifa epter Holldsins Munadsemdum, Og sañarlega hafa skynlausar Skiepnur betra Lijf og Framferd de eñ slyker Meñ/ sem þo eru skapader epter Guds Mynd. Eñ sa Riettetrwade/ z sa hann lifer i sañre Idran/ hañ þecker siñ Skapara riettelega/ fagnar og gledst/ vegna þess/ ad hañ er ordeñ Riettrtwadur/ Act. 16. neyter Gæ fu Guds med Þacklæte/ lofar og prijsar Gud fyrer þad/ ad hañ hefur alla Hlute giört so dasamlega / og stundar þar uppa Nott og Dag/ad hañ meige Gude þlijdeñ vera/ so ad hañ med Utvølldum Drottens meige Gud eilijf lega lofa og dyrka i Himerijke.

2. Þa Ogudleg Heimsins Børn lesa eda heyra/ ad Gud optlega straffe Synder og Ogudlegt Frañferde med illum Dauda og Afgange/ þa meina þaug ad þad duge noog/ ef Madur bijr sig so til sijns Dauda/ þegar hañ stundar ad hafa ærlegt Frañferde/ lifer ecke i opeñberum Løstum og Glæpum/ so hañ ma vel seigia med Phariseanum/ Luc. 18. Eg þacka þier Gud/ad eg er ecke so sem adrer Meñ/Ræningiar/ Ranglæter/ Hoordoms Meñ/ z meiga so ad Gud kuñe ecke/ og ei meige hañ med riettu synia so ærlegum Mañe Himnarijkis.

Þar a mot hefur Saftchrifteñ z Riettetrwadur Astundan þar a/ ad læra ad deya vel og

Christelega / Ps. 90. Syr. 7. hañ ydrast Daglega siña Synda af Hiarta/huggar sig vid Fullnadar/Bot og For þienustu synis Endur/lausnara/ heþur gladværa Von og fullt Trw/nadartraust þar a/ ad Gud mune vera hönum Tyknsamur þyrer mennan z Medalgaungu synis Sonar/ og liþer daglega so/ ad hñ giete vardveitt rietta Trw og gooda Samvitsku allt til syns Dauda/ 1. Tim. 1.

3. Þegar Heimsins Börnum geingur vel/ og allt leikur i Lynde þyrer þeim/ þa eru þaug miøg vel Christeñ/ tala margt um̃ Trwna a Gud/ þaug kieña ødrum hvørneñ þeir skule vera stødnger/ þoleñmoder i Krosse og Motgange/þeir eru o/hræddir um̃ sig/meina ad allð rei mune þr bila nie þorgāga/Ps. 42. Eñ þeg/ar Hørmungar Tymeñ kiemur/og Motgangs Stormur blæs og dynur a/ þa dettur nidur øll þeirra Hugar Hreiste/ þa þiker þeim so sem Himneñ ville hrapa og Jørdeñ søkva/ sialþer haþa þeir þa øngva Hugguñ/ og þo ad adrer ville hugga þa/ þa kuña þeir þvi ecke ad hlyda/ helldur syngia Gedeons Rødde med O/þoleñmæde/sem sagde; Dom. 6. Ey Gud er med oss/ þvi geingur oss þa so illa ?

Þar þvert a mote heþr riett trwad Christelegt Hiarta / þyrer laungu giørt siñ Reikning og hweist þar vid/ad Madur þær ei ad komast i Himeryke / þyrer gooda Daga/ Luckn og Vel/geingne þessa Heims/ helldur þyrer Kross og Motgang/ Act. 14. Þar þyrer/ gange hønu vel/ þa tekur hñ þvi vel/ og þackar Gude/sem

lætur hañ niotande verda Landsins Gixda / Psalm. 2. Sier vid Syndunū/ þionar Gude Drottne m3 Otta/z er gladr m3 Hrædslu. Eñ gange hm̄ i mote/þ.ae hñ Kross og Motgang / þa seiger hñ m3 hinū sæla Job/ Eþ vier høþū medtekeð aþ Hende DRotteñs þad Gooda/ hvi skulum vier þa ecke lijda þad Illa ? Job. 2. Liñe z ecke Krosse z Motgange/ þa syngur hñ m3 hinū gooda David/og seiger: Po Dvøl sw þærest þram a Natt/þra þvi til Morguns sijo dañ/ mitt Hiarta a Guds Ast z Miatt / eþast skal ei nie kvijda/ Psalm. 130. Verde Sorg z Motgangur eñ þa þijngre/ þa seiger hñ m3 S. Pæle/ 1. Cor. 10. Gud er trwr/ og lætur oss ecke meir þreistast/ eñ oss er møgulegt ad lijda. Eþ ad Holld z Blod er veike/hrædt/z wtleggr Kross z Motgang ødruvijs/z a verra Veg/ þa trwer hñ z veit vissulega/ad hm̄ sin Gud elska/ hliooti aller Hluter ad þiena til hins besta / Rom. 8.

4. Veralldarenar Syner og þeir Vantrwu udu/þegar þeir sia og merkia/ad þeir hliota ad þara burt/og yþergieþa Konu og Børn / Gots og Eigner/ Vølld og Virdingar/og þara nakter i burt / þa taka þeir til ad klaga og ad bera sig illa/ og seigia : Daude/ Daude/ hvad beiskur ertu? z etc. Syr. 41. Þeir verda eþar samer/ huglauser/ og seigia sem sagde Keisare Severus : Mikell er eg og veglegur/ og megtugur/Eg heþe vered allt þetta/Eñ nu eg skal deya / þa er eckert aþ øllum Hlutum sem mier giete hialpad.

Þar a mote hefr sa Riett-Christne wt valed sier gott Hlutskipte / Fagnar og gledur sig i yfergnæfanlegum Rijkdome Guds Giædsku og Nædar / kan vel ad yfergiefa og forlæta alla stundlega Hlute a hrørre Stundu / og seiger med David Konge / Þo adrer hafe Nægd Korns / Vijns og Vista / þa ertu Gud Glede og Føgnudur mijns Hiarta.

5. Þegar Idranarlauser Veralldar Syner og Hræsnarar verda siwker ; hyxa þeir alleina þar um / af hvørriu þeir hafa sijna Sott feinged / hafe þeir mætt dreka eda eta nockud Oheilnæmt / og eru illa til Frida / ad þad hefur so til tekest.

En þeir Riett-trwudu vita / ad ecke hid minsta Hær a þra Høfde / kan ad falla an Guds Vitundar og Villia / Matth. 10. auk helldur mundu þeir sijna Helsu mist hafa / ef ꝥ hefde ei vered Guds Vilie / þar fyrer giefa þeir Skulldena sijnu Syndum / og medkienna ad þer med sijnu Syndum hafe þta Synda Strafs forskulldad / Jer. 10. og vita ad Gud med slijku Hirtingar Hrijse / vill þa locka ⁊ leida til Ydranar / þeir vita ⁊ elrnenn ꝥ / og trwa þvi fullkomlega / ad þegar Gud vill i þan Mata vitia Mansins / þa stoda og styrkia aller Hluter þar til / ad þad kome fram sem Gud hefur æsett / sie þad Sott eda Siwkdomur / og eru þar fyrer vel til Frids. 2. Cor. 10.

6. Þeir Oguðlegu Veralldar Syner hyxa ecke par um sijna Sal / fyrr en þeir verda siwker / þa ed fyrsta lætast þeir villia verda from-

er. Adur hefur heim eingen Skiepna vered so leid sem Prestar/ en nu feir sia hvad verda vill/ þa skipa þeir ad hlaupa/ ryda z rena eptyr Preste. Adur hafa þeir a þeirra Twngu ecke añad hefted/ en leider Prestar z Papar/ en þa koma ønnur Hliod/ Frome Dannumañ/ Eru verduge Guds Ords Pienare / hialpa mier og gief good Raad / so eg verde ecke fordæmdur. En hier vill optast ganga so til / ad þeir sem Guds Nad og hañs Ord fyrerlyta alla syna Daga / þeir þar hana ecke þa þeir villa.

En sa Riett-trwade Christeñ Madur er alla Daga og alla Tijma reidubweñ/ad fara af þessum Heime/ Psalm. 90. Hñ lætur alldrei nockurn Dag eda Tyma hañ yfer sig koma/og alldrei lætur hñ sitt Hiarta vera i þre Stickan/ ad hñ þurfe nockra Efasemd ad hafa uñ syna Sæluhialp/hellldur hvar hñ er staddur/þa kañ hñ med fullu Trwnadar-trauste z gruggre Von ad segia so/Apoc. 22. DRotteñ JEsu Christe / mijn Huggun z Glede / eg vænte þyn a hvørre Stundu / kom þa þu villt / eg er til Reidu. Og kome nockur Krosseda Siwkdom ur/ seiger hañ strax med hinum H. Simeone / Drotteñ lattu þiñ Þion fara i Fride/Luc. 2.

7. Þegar þr Muñ-Christnu Hræsnarar þur þa Rauda eda Hialpar vid i þra Siukdome/ þa leita þr Lækninga hvar þr kuña / stundum hia Galldramøñū eda þim sem fara mz Rwner/Ristingar/ Forneskiu/ Særingar/ marger seigia/ Vilie Gud ecke hialpa/ þa hialpe hiñ añar/eda hvør sem kañ/ so mier batne.

Eñ ſa Gudhræddr z riett⸗trwade veit vel/ ad øll Hia Gudadyrkan/aller Oleyfelegre Lækninga Hætter/ eru alvarlega ƀbodner/ Exod. 20. Hñ þecker Brygd z Vielar hiñs vonda Anda/þ ecke kañ hñ nockrū Mañe ad hialpa/ med Forneſkiu / Galldre/ Misſyningū / Rwnū eda Riſtingū/ helldur gløreɾ hñ þ uppa þa Grein/ ad hañ meige mz þiñ Hætte þær Makt z Valld yƀer þra Saalū/ ſem ſlıkar Lækningar þiggia z mz Høndt haƀa. Ia/ad vyſu/ſa riett⸗trwade veit þ z trwer þvi/ad betra er ad deya þuſund ſiñū i Drottne / helldur eñ ad verda heilbrygdr i Ðløƀulſins Naƀne/ z liƀa. Þar fyrer leitar hñ þra Rææda z Lækninga ſem Gud heƀur til ſett/ ſo ad hñ freiſte ei ſyns Guds. Eñ kuñe hñ eingeñ Rææd/ǫng va Lækning ad ƀæ/eda eþ Gud lætur ſyna Bleſſan ei koma þar til / þa ſeiger hñ/ Drotteñ IEſu/ hier er eg/ giør þu vid mig epter þyñū Villa/Eþ þu villt þa kañtu ad hialpa mier/Matth. 8. eñ ſic þier añad þægelegra/ Sia þa er eg hier/ſem þu villt miñ Gud og DRotteñ.

8. Veralldar Syner þuxa i ſyñū Stukdome/ harla lıted uñ Guds Ord/ þviad þr haƀa ecke lagt þ uppa Hiartad/vita ecke ad hugga ſig vid þa heiløgu Skrÿrn/ ecke helldur vid þa heiløgu Kvølldmaaltyd. Sumer læta leſa fyrer ſier veralldlegar Hiſtoriur/ Sagnabækur / Æƀeñtÿr/ hvar med þr villa hamla Daudañs Hugſeñingum/ og læta ſier ecke þykia laangt.

Eñ Riett⸗trwadr Chriſteñ Madur/er þrodur i Guds Orde/ veit vel ad lida z liſta i ſun-

dur Løgmaaled z Evangeliū/ z riettelega mz h ad bara. Hn gledur sig vid þn Naadar Saatt/ maala/ sm þn heþur bunded vid Gud i Skyrn/ enē/ þn laangar z þyrster epter Rvølldmaaltyd Drotteñs/ so hn̄s Saal meige bar vid endurlyþ gast z næresþ/z heþur Glede z Huggun i Herr/ anū Christo. Hn̄ huxar ecke par um þñañ Heim eda Heimsins Skiemtaner/ helldr er hn̄s Rada alla Tyma um Lausnarañ Jesū z eilyþt Lyþ/ og gledur sig þar vid allt i Daudañ.

2. J añare Greim/ þegar so langt kiemur/ad Madur verdur ad deya/ og ecke er añad a þerd/ um/þa tekur sa Heidne eda Vantrwade til þast lega ad klaga Mañeskiuñar Eymd z Neyd/ og stuttañ Sorgar Alldr hier i þessu Lyþe/ hvad hn̄ giører ecke raanglega. En hañ byr sig ecke til Daudans/ giører hvørke Ydran nie Jþer/ bot/ helldur møglar og mæler Gude i mote/ ad hañ giører Oriett/ þar hañ lætur Meñ ecke leingur lifa.

Þar þvert a mote huxar Riett/trwadur Christeñ Madur um sin Dauda / Hañ harmar aþ Hiarta þad þyrsta Fall/ er hriggur z sorg/ ande vegna siña eigenlegra Synda z Misgiør/ da/og ad soddañ Reþsingar Straþþ Daudans hlytur yþer oss ad koma/ Syndaña vegna / og segia þar þyrer aþ audmiuku Hiarta/ Mich. 7. Eg vil giarnañ bera Reide Drotteñs/ þvi/ ad eg heþe syndgad a mote hønū. Og eñ apt/ ur/Ps. 119. v. 75/137. Riettlætur er Drott eñ/z riettur er hiñ Domur/Gieþande so Gude Dyrdena/ad þn giøre oss øngvañ Oriett/z byr

sig

sig so til/ & býdur sinar sælugu Daudastundar.

3. Þegar sa Vantrwade huxar um̄ Daudan̄/ þa hrædest han̄/ skielfur og bifar/ & er hræddur fyrer ognarlegre Daudans Mind/ Hold og Blod kan̄ ecke an̄ad ad giøra/ hefr eingen̄ Raad fun̄ur/ þviad Dauden̄ er Man̄legrar Natturu Ovinur/ sem Lýfed tekur af oss øllum.

Enn sa Riett-trwade lætur vpp sijn Truar Augu/ & lytur a Daudan̄/ ecke epter Løgmaale Guds/ helldur epter þvi heilaga Evangelio/ hefur Glede & Huggun i sijnum Endurlausnara JEsu Christo/ hvør ed Beiskleika Daudans hefur smackad fyrer oss alla/ og hefur giørt han̄ ad sætum Svefne. Han̄ hefur þa gledelegu Von/ ad han̄ mune ecke deya/ helldur sofna wtaf/ & ecke verda var vid Beiskleika Daudans/ vegna Sætleika þeirrar Huggunar/ sem han̄ hefur i Christo JEsu.

3. Þegar þeir Vantrwudu & Ogudlegu huxa um̄/ hvad Oskaplega liotan̄ & vidurstyggelegan̄ Dauden̄ giører Man̄en̄/ Han̄ giører han̄ Steindaudt Lijk/ kastar hønum i diwpa Grøf/ & eys han̄ ohreinne Molldu/ þa taka þeir til ad verda dapre & hryggver/ þa fellur øll Kiæte/ øll Hreiste/ þeir taka adra Rædu/ sem giørde Xerxes Kongur/ þa han̄ heyrde talad um̄ Daudan̄/ sloo han̄ af þeirre Rædu/ segiande: Tølum̄ ecke um̄ Daudan̄ nie adra hryggelega Hlute/ helldur hvad Gaman er & skiemtelegt (Alijka er hia oss heimskra Man̄a Tal. Eg skal lifa a medan̄ eg life) þess er gieted sem giørt er). Enn sa Riett-trwade huxar an̄ad/ sier leingra fram̄ i

Veigen̄/

Veigeñ/ gleþr sig ecke þar ad þvi/ hvørsu hrædeg-
leg/ aþskapleg z grim̃ Daudans Mynd er/ hux-
ar ecke þar um̃ þad hvørneñ Daudeñ utleikur
Lijkamañ/ z hvørneñ hañ hlytur ad rotna og
þwna/ Job. 17. helldur þeinker hñ z sier þyrer
Hugskots Siooner setur/ hvørsu ad hñ mun a
sijdasta Deige Dijrdarlega þram̃ koma og upp-
rijsa Oþorgeingelegur og lijkur Dijrdarþullum
Lijkama Herrañs JEsu Christi sijns Lausnar-
ara. Philip. 3.

4. Þegar ꝥr Vantrwudu z Oguðhræddu
villia sem best bwa sig til Daudans/ þa komast
ꝥr ecke leingra eñ ꝥ/ ꝥr eru hrauster/ þullhuga-
der/ seigast ecke hrædast siñ Dauda/ aller verda
ad deya einusiñe / ꝥ sie ecke ad giøra nema litla
Stund/ þar epter sie þad wte. 1. Reg. 15.

Eñ þeir Riett-trwudu og Riettlætu/ treij-
sta ei uppa siñ holldlegañ Hraustleik/ helldur a
þañ Styrk H. Anda/ sem med þeim er/ z vita
vissulega/ ad Feidur Guds/ hvørs Smeck þeir
haþa þyrer Trwna þeinged/ hvør z hærre z hær-
leitare er/ eñ vor Skilningur/ hñ mune vard-
veita þeirra Hiørtu og Siñe i Christo JEsu
til eilijþrar Sæluhialpar. Philipp. 4.

5. Sa Vantrwade eda Ogudlege er m̃ øllu
Vertulaus ꝥ Daudanũ þegar hñ kiemur/ þar er
eingeñ Trw/ eingeñ Von/ ecke nockurt stadþaste-
lege Ord / vid hvørt hñ meige sig stydia/ einge
eñ Huggun / hvar med hñ kuñe sitt Hiarta eda
sijna Samvitsku med ad stilla/ deyr añad hvørt
wtaþ/ sem skynlaus Skiepna/ sem hvørke heþ-
ur Maal nie Vit/ ellegar m̃ Vantrw z Skieln-

ingu / og vonar sier einskis Goods af Gude.

Eñ sa Riett-trwade christeñ Madr hefr sitt Hiarta fullt mz Trw z Von til Guds/fullt mz Ofeiganlegar Andvarpaner/ Rom. 8. so hñ er allareidu mekr z framar i eilijfu Lijfe/eñ i þes-ssu Hunslega. Þar med hefur hñ þ huggunar-samlega z sañа Guds Ord / sem ei lijgur / og ecke bregdst / þad geimer hañ i sijnu Hiarta / þar vid helldur hañ sig/ þar uppa treister hañ stadfastlega/ vitande ad þad mune skie / so sẽ Ordeñ hlijda/ og seiger þar fyrer med stødugu Hiartans Trauste. Joh. 8.

Herra Jesu/ hvør sẽ helldur þijn Ord/ Hañ mun ecke sia Daudann eilijflega.

6. Sa Vantrwade klagar / þegar hñ ligg-ur fyrer Daudanum / hañ sie alleina / hañ sie yfergiefeñ / forlateñ / Frændur og Viner fordest hañ/ eingeñ vilie hønum hialpa.

Þar a mote seiger sa Riett-trwade/ Drott-eñ / þegar eg hef þig / þa hirde eg hvørke uñ Himeñ nie Jørd/ og þo mijn Sal z mitt Lijf veikest og vanmegnest/ þa ertu þo mñ Gud z Huggun mijns Hiarta / og mitt Hlutskipte. Psalm. 73. Þviad hañ veit vel / ad Mañleg Hialp stodar ecke i slijkre Neyd / hvørsu good sem hun er / Og þegar øll Mañleg Hialp er wte / þa trwer hñ vissulega ad Gud mune hialpa hønum / Ja/ hañ hefur hellaga Preñing i sijnu Hiarta / z hellaga Eingla i kringum sij-na Soottarsæng / sem vakta uppa hñs Sal.

7. Þegar þr Ogudhræddu og Vantrwudu heyra ad Saleñ Mañsins sie Odaudleg/ z epter

er

er fra Lijfi sie aañad Lijf/ þar þeir Riettlaatu munu hafa Fögnud z eilijfa Glede / eñ Rangs laater eilijfa Fyrerdæming / Kvaler z Pijsler / þa hrædast þr z skielfast wr Maata / Oska ad slijkt være ecke satt / og villdu giarnañ ad þeir skylldu alldrei af Dauda upp rijsa. Þvi þeirra vantrwad Hiarta seiger þeim/ Ef so er/ þa verdur þu eilijflega fyrerdæmdur / þar fyrer Oska þeir sier / ad þeir hefde alldrei vorded vered. Matth. 25.

Þar hvert a mote / eru riett=trwud Guds Börn glöd af Hiarta / ad þm̃ er aañars Heims eilbwed eitt Lijf ad Erfa þu/ þar epter langar þra Hiarta/ þess Oska þau sier / og andvarpa þar epter/ ad Christur skule koma / og giöra snart Enda a þessu auma Lijfe / so ad þad eilijfa mætte uppbyriast/ þvi þeirra Von er fullvijs þar uppa/ ad þad eilijfa Lijfed er O= um̃ræda ñlega betra eñ þetta. Rom. 5.

Soddañ Antitheses (þ er Mismunar greining millũ goodra Maña z vondra) meiga miklu fleire fiñast z giörast / af hvörium merkia maa/ ad þar er stoor Mismunur a mille Framferdis z Lifnadar Heideña Maña eda Vantrwadra (so þeir hafe heidarlega lifad) og a mille Framferdis riett=Christeña Maña/ þad med ödru lage/ hvad Olijkañ Afgang hvörir treggia hafa wr þessu Lijfe / Riett=trwader Christner/ z þr Rdranarlausu Hræsnarar/ og Heimsins Syner/ hvad Meñ ættu alvarlega ad hugleida/ z laata ecke af/ fyrr eñ þr hafa reint z rañsakad sialfa sig/ hvört þr hafa þa söñu z

 riettu

riettu Trw a Jesū Christū vorn Lausnara og Frelsara / Ja / eirn riett-christen Madr ætte ecke sig til Svepns ad leggia fyrr eñ ad hñ mz Bæn z Akalle til Guds/z mz daglegre Vm̃byr-un z Rokan Christelegrar Trwar / z þ Nad z Styrk H. Anda kiæmest so langt/ad hñ elskade meir þ eilyfa eñ þ stundlega/ ad hñ heþr metre Ast z Girnd til Riettlætis/eñ Synda z Rang lætis/ ad hñ þecker riettelega fra syndsamlega Lyfe/ z auma Vistar veru þessarra Lyfsdaga / hafe Girnd z Forlenging epter eilyfu Lyfe/z elske Jesū Christū af Hiarta/ z daglega vænte z bidie um̃ hañs Tilkomu / take Vara a synu Kalle z Embætte med Trw z Digd / z sie alla Tyma reidubwen upp ad leysa / z fara af þessu Heime/iñ i þ sama Fødurland Vtvalldra Man na/ sem er Himeryke.

Med þessum Hætte eigum vier aller ad bwa oss til eins Christelegs Dauda / og alla Daga ad giøra oss o-lyka Vantrwudum Heidingiū/ Tyrkiū/Papistū/Gydingū/ydranarlausū Hræ-suurū og Verralldar Sonum/ af hvøriūm sum-er vita ecke par af Herranum Christo/Sumer vita nockud/ eñ villia þo ecke vita/Sumer vita vel/ eñ villia þo ecke medkieña hñ þ siñ Lausn-ara/Sumer eru þorkunar vel Christner i Muñ enū/eñ ecke i Hiartanu/þr hrosa sier af Trwñe/ eñ læra hana þo ecke i liose mz goodū Verkū/ tala um̃ eilyft Lyf/eñ kieña ecke ødrū hvørneñ Madr eige þᵛ til ad komast. Eñ skule Meñ allt þetta læra/þa verda Meñ ad lesa þ/heyra þ z læra/ z jdka sig þar iñe. Par er þ Hende (Lof

sie

sie Gude) su hellaga Biblia/hvøria hvør Madur ma hafa/& lesa sem vill. Þar eru og margar ægiætlegar Bækur / wtgeingnar a almenelegt Moodur/Maal/wr hvørium Madr ma taka allra Handa gagnlegann Lærdom & heilnæmar Hugganer/ & goodar Aminningar sem naudsynlegar eru/til ad lifa Christelega/og deya Gudlega.

Og þo eg reikne mig hinn allra minnsta a medal JEsu Christi Þienara/& hroose mier ei af nockrum Hlut/ nema af Naad Guds/ seiglande af allre Audmykt med S. Paale/ecke eg/helldr Naad DRottens sem med mier er. & etc. Af soddann Naad mijns Lausnara JEsu Christi/ hef eg ꝥtta ß hialp H. Anda skrifad/ & wtganga læted ꝥennann Bækling/um Christelegt Lijf & Frammferde & sælugann Dauda & Afgang/ Vonande ad slijkt Verk mune verda Gude til dyrdar/ mier & mijnum til Lærdoms & huggun/en einføldum Saalum til Lijfs leidriettingar & undervijsun

Þa vijsu & lærdu/bid eg ꝥr hallde til gooda einfallda Rædu/ꝥvi ꝥsse Bæklingr er ecke ß þa giørdr/sem bæde eru vijser & lærder/ Prooster og Formeister/& goodra Boka fiølda hafa/helldr ß einfallda/lijtt lærda/þa bid eg ꝥr jdke ꝥennann Bækling/& elske & legge a Hiartad ꝥ hier standur/Þa veit eg vissulega/ ꝥeir munu fa nockud Gagn hier af. Þar & sem Prestar eru ecke nalæger alla tijma ꝥm sem siuker eru/þa kann sa siuke sialfr ad taka sier Hugganer wr ꝥessum Bæklinge/eda læta lesa ß sier ꝥ hann vill/ so hann blijfe stødugur i Trwnne & Bæna/Akallenu/ & bijde so sinnar sælugu Stundar/ med Von & Þolenmæ-

ec. Pa Naad velte oss øllum Myskunsamur Gud fyrer sin Son JEsum Christum/ Amen.

M. M.



Augustinus.

Minn Gud / laat mig deya/ so ad eg meige sia þig. Eg hirde ecke ad lifa/ Eg vil helldur deya/ so eg meige siaa minn Lausnara JEsum Christum.

Bernhardus.

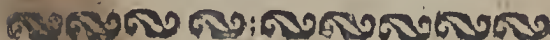
Ad sia ecke Gud / þad yfergeingur allar Helvijtes Kvaler og Pijsler.

Augustinus.

Oh hvad sæll er eg þa/þegar eg maa koma ad sia og skoda Guddomlegann Dijrdar-Lioma.

Lutherus.

Ad sia z lijta Gud i Himnanna Rijke umm eitt Augabragd/ þ mun betra vera enn øll Verallðarennar Glede/ þo ad hun ætte ad vara i Þusund Ar eda meir.



Heilſuſamleg
og miøg good og gagnleg Und-
ervÿſſan/ hvørneñ Madur ſkal aþ
Guds Orde læra ad liþa Gudlega
og deya Chriſtelega.

I. Cap.

Nÿder uppa Jñehalld þeſſarar Book-
ar/ og ſkÿrer þra/ hvørſu ad vier erum/ ei ad
eins dauðleger / helldur erum vier Gvÿſer þar
uppa / hvønær/ hvar ꝛ med hvørium
Hætte vier verdū wr þeſſum Heime
burt kallader.

Seig þu mier i ſtuttu Maale/ hvad eg ſkal læ-
ra aþ Guds Orde / og øllū þeim Predikunum
og Kieñingum / ſem eg heyre Ar og Dag.

ÞU ſkallt læra ad liþa Gudlega/
Og deya Chriſtelega. Pſalm.
90. Eccle. 12.
Þar til hialpe mier Gud/ ad
eg giete ſo lifad hier i Heime / ad eg
meige liþa añars Heims eilÿfflega/ Am.

Hvad er Gudlegur Liþnadur / Edá hvad
er ad liþa Gudlega ?

Þad er ad þeckia Almaattugañ Gud
gleffelega / z sialþañ sig. Exod. 20. Ps.
76. Jer. 9. Deut. 6. Matth. 28.

1. Fyrst skalltu læra ad vita / Ad
Gud Drottiñ er eirn eilijfur Gud i siñe
Essentia z Veru / eñ þreñur i Person-
unñ / sem er / Gud Almaattugur Fader /
Gud Sonur / og Gud Heilagur Ande.
Psalm. 60. Joh. 17. Joh. 1. Og
a medal þessara þriggia Persona heþur
su sem er i Midred / þad er Sonureñ /
vered sendur i þeñañ Heim / Og heþur
teked a sig Mañdomlega Natturu / og
er ordeñ vor Endurlausnare.

2. Þar næst hlÿtur hvor og eirn
Christeñ Madur ad þeckia sialþañ sig
rieitelega / z vita / ad vier erũ þyrer Guds
Auglite aumer Syndarar / z andstygge-
leger Glæpameñ / verduger eilijfrar Glo-
tunar z Fyrerdæmingar / eþ ad vier giorũ
ecke alvarlega Ydran / z trwũ a Christ-
um / z verdũ nijer Meñ / Ephes. 2. el-
skum Gud af øllu Hiarta / z vorn sam-
christeñ Naunga sem oss sialþa / so lein-
ge sem vier lifum.

Al-

AEmættugur eilijfur Gud Fader/Son ur z Heilagur Ande/ þreñur ad Personū / eirn ad Guddomlegre Veru / Eg bid þig/ kieñ þu mier ad þeckia þig riettelega / so z lijka sialþañ mig/ og i slijkre Kyñingu ad vaxa z þroast daglega/ uppa þ eg kyñe so ad haga mijnū vesolum z stuttū Lijfsstundū/ ad þier se þægelegt z loþlegt / og mier sialþum Nægskalaust fyrer Lijf og Sal/ Amen.

3. Hvad kallast ad deya Christelega?

Ad deya christelega/ er ad enda sijna Lijfdaga i riettre z sañre Trw/i Hendr ad fela Herranum JEsu Christo sijna Sal/ z mz Hiartans Girnd z Forleingingu epter eilijfre Saluhialp/ hægt og gledelega ad sofna/ z i burt ad fara wr þeßū Heime. Luc. 2. Phil. 1. 1. Tim. 4.

Herra JEsu Christe/ þu alleina veist nær eg skal deya / Eg bid/ gief þu mier christelega Daudastund/z tak mijna Sal i þijnar Hendur/ Am̄. Act. 7.

4. Hliota aller Meñ ad deya?

Ja vissulega / Þvi so stendur skrif-

ad / Aller Meñ eiga einusiñe ad deya / eñ þar epter a er Domureñ. Heyr þu þ mijn Saal / og lat þier þad til Hiartans ganga / Eige aller Meñ eitt Siñ ad deya / Heb. 9. þa mun þ z lijka hen da þig / hvorad so stendur skrifad hia þm vijsa Mañe Syrach / J Dag mier / a Morgun þier (seiger hvor Framlideñ) Merk þad vel Saal mijn sm Reikningeñ talar / ad einusiñe eige Madur ad deya / eñ ecke i tvær reisur. Hvorad ef so være maseft / Meñ ættu ad deya i tvær reisur / þa mætte bæta þ i seirna Andlatenu / sm a brast i þui fyrra / z deya þa betur / Eñ þad er ecke so / Hvor hañ deyr illa einusiñe / sa er ad Eilijfu illa daudur.

DRottenn miñ Gud / lat þu mig læra / ad mijner Dagar hafa Enda / z ad mijner Lijfsdagar sieu masetter / so eg hlijt i burt ad fara. Miñ Gud / kieñ þu mier ad hugleida / þad eg hlijt ad deya / so ad eg verde forsialll / z lære þa riettu Konst / hvorneñ eg a ad deya Christelega / Amen. Psalm. 90.

eru daudleger.

5. Eñ ep so være/ ad Gud openberade oss vora Daudastund/ so ad vier mættum i riettañ Tijma bwast vid Daudanū/ og verda reidubuner.

Mijn Sæl / þu skalt vita / Þier er ecke alleinasta þijn Daudastund hulen z Ovitañleg/ helldur añad fleira þ Daudanū vidvijkur/ so sem skrifad hafa þeir Gømlu. Fyrer oss daudlegū Mønum er hulen ecke ad eins vor Daudastund / helldur z eirnen i hvøriū Stad/ a hvørium Tijma/ i hvørre Skyckan/ z med hvøriū Hætte hañ grijpur oss i burt. Vm̄ þssa fiora Hlute ætte hvør Madur vel ad hyga.

O HErra Gud/ hvørsu vijdt z breidt eru þijnar Huganer fra vorū Hugunum/ og þijner Veiger fiærstæder vorum Vegum? Jæ ad vijsu/ so hatt sem þad Himeneñ er fra Jordune / so hæer og fiærlæger eru þijner Veiger hia vorum Vegum/ Esa. 55. Veit og giet þu / ad eg daglega kome fram̄ fyrer þig/ mz Hiartans riettu Trwnadartrauste / og bidie þig um̄ sæluga Daudastund/ hafande þ Traust / ad þu muner ecke læta

yfer

yfer mig koma añad eñ þ mier gott og gagnlegt er fyrer Lijf og Sæl.

6. Hvørneñ skal eg hid einfalldlegasta hyxa uñ þa ßiora adurneñda Hlute?

J þañ Mata. 1. Fyrst er þier Sæla mijn Ovitañlegt a hvøriu Dei-ge/ hvørre Stundu/ eda a hvøriu Au-gabragde Gud vill þig burt kalla/hvort þ verdur a Nootku eda Deige/ad Kvøll de Dags eda ad Morgne. Ad visu kañ Gud audvelldlega ad lata oss ßa ad vi-ta þ adur eñ þ skiedur/ eñ hañ vill ecke giora þ. Þvi hñ sier þ (mijn Sæl) vier aumer Meñ erū so spillter z fordiarfad er af Syndeñe/ z stundū ecke añad eñ þ sem er verالldlegt og holldlegt/ so ad ef vier vissū vora Daudastund fyrer / þa mundū vier ecke hyxa miked uñ Gud / nie ad elska hñ z ottast/eda hñ ad tilbid ia og akalla / eda giøra nockra Ydran fyrr eñ vor Daudastund kiæme. Skyl-de Madur þa hid fyrsta giøra Ydran / þa hañ veit hñ a ad deya / þa yrde sw Ydran miog vanskickañleg/ so sem þad gamla

gamla Mæltæke vottar. Sein Ydran er fialldañ søñ. Par þyrer er oss þ ecke skadlegt / helldur gagnsamlegt z gott / þo Gud læte oss ei vita vora Dauda-stund/ so vier helldur liþñ i Otta Drotteñs alla Daga / so sem Mæltæke vort hliodar/ Þvi dylst eirn Dagur/ ad aller skulu hrædast.

O HErra Gud / hvørsu hiegomlegur Alutur er Mañskiepnañ/ eñ lifer þo athugalaust / huxar ecke par um̃ sig / Nañ verdur sem Job talar / fæddur aþ Kviñuñe/ lifer skam̃a Stund/ z er fullz Eimdar/ hñ reñur upp sm̃ Blomstur og fellur af/ z lijdz i burt sem Skugge/ og blijfz ecke i sama stad/ Nañ hefz siñ ma-settañ Tijma/ z hñs Manadardagar eru þ hier. Þu hefur sett hm̃ Takmark/ yfer er þ kiemst hñ ecke/ Job. 14. DROtteñ miñ Gud/ þu sem epter þessu Gud-doms Rade lætur mig ecke vita mijna Daudastund þ/ Lattu mig alldrei so ve-ra ad eg giøre ecke Ydran og Iferboot. DRotteñ þu dilur mig þeirrar Stundar

sem eg skal burt para/ Gief ad eg hage z hegde so mijnū Lijfdøgū/ad eg Dag z Noott a hvørre Stundu verde fundeñ reidubweñ til ad skilia vid þetta auma Lijf/ Amen.

2. Þar næst veitstu ei mijn Sæl/ hvar Daudeñ mune koma og taka þig burt/ hvørt þu ert heima/eda i framande stad/hvørt þu ert wte eda iñe/a Sio eda Lande/a Eing eda Akre. Ad vijsu mijn Sæl/þitt Glas reñur alltijd/stendur alldrei kyrrt/ og eingeñ Madur veit hvørt hñ lifer þad wt. Daudeñ fylger oss so sem Skuggeñ/ hañ situr um̄ oss hvar hellst vier erum/og leitar vid hvar hañ fære oss hondlad. Ef þu villt nu vera forsiall Þienare/ so vertu bweñ vid honum alla Tijma z Stunder med sañre Hiartans Ydran.

GIef þu mier DRottenn miñ/ ad eg vite og vidurkieñe/þad eg i øllū stødū er aumur Madur og daudlegur/ og ecke i nockrum stad o-hræddur fyrer Daudanum/þviad allstadar tekur hñ vara a mier

og

og situr um̃ mig. Hialpa þu mier/ ad eg sem eirn forsiall Þienare sie ecke varbu=
eñ vid Honũ/ helldur ad eg alla Tijma hure um̃ Hañ/ og sie reidubueñ med riett=
re Ydran/ hvat hellst Hañ hitter mig.

3. J þridia máta veitstu ei mijn Sál i hvørre Stickan DRotteñ kallar þig/
hvørt þu ert þa soþande eda vakande/ kát z gladur/ eda grátande/ druckeñ e=
da o=druckeñ/ reidur eda Fridsamur/ ver=ande i Veralldlegu Starþe/ eda Andle=
gu. Þar þ mijn Sál/ vakta þu þig/ og lát Daudañ ecke þiña þig i nockre sodd=
añ Stickan/ i hvørre þu villt ecke giarn añ deya. Miñstu hvad Syrach seiger/
Hura þu um̃ ad Daudeñ dvelr ecke/ z vel veitstu hvørn Sáttmála þu hefur vid
Daudañ bunded. Ja ad vijsu mijn Sál/ i hvørn handa máta/ eda i hvørre stÿck
an Gud þiñr þig/ so mũ hñ z dǽma þig.

MJñ Gud z DRotteñ/ vardveittu mig þ Athugaleyse/ z ølluillu Framþer
de/ so ad eg liþe ecke epter Muñ z Ma
ga/ sm̃ þr Ogudlegu/ sm̃ hvørke hura

um̄ Himerijke nie Helvijte / Helldur veit
þu mier þ / ad eg Nætur og Daga/ liþe
og hegde so mi̅nu Lijfe og Fram̄ferde /
ad eg a hvørre Stundu sie til Reidu /
þegar mi̅n Daudastund kiemur/ Amen.

4. J Fiorda Mata veitstu ei mi̅n
Sal/ hvørt þier verdur auded ad deya a
þinne Sottarsæng/ eda med hvøriu Sot-
tarþerle Gud vill þig i burt kalla / Þu
veitst ei þ/ hvørt þu munt falla þ Vop-
num/farast i Ellde/ druckna i Vatne /
verda þ Skridū/eda voveiþlegū Skada.
Margur seiger so/ Þegar eg verd siwk-
ur/ þa vil eg ydrast z betra mig / eñ hū
veit þo ecke / hvørt hm̄ verdur þss audeð
ad liggia a sinne Sottarsæng. Hvørsu
mørg Dæme høfū vier / hvad mørgum
Dauden heþr bradlega burt kippt/ adr
eñ pad þeir haþa siwker orded ?

Gud betre z nade / hvørsu fallvallt
er Lijþ vort aumra Mañа / Eingenn /
eda allfaer taka sier dagleg Dæme og
Dþarer añara til Hiarta/ Vier erum so
sm̄ Saudur i Slatrunar-Riett/ þa eirn

edur añar verdur wt leiddur under Slat-tunar Knijfeñ/ þa hyra hiner sm̃ epter eru ecke þar þar um̃. Fuglarner sm̃ þo eru skynlauser/ þr forda sier Nøskanũ / z ef eirn aþ þm̃ verdur skoteñ / þa þlya hiner adrer i burt / z þara þangad sem eingeñ Naske er. So ættu z Meñ ad giøra / Vier høþũ dagleg Dæme þyrer Sionũ / hvørsu ad Daudeñ skijtur Banapijlu siñe epter þm̃ z þm̃/ so þr þalla/ samt eru hiner adrer athugalauser. Eñ nu mijn Sal/ vackta þu þig/ þorda þu þier/ og þlij fra Syndunũ / z til Riett-lætesins/ wr Helvijte/ til Himerijkis/wr þssũ illa z Ogudlega Heime / til þijns Frelsara/ s̃ er JEsus Christus. Legge nu Daudeñ Ør a Streing/ og skiote siñe Banapijlu ad þier mijn Sal / þa vertu Ohrædd z Okvijdeñ/ z þo hñ take Lijþed af þier/ þa halltu þier med þast-ere Trw / vid Hertogañ Lijfsins þess ei-lijfa / hañ giefur þier meira og miklu betra / eñ Daudeñ nockurn Tijma kañ aþ þier ad taka.

Þar þyrer mijn Sal / drag þu ecke undan þijna Ydran/ a medan þu gietur eñ nu ſyndgad / ſkiot þu ecke a Freſt ad verda þromur/ og bijd ecke mz þijna Yþ-erboot og Betran allt i Daudañ.

Herra JEſu Chriſte miñ Endurlausnare z Frelſare / vardveittu mig þra ſtraungũ z ſtrijdũ Siwkdome/ z hrædelegũ Dauda. Fall þu ecke yþer mig i mijnũ Syndũ/ z lat mig ecke Ydranarlauſañ deya/Gief þu mier hæga Daudaſtund/ ſo ad eg hafe Vit z Skyn allt i Daudañ / til ad akalla þitt heilaga Naþn/ og a Hendur ad þela þier mijna Sal/ Amen.

II. Cap.

Nañ kieñer þa riettu Konſt / Ad deya Chriſtelega/Og talar uñ þriar Parta eda Greiner ſañrar Ydranar.

MEd þri vier erũ alldrei Ohrædd-er uñ oſſ fyrer Daudanũ/ þa er Naudſyn ad aller Meñ / Vnger og Gamler/ Smaer z Storer/ huxe

daglega um̄ ad læra sem best þa Konst/ Ad deya Christelega og Gudlega.

Vyst liggur þar Magt a / og þad kieña oss dagleg Dæme þeirra sm̄ burt verda kallader / Þvi seiger Syrach so / Nuxa þu um̄ haū / hvorneñ ad haū er dæeñ / so hlytur þu i sama Maata ad deya / J Dag mier / a Morgun þier. Syr. 38. Og eñ aptur seiger Syrach : Kongur i Dag/daudr a Morgun/ Syr. 10. Ja myn Sæl / Daudeñ er ælyka so sem Slættumadur i Tune / hñ burt tekur med Lieññ̄ allt þ ß verdur / hñ hir der ecke um̄ hvort þ er Gras eda Blomstur/ Roos eda Lilia/ hñ huxar ecke par um̄/ hvort Liliugrøseñ eru ung / nyvar eñ z føgurſ eins giører Daudeñ/ haū huxar hvorke um̄ Asku eda Elle/ ei um̄ Vøxt nie Vænleik/ Eckert Slot/eingeñ Festing eda Kastale er so sterkur eda hær/ ad hñ komest þar ecke iñ/hñ lætur ecke þyda sig nie blydka mz Gulle eda Silfre / eda nockrū Gæfū / Og þo þu giæfer giefed hm̄ øll Neimsins Audæfe/

þa ꝼær þu ecke aꝼ hm̃ ad bǿda þǿn eda gieꝼa þier Frest hålfa Stund. Slijkt ætte hvør Madur ad huxa daglega/ og leggia sig ei til Sveꝼns/ ꝼyrr eñ hñ hefr vel og riettelega lært þa sælugu Konst / ad deya Christelega.

MIñ Gud og Fader/ hvad er Madur? eñ nema Niegome / z ecke par/ Nñs Tijme og Nerlegheit lijdur i burt sem Skugge. Psalm. 144. og hañ veit ei hvort hñ mun deya ungur eda gamall / hñ kañ hvorke med Magt nie Vallde ad veria sig ꝼyrer Daudanum. Nialpa þu mier miñ Gud/ ad eg i fra Barndome/ huxe um̃ þetta alvarlega/ og gange miñ Veg Ostraffañlega/ z breyte epter þijnu Orde. Styr og stiorna mier med þijnũ Anda/ so eg treyste ei uppa mijna Æsku/ Heilbrygde/ Styrkleik/ Rijkdom/ eda hvad hellst añad vera kañ. Gieꝼ þu mier ad eg daglega Dags huxe um̃ Merg og Meining þijns Lærdoms / og þiña Bodorda. Psalm. 119. Otteſt Gud og hallde hñs Bodord/ þvi þad er Skyllda

Skyllda allra Maña. Hviad allar Giorder leider Gud i Lios fyrer Doom/ og pad leynt er / bæde Gott og Illt. Miñ Gud / skrifa pu petta a Spialld Hiarta myns/og gief ad eg ecke ad eins vite petta / helldur giøre pad / og breyte par epter alla myna Lyfdaga.

2. Hvørneñ skal eg pa bwa mig til Christelegs Dauda og Afgangs ?

Sa sañe og riettе Vidbwningur til eins christelegs Dauda / er daglegt og christelegt ydrande Mañs Framferde / Matth. 24. Villtu nu myn Sæl fa sælugañ christelegañ Afgang/pa giør du saña Ydran/ og drag hana ecke undañ til seirne Dagaña/ Hviad so seiger Ritningeñ/ Pu umlydur Mañaña Synder so ad peir betre sig / Sap. 11. Og eñ aptur / Hvør hñ er stadfastur allt til Afeloka/ sa skal verda Sæluholpeñ.

Lofadur sierty DRottеñ miñ Gud / ad pu hefur ecke Girnd a voruñ Dauda/ nie vorre Glotun / helldur villtu ad vier skulym snwa off til pyn og lifa / Ezech.

18. Hiakpa þu mier miñ Lauſnare JEſu/ ſo eg ſkiote þvi ecke a Freſt ad ſnwa mier til þijn/ og drage ecke undañ mijna Ydran fra einū Deige til añars. Syr. 5. Þvi heþur þu loþad ad vera nædugur z myſkunſamr/ eñ Morgundeigeñū heþr þu mier ecke loþad/ ſo gieþ þu mier ad eg giøre Ydran a þeſſū Deige/ z ſnwe mier til þijn/ ſo ad eg ecke verde a Morgun hvatſkeytlega aþ Daudanum burt gripeñ.

3. Hvad er ſw rietta ſaña Chriſtelega Ydran ?

Ydraneñ er ecke añad/ eñ ad Madur læte aþ Syndeñe/ og ſnwe ſier til Guds af ollu Hiarta. Eñ þo er hun þaleñ i þeſſum þremur Greinum.

1. Þad fyrſta / Ad Madur jæte z mz- kieñe ſijnar Synder/ og ydreſt þeirra aþ Hiarta.

2. Þad añad/ Ad hañ þalle ecke i Orvinglan vegna Syndaña/ helldur trwe a JEſum Chriſtum/ ſa ed bætt og betalad hefur þyrer vorar Synder / treyſtande

de mz Huggun z Glede Hiartans uppa hŷs Nad og Myskun.

3. Þad þridia/ Ad Madur lœte i liose sŷna Trw / med daglegre nŷrre Hlŷdne og goodum Verkum / bæde fyrer Gude og so Mønunum.

MIñ Gud og DRottiñ / vel veit eg / ad mz eigeñlegre Skynsemd z sialþs mŷns eigeñ Kroptū kañ eg ecke ad giøra saña Ydran/ eda ad snwa mier til mŷns Guds z Drottiñs. Eg bid þig/ kom þu vid Hiarta mitt/med þŷnū heilaga Anda/so mŷn Ydran sie eingeñ Hræsne/ og mŷn Trw eingeñ Hiegome/helldur soñ z alvarleg/so ad hun alla Tŷma mætte þeckiast aþ sŷnū riettum Avoxtū.

4. Vtskŷr þu fyrer mier/ og gior liosar þær þriar Greiner sañrar Ydranar / og gieþ mier Avŷsan/ hvørneñ eg eige daglega ad idka mig/ z hegda mŷnu Framferde / so sañre Ydran vel hæþe.

Þad vil eg giarnañ giøra.

FYRste PARtur SAñrar YDranar/ er alvarlegt Ydranar-angur/ Sorg

 og

og Nrygd/ og Narmur giordra Synda / þt nema Madur jate z medkiene Syndena/ þa er Trwen ecke riett / og ecke añad eñ Nræsne/ þar fyrer lærdu fyrst ad þeckia þijna Synd / og ad huxa vel um̃ Riettlætis-reide Guds yfer Synd þiñe/ z lat þitt Hiartans Angur i liose med þessum eda þvilijkum Ordum.

MJñ Gud og DRottenn/ HErra JEsu Christe/ mikel er Skielfing mijns Hiarta/ þegar eg huxa um̃ mijna Dau dastund/ stoor er Angist Sælar miñar/ þegar eg hugleide þiñ stranga Riettlætis Dom/ þviad fyrer Daudanū er eg alldrei Ohræddur / veit og ecke a hvorre Stundu þu munt kalla mig f þiñ Dom.

Avij/ Avij / hvorsu er mitt Hiarta olldungis spillt og fordiarfad / hvorsu hrædelega og hryggelega hef eg syndgad / hvorneñ kan̄ eg aumur Madur ad standast f Guds Auglite ? Miñ Gud / sia þu/ þar hef eg þijn N. Tiju Bodord mier f Augū/ z i miñe Samvitsku/ vitande ad þau eru Regla þijns eilijfa Riett-

Riettlætis / sem vijsar mier hvorneñ eg æ lijkur ad vera þijnum heilaga Vilia / so framt sem eg vil ecke verda eilijflega fordæmdur / þitt Løgmaal þ sijner mier þa hryggelegu Fordiarfun z Spilling miñar Nattúru/ og þañ fordæmañlega Skada/ hvørn vier feinged hofum af Falle Adams/og so sem i Arf teked epter hñ / so ad mitt Hiarta og Hugskot er med øllu gagnstædlegt Guds heilaga Løgmaale og hñs Vilia.

Og i Sañleika fiñ eg og medkieñe/ ad eg er i Vpprunа-Synðeñe getеñ og fæddur i Heimeñ / og af syndsamlegu Sæde er eg aflаdur/ og i Syndeñe hefr mijn Moder vid mier teked/ Psalm. 51. og so sem Spamaðureñ seiger / Allt Hofuded er siukt/allt Hiartad er krænkt/ Esa. 1. Ja ad vijsu / mille Hæls og Hnacka er eingeñ Heilsa nie Heilbrygde med mier / so er allt af Syndeñe fordiarfad sem med mier bijr. Skam þu Diøfull/ skam þu helvijtske Mordinge / hvørsu sargrætelega hefur þu utleiked

 mig /

mig / min̄ Skilning hefur þu þorblind-
ad / min̄ Vilia hefur þu motþrooan̄le-
gan̄ giørt / mitt Hiarta og allan̄ min̄
Mætt hefur þu sært og sundurslited.

MIn̄ Gud / eg medkienē / eg fiñ og
formerke / ad i mier / þad er i mijnu
Hollde / bijr eckert Gott / Rom. 7. þad er
alltsaman̄ ecke nema Beniar / Saar og
Prote / Kaun og Kyle / Esa. 1. Og þo
ad eg hefde alldrei syngad a Æfe minē /
þa er eg þo samt Reidenar Barn / veg-
na Vppruna Syndarenar / vegna hvør-
rar eg yrde eilijflega þorkastadur þra
þijnu H. Auglite.

Eñ Gud næde / hier er ecke ad eins
Vppruna Synden̄ a Ferdum / helldur
hefe eg syndgad fra blautu Barns-bei-
ne / og broted af þijnū Tiju Bodordū / z
alldrei þau hallded / og vegna minar
spilltrar Natturu / hefe eg ei neitt af
þim gietad hallded / helldur hefe eg þung
lega z hrædelega þar a mote giørt med
syndsamlegū Girndū z Fijsnū / syndsam
legū Nuxunū / Ordū z Gjordū / syndsam

legu Framferde/ Athæfe/ Hroope/ Kalle z Hiegoma mote mijnu Gude z Naunganu. Eg skil þ z eirnen z veit/ad ein gen Synd er so smaa z lijtel / z þo þ sie ecke nema hin minsta Huxan/ þa hef eg þar med forþienad eilijfan Dauda og endalausa Fyrerdæming. Hier med þa er eg hræddur fyrer Ofelianlegu mørgu leyndu Syndu mijnu / lijka eirnen fyrer Vngdoms Syndu mijnu/ sem nu ad þssu sine kuna mier ecke i Hug ad falla. Jaa ad visu / þar eru margar Synder og Misgiørder / sem eg hefe ecke hallded fyrer Synd / helldur Goodgiørd. Alle þetta nu upptaled/ z en fleira mun seirna meir opefiberst og augliost verda / og faa sin riettu Tijt/ z verda Kole svartara fyrer mijnum Augum.

Hvad er til Raada ? Auvij/ Auvij/ hvort skal eg flijia? hvort skal eg fara? Min Gud / ef þu villt ganga i Doom vid mig / so sem nu er eg/ þa verd eg wtskwfadur fra þijnu Auglite. Auvij mijn Saal / þu Avaxtarlaust Trie og

fwed/

þwed/ makleg ertu ad þu sierl upphegg veñ og kostud i eilijfañ Elld. Þu ert sa fortapade Sonur/ þ illa & Ohlijduga Barn/ Luc. 15. Hvorneñ hefur þu yþer-giefed þiñ gooda Fodur? Neþur eted Draþ med Svijnum / og kvolad þig i allskins illa lucktande Saurendum og Syndum / Hvorneñ villtu forsvara þig a þeim Deige / þa þu hlijtur ad giora Reikning fyrer allar þijnar Giorder/ & þyrer hvørt Onytiu Ord / sem þu hefur talad? Matth. 18.

Þu hiñ ille Þion sem ert skulldugur vm tiju Þusund Punda/ sem oteliañlega Þusundsiñum hef: syndgad Gude a mo-te. Þu ert sa Otrue Raadsmadur / sem jlla hefur þared med Gaaþur Skynsemdar þiñar & Vits þijns/ Boluadur ert þu/ þviad þu hefur ecke halldeð þad sm̃ i GVds Logmaale skriþad stendur / Deut. 28.

Vei/ Vei mier aumum Mañe/ Hvad heþ eg giort/ hvørsu saarlega heþe eg syndgad? O þu Reide Almattugs Gu-ds/ fall

ds/ fall þu ecke yþer mig/ Þu Grimd hiñs allra hædsta/ mieg ertu mier o-bæ-releg/ hier er Neyd og Plaga/ Eymd og Angist a allar sijdur. O þu hin auma/syndsamlega/ andstyggelega z illa-luckkande Sæl/ Gratur ætte eg ad vera sialfū mier/ad eg et orden slijk Svijvirding þyrer mijnum Gude/ Ja ad vijsu miñ Gud/ Overdugur er eg ad eg skule Madur kallast/eda ad ganga um̄ þijna Jørd. Pad være eingeñ Vndur þo Jørdeñ opnade sig/og svelgde mig i sig/ sem Dathan og Abiram/ Num. 16.

Vertu hrygg z hrædd hin auma Sæl/ græt þu z veyna vesæll Madur/blodugum Tarū ætter þu med riettu ad græta þiña Synda vegna/ og aþ øllu Megne z Mætte ætter þu ad vera hryggz/ hrædd ur/skialþande og sorgande/ eñ vei þijnu hardsvijrudu Hiarta/ þ kañ ei ad hrædast nie skielfast. Vei þijnu sofande Hiarta/sm̄ ecke kañ ad vakna vid Guds ognarlegar Heitingar. Slijkt ma heita daudlegur Sveþn/ hvøriū øngvar Elld-

ingar /

ingar/ Reidarþrumur / Skruggur nie Skielþingar ſtranga Guds Logmals ſa burt hrunded. Eñ vakna þu myn Sæl/vakna þu um̃ ſyder z gior Ydran/ ſo ad þu verder ecke aþ Guds Reide grip eñ i þynum Syndum. Sia þu / Dagur DRottens er i nænd z fyrer þynu Dyrum/ ſo ſem Tæl-Snara vill hañ koma yþer þig/Sia/ Daudeñ grypur þig/ z a Augabragde hremer hañ þig i burt.

Þar fyrer giet eg ecke þagad/eg hlyt ad jæta/ og fyrer mynum Gude i lioſe ad læta/ allt hvad mier byr i Brioſte. Gud giæþe eg hefde gnog Vatn i mynu Hoþde/og ad myn Augu være Tærabruñur/ ſo ad eg Dag og Noott kyñe ad ſyrgia og græta mynar Synder/Oh myn Sæl/ græt þu/læt Ydranar Tæreñ reña þier aþ Augum Daga z Nætr ſo ſ Læk/ liñ ecke/z læt þyna Augnahvarma ecke hvylaſt/þviad ſa allra Næſte er gramur vegna þiña Synda.

Añar Partur ſañrar Ydranar.

3, Skal þa Madur i ſoddañ Angiſt z Harme ørvynglaſt og efa Gudo Naad z

Þad þorbiode Gud. Nelldur fylger nu epter ſa añar Partur Chriſtelegrar Jdranar / ſem er ſu ſaña z rietta Trw / a vorn Lauſnara Jeſum Chriſtum/ ſa ed bitalad z borgad hepur þ vorar Synder/ og oſſ hepur vid Gud þorlijkad. Nier ſkalltu hreſſa þig upp aptur/og læra ad hugga þig aþ Niarta i þijnum liwþa Lauſnara JEſu Chriſto/ med þeſſum eda þvilijkum Ordum.

Elſkulege Gud og DRottẽ JESV Chriſte/ þu allra ſætaſte Endurlauſnare/ ſtorlega er mitt Niarta ſorgbited/z þunglega kvelſt Sælen i mijnum Lijkama. Miñ Gud/ hvørſu hefur þu ſundurmared øll mijn Bein ſem Leon ? Eg bid þig aþ Niarta/ ad þu forſmaer ei mitt ſundurmared z hrygdarþullt Niarta. Miñ Frelſare/ riettu ad mier þijna Myſkunar Nønd/ drag þu mig upp wr Saur Syndaña/ſo ad eg ſøckve ei nidur i oþmiked Diwp Nrygdareñar. Ad ſøñu DROttẽ/ eg þacka þier miñ Gud/ ad þu hepur æhrært mitt Niarta/ ſo ad eg veit

veit nu og medkiene miƒna Synd/ og þu Hefur giefed mier riettelegt Hiartans Angur/ ſo ad eg er nu Daglega hrygg- ur ordeñ/ mier ſialfum til gooda/ 1. Cor. 2. Þvi Gudrækeleg Hrygd verkar Yd- ran til Sæluhialpar/ hvørrar eingeñ ydraſt/ 2. Cor. 7.

Hvar mun eg nu eiga ad leita Hugg- unar fyrer miƒna forgfulla Sal? Hvar mun eg fiña Frid og Roo/ fyrer ſund- urknoſad Hiarta? 1. Tim. 2. Eya/ hia þier miñ allraliwfaſte og ſætaſte Lauſnare/ þviad þu ert i þeñañ Heim komeñ/ auma fatæka Syndara Sælu- holpna ad giøra/ og þar fyrer heiter þu JEſus/ þad er Lauſnare / Frelſare/ Sæluhialpare / af þvi þu frelſar þitt Folk fra øllum ſiƒnu Syndū/ Luc. 1.

Hier er eg miñ Frelſare/ og þo ad eg ſie eiñ afſkaplegur Glæpa-Madur/ þa er eg þo med kløckvu ydrande Hiarta. Eg hefe heyrt þiƒna huggunarfullu Gledelegu Rødd/ þa þu kallader upp hæꝛre Røddu/ z ſagder. Komed til miƒn

aller

aller þier sem erþided og erud þreitter / eg skal endurlijþga ydur / Matth. 11. J þeñañ maata kiem eg nu til þijn Drott eñ / Jaa eg kiem til þijn med hryggvu / sorgbitnu/ sundursleignu Hiarta/ Endurlijfga þu mijna aumu Saal/ græd þu mijna saara og synduga Samvitsku. Þu heilaga Hiartans Lambed Guds/ sem barst Heimsins Synder/ z þær heþr burt teked / ber þu nu og eirneñ mijnar Synder og Illskur allar/ og tak burt aþ mier Synd og Sekt / og þyrergieþ mier allar mijnar Misgiørder.

Þu er ad søñu miñ Endurlausare / þu ert sw einka Foorneñ / fyrer hvoria eg er vid Gud forlijkktur. Þviad lijka so sem Moyses uppþeste Eirormeñ i Eydemørkuñe/ so ertu a Krossenum uppfestur/ uppa þ ad eg z aller þeir ed a þig trwa/ skule ecke verda fortapader/ helldur haþa og ødlast eilijþt Lijþ / Joh. 3. Þetta er mijn Trw / eñ eg bid þig miñ Gud / styrk þu mijna veika Trw. Ad vijsu miñ Gud/ þu veitst alla Hlute/ þu

veitst ad eg trwe a þig / og þo þad sie veik Trw/ þa set eg þo mz þessare veikre Trw / allt mitt Trwnadartraust til þijn / eg trwe og treiste þar uppa / ad allar mijnar Otelianlegar / þwngar og andstyggelegar Synder / sieu pyrer þitt Blood og þinn Dauda vissulega betaladar og bættar.

Jaa / eg veit z trwe pullkomlega minn Endurlausnare / ad þinn hreirn og heilagur Gietnadur/ hreinsar minn syndsam legann Gietnad. Þitt heilagt Framperde bæter mitt syndsamlega Athæfe / Þijn Læckan z Mijnkun er mijn Vpphæpning/ Þijn Bønd eru mijn Lausn / Þijn Smæan er minn Heidur / Vnder þijnar z Beniar eru mitt Skart/ Þijn Vtleidsla er mijn Innleidsla i eilijft Lijf/ Þijn Pijna er minn Betalingur/ Þijn Forþienan er mitt Lausnarverd / Þinn bloodugur Daude er Forlijkunar Offur fyrer allar mijnar Synder / Þijn Hlijdne er fullnadar Boot sw rietta pyrer allar mijnar Misgiørder/Þijn Nidurstigning er mijn

Endurlausn / og Frelsan fra Vallde Helvijtaña og Dioþulsins / Þijn Vpp-risa er mitt Riettlæte / z þijn Himnaþor giører mig þull øruggvañ og vissañ þar uppa / ad eg er Erþvinge eilijþs Lijþs / Rom. 4.

Ad vijsu / miñ liwfe Lausnare / allt þetta hefur þu mier skeinkt og gieþed / z þiñ Himneskur Fader teiknar þ allt mij-na Eign / eins og eg heþde þad sialfur forþienad / og so sem eg heþde sialfur wt-riett allt Endurlausnar Verked. Þar þyrer skallt þu nu mijn Sæl vera med goodu Giede / kvijda ecke / helldur vera gladvær / þviad þu heþur Fyrergiefning allra þiña Synda / ert þyrer Gude riett-læt / hefur Naadugañ Gud og Fødur a Himnum / og ert Erþvinge eilijþs Lijfs / og heþur i Hiarta þijnu / Þant himnesk-tar Arþleyþdar / sem er heilagur Ande / hvør ed vitnar þyrer þijnu Anda i þiña Sælu / ad þu siert Guds Barn. Hvør vill nu (mijn Sæl) giefa þier nockrar Saker ? Hier er Christur sa fyrer þig

heſur borgad og betalad/ Hvør vill kla-
ga þig ? Hier er Gud ſialfur ſa þig lau-
ſañ og lidugañ / heilagañ og riettlætañ
ſeiger.

Ef þu huxar um̃ þañ Skada ſem
þu hefur ſeinged af Falle hiñs ſyrſta
Adams/ og ef þu hugleider þa Spilling
og Fordiorfun i hvøria þu heſur ratad
fyrer Synd Adams / þa ſagna og verk
glød mijn Sæl/ þviad þu heſur i Chri
ſto JEſu þijnum Endurlauſnara/ mik
lu meira aptur feinged / eñ þu nockurn
Tijma miſt heſur i Adam vorum ſyrſta
Fødur/ ſtoor Vndur eru þad / og hvør
kañ ſlijkt ad ſkilia ? Verk þar ſyrer med
goodu Giede Sæl mijn / og hugleid mz
ſæm Ordum / hvad þu hefur miſt / og
hvad þu heſur i Stadeñ ſeinged aptur.

Hugleid FYRſt / hvørſu ad Diof-
lenum heſur brugdeſt ſitt Slægdar A-
form. Hañ huxade ad koma þier ſra
Gude med øllu / og ſøckva þier nidur i
Grimdar Reide Guds og hñs Oblijdu.
Þar i moote heſur þiñ liwfe Lauſnare
JEſus/

JEsus/ ecke alleinasta stillt og stødvad Fodursins Reide/ og þig vid hn̄ þoerlig-ad/ og eiliþa Nad og Mykun þier wt-vegad / helldur hefur hn̄ upphafed þig til slijkrar Oum̄rædelegrar Dyrdar / og Sæmdar / ad þu ert nu orden̄ Guds Barn z Naþrænde/ mz þvi ad hn̄ hefz teked uppa sig vort Holld og Blood. Stærre Sooma og Heidur kuñer þu ecke ad fa/ nema med þvi moote/ þu hefder orded sialfur Gud.

2. Satan hafde i Siñe ad koma þier wt Sældar Stad Himneskrar Paradijs-ar/ og ræna þig Samþielagskap heilag ra Eingla. Hier þvert a moote leider þiñ Lausnare JEsus þig/ ecke alleina-sta aptur i þa himnesku Paradijsar Sæ lu og eilijft Lijf/ helldur hefur hn̄ giort þig ædre ollū Einglum / þvi hn̄ hefur ecke a sig teked Eingelsins Nattutu / helldz Mañdomlega/vort Holld z Blod.

3. Satan hugdest ad svipta þig Lijf-sins Fædu/ og þad tokst hm̄/þviad Gud DROtteñ rak Mañeñ wr Paradijs /

Syndareñar vegna / so hñ skyllde ei eta af Lyfsins Trie i Paradys. Þar aptur a moote er Christur sialfur ordeñ þyn Fæda/og er sialfur ordeñ Lyfsins Trie/ þ miklu ædra z betra er eñ hitt/ wtbreid ande syna Kvistu z Greiner / so ad vier skulū kriwpa þar under / eta oss metta þar af/ og haþa Skiool z Frid z Fog- nud under hañs Skugga eilyflega.

4. Sathan meinte ad taka þra þier allt Riettlæte/ fellde þig i Synder z Glæpe/ rænte þig þynu Uppruna Riettlæte/ þar tsie þu varst skapadur / Riettlatur og Syndlaus / epter Guds eigeñ Mind og Lykingu. Eñ þar a mote heþr Drott eñ skeinkt og giefed þier añad Riettlæte miklu betra / sem er syna Forþienan og Verdskulldan/ syna þullnadar Boot og Betaling / hvør þier verdur gieþeñ og tilreiknud þ Trwna a hñs N. Nafn / og er þad Riettlæte sem Gude almatt- ugum best þocknast.

5. Sathan heþr fyrer Fall Adams rænt þig þeirre Guds Mynd / epter hvørre Guds

Guds Mind þu varst skapadur / Hañ hefur veykt allañ þiñ Krapt og Styrkleika/ lemstrad þig Saarum / og lated þig hælfdaudañ epterliggia/so ad i þier er ecke epter Mættur nie Megn til hiñs Gooda / og ecke eirn Tidur nie Timur er epter/ til ad giøra Gott/ eda þad Gude kañ ad vera þægelegt. Og i soddann Mæta hefdum vier aller Adams Nid„ iar orded ad fyrerfarast og fordiarfast/ hefde þar ecke komed Boot a mote. Eñ Herrañ JEsus Christus hefur skrijdt og klædt þig med sijnu H. Riettlæte/og hañ hefur grædt Saar þijn med sijnum bloodugum Undum og Saarum/ og med sijnum H. Anda endurfæder hñ þig ad Nyu / og i soddañ Mæta vidrietter og endurnijar hñ Guds Mind og Bijlæte / epter hvøriu þu varst i Ondverdu skap„ adur/ Og a sijdasta Deige mun hñ fora klaara þiñ fæntstañ Lijkama /z giøra hñ lijkañ sijnū Dyrdarsamlegū Lijkama.

Snøgt ad seigia/ Sathans Slægd / Astundan z Vilie er/ad svipta þig øllū

Heidre og Sooma/ z koma þier mz sier i eilijfa Sløtun og Fyrerdæming / Þar kiemur nu Christur þier til Hialpar / tekur ei ad eins a sig þitt Holld z Blod/ giører fullnadar Boot fyrer þig / for-lijkar þig vid Gud siñ Himneska Fødur/ og wtvegar þier Fyrergiefning þinna Synda/ giefur þier sitt Riettlæte og H. Anda z eilijft Lijf / helldur upphefur hañ þig til soddañ Heidurs / og slijkrar Dyrdar/ ad þu ert nu fyrer Gude him-neskum Fodur Riettlætur/ Syndalaus z Heilagur/ Guds Barn/ Guds Erfvin-ge og Herrañs JEsu Christi Brooder/ hñs Limur / hñs Brudur / hñs Sam-arfe/ eitt Mustere og Bwstadur/z Hei-mele heilagrar Preñingar/ z Verkfære hiñs heilaga Anda. Joh. 14.

Vm slijkt mæ vel tala og seigia/ so sem stendur i Gudspiallenu. Allt giørde hñ vel. Þar fyrer sie þijnu Nafne Lof og Dyrd ad Eilijfu. Miñ Gud/ miñ DRotteñ/ Eg trwe stadfastlega øllum þijnum Ordum og Fyrerheitum/ og fiñ

nu

nu hvørsu sætlega og huggunarsamlega þu endurnærer og lijþgar mijna Sæl z Samvitsku. Oh/ hvad sæt er þijn Nug gun/ hvørsu ßeiged er nu mitt Hiarta þiñe Næd og sætre Mijskun.

Miñ Gud/ þu ert þad rietta Nædar Port til eilijþs Lijþs. Þu ert Vegureñ/ Sañleikureñ z Lijþed / eingeñ kiemst til Fødursins nema ÿpter þig. Joh. 14.

Þu ert Vegureñ/ þviad i øngvu ød„ rum er Heilsañ / og eckert añad Nafn er Moñunum gieþed/ i hvøriu (eda ÿþ„ rer hvort) vier kuñum ad verda Sælu„ holpner/ nema þ þitt Nafn. Act. 4.

Þu ert Sañleikureñ/ Joh. 1. Þvi„ ad hvør hñ mistrwer Ordum þijnum/ z ecke helldur sier vid þiñ Lærdom/ sa heþr øngvañ Gud / eñ sa sem blijfur vid þiñ Lærdom/ hñ heþr bæde þig z þiñ Fødur.

Þu ert Lijþed/ þviad hvør sem trwer a þig/ hñ heþur þad eilijþa Lijf / Enn hvør sem ecke trwer a þig / sa sier ecke þad eilijþa Lijfed / helldur blijþur Reide Guds yþer honum. 1. Joh. 5.

O Herra JEsu Christe / þu eilijfe san ne einka Himna Stijge / an hvørs ad eingeñ kiemst til Fødursins / veit og gief þu mier þad / ad eg Æ og alla Tijma hallde mier vid þig m̃z riettre Trw/ og fyrer þig uppstijge i Himerijke / og eigneſt eilijfa Sæluhialp.

6. Med þvi ad eg er nu alldeilis og med øllu vid Gud forlijktur/fyrer Christum/ og er ord eñ fyrer saña Trw Riettlæytur / og i Voneñe alla reidu Sæluhólpeñ / Mæ eg þa læta og lifa so sem eg vil / allt þar til Daudeñ kiemur og kallar ?

O Nei/ nei mijn Sæl/ i aungvann Mæta so/ Þviad hafer þu saña Trw i þijnu Hiarta/ z ef þu ert endurfæddur fyrer heilagañ Anda/ þa fær þu añad Siñe/ adra Nuxan eñ ædur hefur þu haft/ þviad sa hañ er riettelega endurfæddur/ hañ hefur Gyrnd z Lijst æ ad lifa nijañ Lifnad/ og su saña z riettra Trweñ/ hun fordaſt Syndernar z allt Ogudlegt Framferde/hatar þ og hefur Andstygd a þvi/ og Madur er Syndeñe gramur og reidur/ flijr hana og fordaſt

so

so sem Nøggorm og sialfañ Andskotañ/ Eñ verde so/ ad Rétt-trwadur Madur verde yþerfalleñ aþ Dioþlenum / dette og hrase vegna siñar veykrar Nattúru/ þa blijþur hñ ecke liggiande i Syndeñe/ helldur rijs hañ upp aptur jafnsnart/ klagar sitt Brot og Fall Daglega þyrer Gude/bidur um Nad og Fyrergieþning Frelsarañ JEsum Christum. Þar fyrer er ecke neitt fordæmañlegt a honum/ aþ þvi hñ helldur sier vid Endurlausnarañ JEsum Christum med sañre Trw/ Rom. 8.

Þetta er nu su þridia Greineñ eda þridie Partur sañrar Christelegrar Ydranar/ z þetta heyrer heñe til med riettu/ sem er nijr Lijþnadur/ nij Hlijdne epter øllum Guds Laga-Bodordum / i þeim ydkar Trweñ sig Daglega/ z øllū goodū Verkū vid siñ sam-Christeñ Naunga. Og i þessu ættu Daglega þig ad ydka a þeñañ eda añañ þvilijkañ Hatt.

Þacker giøre eg þier miñ Gud Himneskur Fader/ad þu skapader mig epter

þiñe Mynd / og þegar eg var falleñ i Syndena z þÿna Reide/þa gaþstu mier þiñ elskulega Son til Endurlausnara. Miñ Gud/ Hvørneñ giet eg þullþackad þier/ þad þu hefur mier veitt ? Styr þu og stiorna mier med þÿnū H. Anda/ so ad eg haþe Girnd og List til þinna Bodorda/ Þviad med Mañaña Bodordum og Setningum þiona Meñ þier forgieþens/ Matth. 15. Veit þu mier þad ad eg liþe ecke leingur epter Holldenu/ helldur epter þÿnum Anda/ Rom. 8. Beriest Kallmañlega/ og hÿhallde ætÿd Trwñe og goodre Samvitsku/ 1. Tim. 1. Hialpa þu mier til/ad eg verde eins sinadur sem miñ Herra JEsus Christus var/ Phil. 2. hvør ed mier hefur eina Fyrermynd epterlæted/ad eg skule þylgia hñs Fotsporum. Stirk þu mig i Trwñe og Voneñe/so ad eg giete staded i mote Diøflenum/Ephe. 6. og þilge ecke þessum dygdarlausa Heime/ þviad hañ hleipur sitt Hlaup til Helvÿtes. Veit þu mier þad/ ad eg Daglega

þvinga

þvïnge og krossþeste mitt syndsamlegt Holld / niðurkræfe og keyre Hollðsins Girnder/ Rom. 12. og deye þra Synd-eñe Dag epter Dag/ Rom. 6. eñ stunde epter Dygdum og Mañkostum. Stirk þu mig þar til miñ DRottteñ/ að eg alla tijma otteft þig aþ Hiarta/ og elske þig aþ øllu Megne og Mætte / Devt. 6. og i þier einum hafe alla mijna Girnd z Glede. Gieþ þu að eg Skiepna þijn/ þig miñ Skapara riettelega þecke/ sie staðþastur/ fullhugaður/ og Vandlæte vegna Dyrdar þijns H. Nafns/ og að eg alla tijma sie þitt Nafn akallande/ með soñu Hiartans Lijtelæte. Gieþ þu að eg alla tijma haþe Girnd og Elsku a þijnu Orðe/ og sie hlijðeñ øllum þijnū Boðorðum/ Amen.

DRotteñ JEsu/ kveikku upp Hiarta mitt með þiñe Astar Elsku/ so að eg hafe og hallde þig alla tijma þyrer miñ dijrmætasta Fiesioð/ og að eg vel z vandlega huxe þar uñ/ hvørsu það er einskis vert að elska Neim þeßañ/ Ps. 20. Miñ Lausnare /

Lausnare/ hneig þu mitt Hiarta til
þijn/ so ad eg fyrerlijte Hiegoma þessa
Heims. Vardveit mig fyrer liotre Bwk
sorg/ z hialpa mier ad eg ecke setie Trw
mie Traust a nockurn Hlut þorgeinge-
legań/ Matth. 6. Miń Endurlausn-
are/ Gief þu mier saña þoleńmæde i
Krosse og Moigange mijnum/ stødugt
Siñe z stadþasta Huggun i ølluñ Freist-
ingum z Astrijdū. Hialpa mier/ so ad eg
vÿle ecke nie ørvænte i Oluckuñe/ og ei
helldur metnest þegar vel geingz. Hneig
þu Hiarta mitt til sañrar Gudrækne/ og
gieþ ad eg allar Stunder huxe/ tale og
giøre/ þ þier er þægelegt/ og þione þier
med hreinu/ good-sidugu/ Gudhræddu z
riettu Hiarta/ og goodre Samvitsku.

Miñ Gud/ Lat þu þiñ H. Anda alla
tijma kieña mier/ so ad eg falle ecke aþ
mijnum Veikleika i Synder og Glæpe.
Leid þu mig med þiñe hægre Hende/ so
ad eg hage mijnum Huxunum/ Ordum
og Giørdū epter þijnum Vilia.

Gud miñ/ hialpa þu mier/ so ad eg
ecke

ecke verde Drambſamur nie Rÿkelætur/ z ad mitt Hiarta og Hugſkot hverþe ei þra þier/ ad Muñur og Tunga tale ei Illt/ og ad Tunga mÿn legge ei þitt Nafn vid Hiegoma/ ad eg liþe ſparlega/ oþ-ale ei miñ Lÿkama ſo hñ verde laus-lætur.

Veittu mier þad miñ Gud/ ad eg for-ſmæe ecke miñ Næunga/ ei laſte hñ nie lÿte/ ecke falle iñ i añara Kall og Em-bætte/ leite ecke miñar Næringar eda At-viñu Oriettþerduglega/ ſie ecke Krugþr-ugur/ eingeñ Hræſnare/ Smiadrare/ læt mig ecke þorſmæ þa ſem eru Lÿtels-Nættar / helldur vera Goodſamur / Gudsþackagiarn/ hrigge ecke nie ſtigge þa Aumu z Veſølu.

Miñ Skapare/ afmæ þu og burttak þra mier allañ Strakſkap/ Vondslegt Athæþe/ Illmañlegt Framþerde/ Lete z Omeñſku/ Ohlÿdne/ Reide / Agirnd/ Oþund/ Heipt z Natur/ z alla oſkickan-lega Breitne/ Gieþ mier æ og alla tÿma eitt hlÿded Hiarta/ og ad eg ydke Kiær-leikſins

leikſins Verken vid min Sam-Christen Nꜳunga/ z ſie Goodhiartadur vid hvørn Man z Goodſamur. Gieþ Nꜳd ad eg giallde Gott þyrer Illt/ giøre Gott Aumum/ veite Hielp hvørium Mañe/ eptirþylge goodum Moñum/ eñ fordeſt þa Illu og Ogudlegu/ Lꜳt mig vaxa og þroaſt i Dygdum og Mankoſtum/ enn minka i øllu þvi ſ Illt er/ z ſie Ovinur allra Synda/ laſta og lyſta.

Halltu minu Hiarta þar til / ad eg hrædeſt þitt heilaga Naþn / uppa þad eg mætte reyna og rañſaka ſialfañ mig/ ſo eg gange a þeim riettu Veigenum/ og lꜳte mina Trw i lioſe / med allskyns goodum Verkum og goodre Christeleg-re Vmgeingne.

Og ad Sijduſtu/ leys mig og þrelſa þra øllu illu Nlutum til Lijþs og Sal-er / og gieþ ad eg fyrerlijte alla Jardneſka Hlute/ eñ æſtunde aþ øllu Hiarta ad nꜳ þeim Himneſku/ Amen.

7. Er þad þa noog/ Eþ ad Madur giører einuſiñe Bæn med ſoddañ Hætte/ ſem nu heþur vered um talad / og lætur þad ſkie einuſiñe a Are/ eda tviſvar ? Andſvar.

Ï aungvañ mæta / Þvíad Herrañ JEsus kiefier oss alla Daga og Dafsamlega ad bidia / Fyrergieþ oss vorar Skullder. Matth. 6. Og S. Petur skrifar so : Vaxed i Nad og Kyñingu vors Herra JEsu/ 2. Pet. 1. Og S. Pall bidur Gud / og Oskar þeim i Epheso Borg/ ad þeir mætti verda styrkver þyrer heilagañ Anda / i iñra Mañenum/ Ephes. 1. David skriþar og so i Psalmenum/ þar uñ (Syndaña Fyrergieþning) muni aller Heilager þig bidia/ i hæþelegañ Tijma. Psalm. 32.

Hier heyrer þu mijn Sal / ad ecke bere hier einusiñe a Æþe þiñe / og ecke einusi... a Are eda tvisvar/ ad giora Ydran/ z þar epter a ad falla aptur i Syndernar vijsvitande og viliande / Helldur hlytur allur þiñ Lifnadur ad vera stöfelld Ydran / og dagleg Ydranar Yþerboot. Þviad hvar hellst Christelegt Lijþerne er/ þar hlytur z ad vera dagleg Ydran. Þviad þar þ ertu þyrer heilaga Skijrn endurfæddur/ og ordeñ Guds Barn/ ad

sa gamle Adam skule i þier þyrer dagle-
ga Ydran og Yferboot verda deyddur og
dreektur / so hn̄ deye (þad er / hafe eng
vañ Krapt nie Mactt) med øllum sijnum
vondū Girndum. Eñ þar a mote kome
daglega fram / z upp rijse eitn nijr Mad
ur sa fyrer Gude liþer heilaglega z riet-
telega. Vm̄ soddañ Meñ skriþar Salo-
mon / Vegur Riettlætra skijn sem añad
Lioos / þad sem framlijdur og lijser /
þængad til Dagureñ er. Prov. 4.

O Gud og Fader allrar Nadar z My-
skunar / þu sem i Christo JEsu heþ-
ur kallad mig til þiñar eilijþrar Dyrdar /
z hefur veitt mier þad / ad eg þyrer riet-
ta Trw / smacka Sætleik þiñar Nad-
ar og Kyñingar / og er ordeñ Mustere z
Bwstadur þijns H. Anda / og Erþvin-
ge eilijþs Lijfs i Voneñe / Styrdu mier
og stiorna alla Tijma þyrer þañ sama
H. Anda þiñ / ad eg ætijd framgange i
sañre Ydran / strijde og stande Daþlæt-
añlega i mote øllum Syndum / vaxe og
prooest i þiñe Kyñingu / so sem nijr eda
nijþædd-

nyfæddur Madur / med ollu Gudlegu z Christelegu Framferde / og verde þvi sterkare i Trwñe / sem eg life leingur. Gief þu mier ad eg prelse Saal myna / og lyte ecke a Bak aptur / epter Gagnsemdum og pallvolltum Niegoma Neims þessa / Gen. 19. Laat mig ecke para s̄ Hundana / þeir ed eta upp aptur þad þr hafa spwed / og ecke so sem Svyñeñ / þau ed epter þ þau eru þveigeñ / þa vellta þau sier og velkia sig i sama Saur sem pyrr / 2. Pet. 2. so mitt hid Seinasta verde ei verra eñ þ Fyrsta. Ad vyssu miñ Gud / miñ Kraptur / Mattur og Megn duger hier ecke til / eg er uñ koll þa minst varer. Eñ þu ert hñ sim̄ i mier og med mier verkar bæde Viliañ og ad pullkomna þad Gott er / og þier þægelegt. Philip. 2. So bid eg nu þyna Myskun / ad þu vilier styrkia / stadpesta / auka / epla og avaxta þ þitt Verk / sem þu i mier hepur uppbyriad og stopnad / allt til miña Apeloka. Ypergief þu mig ecke / so eg gleyme ecke þier / tak ecke

þra mier þÿna Hønd / Gud miñ Hialp=are / reyndu til DRotteñ / og rañſaka mitt Hiarta / profa þu mig og reyndu til / ef eg er a illum Veige / og leid mig alla Tijma a eilÿfañ riettañ Veg / Pſalm. 143. Amen.

III. Cap.

Hefur iñe ad hallda / og talar um̃ Sex fierlega Hlute / ſem heyra til einum Chriſte=legum og Gudrækelegum Lifnade / og þvi Framferde ſem Gude lÿkar.

1. Ef eg nu lifþe ſo / og geing fram̃ i daglegre Ydran og Otta DRottens / og þad kañ til ad bera / ad eg a þeſſum þraungva og mioa Vei=ge / þarf ad lijda Kroſſ og Motgang / Hvørnen̄ ſkal eg þa bera mig ad / ſo mijn Trw bile ecke / og ad eg villeſt ecke af þeim rietta Veige eilÿfrar Sæluhialpar?

AD vÿſſu mÿn Sæl er þeſſe Spurning naudſynleg / Þt þo ſo ſie vier ſieum endurfædder fyrer Vatned Skijrnareñar og H. Anda / Joh. 3. og erū þ Trwna ordner Guds Børn / þa berū vier þo þeñañ dyrmæta edla Dyr=grip i jardneſkū Kierum / og veykū Ckø=kama.

kama. Þar med er Dioffullens Olmur z grimur/ og leitar a allar Sijdur a oss / med øllum sijnum þusund Vielabrøgdum. Neimur þesse giefur af sier mørg ill Epterdæme/ þau ed vel i Gied falla voru syndumspillta Hollde og Bloode / so þau hleyppa z renna þar epter fullum Fetum/ ferst z frijmodug / z hyxa ecke þar um / ad þ er sa breyde Al-far-Vegur/ sem liggur til Afgrunns Helvijtis. Þar fyrer mijn Sæl/ ef þu villt vel z Christelega enda þitt Hlaup/ z ødlast Ending þinnar Trwar / sem er eilijf Sæluhialp/ 1. Þes. 1. þa settu þessa Sex Hlute daglega þier fyrer Siooner/ Jæ/ geymdu þa i Hiarta þijnu/ so ad þu þar epter wkender þijna Lijfdaga/ nær Dauden kiemur og kallar.

1. Halltu þier fastlega vid Guds Ord / og lærdu riettelega ad skilia þad/ riettelega ad sundurdeila þad/og riettelega ad fara med þad.

2. Minnstu daglega a þijna H. Skijrn.

3. Gacktu opt z Gudrækelega til Guds Bords.

 4. Lær-

4. Lærdu ad haga og skycka þier vel z Gudlega i Krosse og Motgange.
5. Blijf vid þitt Embætte/ z þa Kallan/ sem þu ert til kalladur.
6. Vert jdeñ i Bæna/ akallenu/ og bid Gud Oaplatañlega.

MIñ liwfe Lausnare JEsu Christe/ Hialpa þu mier/ so ad eg Skilningsl ijtel Mañeskta/ alla Daga fylge þijnu Orde / og hegde epter þvi mijnu Lijfe z Framferde/ z trwlega hallde þañ Nad ar Sacktmaala/ sem þu hefur i Skijrnene vid mig uppreist / ad eg opt z verduglega medtake þitt heilagt Holld og Blood/ i Miñing þiñar Pijnu og þijns Dauda/ Kome Kross og Motgangur ad Hondum/ þa lattu mig hñ bera viliuglega med Poleñmæde / þar med standa trwlega i mijnu Kalle og Embætte / og jduglega bidia Gud i Anda z Sañleika/ ad eg mætte ala stuttañ Alldur miña Lijfdaga i daglegre Ydran/ og Gudrækelegu Frāmferde/ þiona þier og mijnū Nawnga riettelega / z blijfe stødugur i

sanne Truw / allt til Enda og Aefeloka/ Amen.

2. Skiyrdu wt fyrer mier þessa sex Hlute / so ad eg skilie þa riettelega/ ⁊ mætte hafa ⁊ breyta epter þeim / a medan eg lifie.

Þad vil eg giarnan giora.

I. Vm Guds Ord.

Þad Fyrsta sem heyrer til Christelegum Lifnadr.

Fyrst seige eg so/ Ad allt þier kostlega vid Guds Ord / og breyt epter þvi alla þijna Lijfdaga/ i Ordum og Giordum / og ollu þijnu Athæfe. Hviad so seiger Ritningen/ Ord þitt er Lykt mina Foota/ og Lioos a mijnum Vegum / Psalm. 119. Vilier þu mijn Sæl fylgia þessu Lioose / þa muntu Ostraffanlega ganga/ og ecke falla. En þu hlijtur vel ⁊ vandlega læra/ ad sundurdeila riettelega Ord DROttens/ ⁊ vita Mismun a mille þess Lærdoms sem nefnest Logmaal/ og hins annars Lærdoms sem kallast Evangelium/ 1. Tim. 1.

Løgmaal Guds (þad eru Tÿu Guds Bodord / Exod. 20.) þau eru soddann Guds Ord og Lærdomur / i hvoriũ Gud bÿdur oss og skipar / ad vier stieñ hønum lÿker / bæde i Hiartanu / og ølluñ Tidum og Timum / og øllu voru Lÿfe z Framferde / þad er ad skilia / Gud vill og hañ bÿdur / ad vier elskum hñ af øllu Hiarta / allre Saalu / øllũ Kroptum vorum / Og vorn Naunga so sem sialfa oss / Matth. 22. Devt. 6. Levit. 19. hvad øllũ Mønum er Omøgulegt ad giøra / Þo samt ſ̃ ædur skalltu daglega Dags hafa þesse Tÿu Bodord i Hiarta og Muñe / so þu lærer af þeim ad þeckia þÿna fordiarfada Nattturu / og þÿnar Synder / Þar næst skalltu hafa þau so sem eina Reglu / epter hvørre þu att ad hegda og breyta þÿnum nÿum Lifnade / Ezech. 20.

Eñ Evangelium er soddañ Ord z Lærdomur / i hvørium Gud af skiære Naad z Myskun frambÿdur Fyrergiefning Syndaña og eilÿft Lÿf / øllũ þm̃ sem

sem trwa a JEsum Christum / Joh. 3. Hvjad um̃ hañ bera aller Spaamen̄ Vitne / ad þyrer hn̄s Naþn skule aller faa Syndaña Fyrergiefning sem a hañ trwa/ Act. 10. Þessa Nadar Predikun maattu ei nockurn Tijma laata koma þra þijnū Augskots Augum / uppa þad ad Hiarta þitt haþe vissa Huggun i giegn Syndunum / og Freistingum øllū Dioþulsins/ og so ad þu kuñer med goodu z gladværu Hiarta þig Gude i Valld ad gieþa/ i øllū Neydum og Motgange allt i Daudañ.

Merk þetta vel mijn Saal / bæder Lærdomarner eru Guds Ord/ bæder haþa þeir þegar i Upphaþe gieþner og feingner vered Guds Christne/ og bæder blijfa þeir og vid Magt halldast / og hvørugañ maa þar aþ taka. Þar þyrer lærdu ad hyga vel um̃ þa bæda / þo so ad þu giører þetrra riettañ Greinarmun/ z viter i riettañ tækelegañ Tijma/ hvørn þeirra ad brwka / og riettelega med hn̄ ad þara.

Þegar þu miñ Saal/ daglega hugar um̃ Tiju Guds Bodord/ med þßiũ Nætte / og lærer aþ þeim ad þeckia og vita/ hvørsu þiarlægur og þiarstædur þu ert þvi/ ad vera Gude lijkur / þu fier og so eirneñ / hvørsu þu ert vegna Adams Falls og Syndar / i þiñe Nattturu og øllum þijnum Krøptũ spilltur z þordiarfadur/ so ad þu gietur ecke halldeð neitt aþ Guds Bodordum/ og heþur þess vegna med þijnũ Syndum þorþient Reide Guds z eilijfa Fyrerdæming/ þo skalltu ecke vera miøg ørvænteñ nie efasamur/ helldur skalltu þacka Gude fyrer sijn Bodord / og ad hñ med þm̃ heþur leidt þig til Kyñingar þiña Synda / Þviad næst þvi ad þeckia JEsum Christum / þa er eckert betra nie gagnlegra / eñ ad þeckia Synder sijnar / þviad Christur med sijnũ Velgiørningum smackar øngvum Mañe vel/ nema þviad eins ad hñ ædur þecke Synder sijnar riettelega/ og haþe skodad sig i Speigle Gudlegrar Reide og Løgmalsins.

Eñ

Eñ kome Sathan / og giøre þijnar Synder miøg stoorar z andstyggelegar/ z skielþe þig mz breñande Reide Guds/ Ellde Helvijtis og eilijfre Fyrerdæmingu / þa hugga þig med Nædareñar Predikun H. Evangelij / og lijþga þig med þessum z ødrū þleirum Huggunar Greinum heilags Evangelij. So heþur Gud elskad Heimeñ/ad hñ wtgaþ siñ Eingieteñ Son / til þess / ad aller þeir sem a hñ trwa þyrerfarest ecke/ helldur haþe eilijþt Lijf / Joh. 3. Item / So sañarlega sem eg life / vil eg ecke syndugs Mañs Dauda / helldur ad hñ betre sig og liþe / Ezech. 18. Item/ Eg vil leysa þa wr Helvijte (sem trwa a mig) og wr Daudanū vil eg frelsa þa / Ose. 13. Item / Hvar Syndeñ yþergnæþer / þar yþergnæþer miklu meir Nædeñ/Rom. 5. Item/Þad eru vtsiuleg Sañende og verdugt dijrmætt Ord / ad JEsus Christus er komeñ i Heimeñ/ ad giøra þa Syndugu Sæluholpna / 1. Tim. 1. Med þessū Ordum skalltu

standa Divplenum i mote stadfastur i Trwñe/ og þa mun hñ blya fra þier / Þviad þessar og adrar þvilijkar Nuggunar Greiner / eru sañar og Obrygdañlegar / og standa þier miklu stadfastare og stødugre eñ Nimeñ og Jørd/ þt hñs Ord eru Sañleikur og bregdast ecke.

3. Nu ef Sathan kiemur uppa hina adra Sijduna/ lætst vera Eingell Liosens/ giorer þijnar Synder lijtels verdar z Lauþliettar/ og ad ecke reidest Gud þm̃ so þunglega/ hvijslar þier i Nugskots Eyru/ Synder sie hægt ad bæta/ og ad fa þær fyrergiefnar / Nææd Guds sie gnóg fyrer Hende/ z etc. Eñ þu mijn Sæl vakta þig/ tru þu hm̃ ecke/ hyxa þu helldr um̃ þad þunga z skarpa Løgmæl Guds/ i hvøriu allar Synder verda miøg so þunglega ææklagadar/ þar fyrer kuña þær ecke ad vera fyrer Gude so lijtels verdar og liettbærar / sem Sathan seiger. Þvi læt þier um̃ Nug fara Pijnu z Dauda þijns liwfa Lausnara Jesu Christi/ z seig þu so i Niarta þijnu/

Skam̃

Skam þier Sathan/ þu ligare leidur. Eg sie vel z merke/ hvørsu þungar og sarar vorar Synder hafa vered Lausn- anum JEsu Christo/þa hñ eitt siñ gieck under Bølvan Løgmalsins/miña Syn- da vegna/til ad bæta þ þær/z þa hñ bar Guds Fødurs Reide þ mig/ Þar fyrer so leinge sem eg life/skal eg hata hvør- ia eina z eina Synd/ og vera þeim af Hiarta gramur/z forðast þær sm Fian- dañ sialfañ / Lof og Dyrd sie mynum Lausnara JEsu Christo/ ad hñ hefur eitt siñ leyst mig fra Syndunum/ hvør- iar ad eru Bønd Diøfulsins/skyllda eg flækia mig z fiøtra ad nyu aptur i sodd- añ Snørū og Bøndum? Þar sie langt fra. Þvi vil eg syngia og seigia med David/ Brast Snarañ/og burt sluppū vier/ Blessad Guds Nafn vor Adstod er/ sem Heimeñ z Himna giørde / Ps. 124.

4. Eñ ef Sathan syner þier z fyrer Hugskots Augu setur / Føgnud þessa Heims og Dyrd/z lockar þig til ad gyr-

naſt

naſt þar a / þa lat þier i Hug koma Guds alvarlegt Bodord / og hyxa um̃ Ord hiñs H. Pals / þar hañ ſeiger/ Giøred ydur ecke ſamlyka þeſſum Hei-me/ helldur vered vm̃ſkipteleger fyrer Endurnyan ydars Hugſkots/ Rom. 12. O miñ Saal vakta þig/ þier er ecke o-kuñugt þitt Holld og Blod/ hvørſu þad er Veralldlega ſiñad. Þvinga þu þad/ z hallt þvi alvarlega i Taume/ med Ord um og Hliodan Gudlegs Logmaals/ og fylg þvi ecke. Þviad Heimureñ hleypur ſitt Hlaup i Helvijte.

5. Kuñe ſo ad falla/ ad Sathan bryxle þier/ ad þu ſiert Fatækur/ Hungradur/ z liþer Neid/ þa ſeigdu ſo ſem i Gud-ſpiallenu ſtendur/ Ecke lifer Madureñ af einuſaman Braude/ helldur af hvør-iu þvi Orde/ ſem fram̃ hefur geinged af Guds Muñe/ Matth. 4. Og eñ aptur/ Þu DRotteñ gleđur mitt Hiarta/ Pſ. 19. þo hiner adrer hafe Nægd Vijns z Korns. Þeſſe Ord draga øngvañ a taal ar/ þt ſo talar Gud/ Eg vil ecke lata bregdaſt miñ Sañleika / Pſalm. 89.

6. Ef brydlar hñ þier um̃ þijna Eimd og Neid/ og þad þu ert aumur z yþer- giefeñ/ þa skalltu standa honum i mote og seigia/ Satt er þad/ eg er aumur og fatækur/ eñ DROtteñ heþur Sorg og Vm̃hyggiu þyrer mier/ Þar þyrer þeg- ar eg heþe hañ/ og hañ er hia mier/ þa hirde eg hvørke um̃ Himen nie Iørd/þo bæde Lijf og Sal vanmegnest/þa er hñ Huggun mijns Hiarta/z mitt Hlutskip- te/Ps. 73. Hier uppa skalltu myn Sal þorlata þig so leinge sem þu lifer. Þvi so seiger DRotteñ/ Eg vil ecke um̃brey ta þvi sem fram̃ er geinged aþ mijnum Muñe. Og eñ aptur/ Eg heþe svared/ og vil ecke taka þad aptur/ Ps. 89.
7. Ef Dioþulleñ skielþer þig med Daudans Kvijda og Hrædslu/þa skalltu standa honum i moote med riett-trwudu Hiarta/ og seigia so/ So seiger DRott- eñ Gud/Þijner Fram̃lidner skulu lifa/ z med sijnum Lijkomum upp aptur rijsa/ Esa. 26. Þar med þa true eg Mysk- unsamlega Fyrergieþning allra miña
Synda

Synda/ uppriſu Holldſins z eilijft Lijf. Þetta helld eg allt ſaman viſſulega ſatt/ ſtadt z ſtødugt/ og þorlæt mig med ølluᵉ mote hier uppa. Þviad Himeñ z Jørd þorganga/ eñ Guds Ord bregdaſt ecke/ Luc. 22. helldur vara þau z blijfa eilijf lega/ Eſa. 40. Og aller þeir ſem ſier hallda þaſtlega vid Guds Ord og med þvi vernda ſig z veria/ þeir munu i Ord enu z med Ordenu verda Sæluholpner.

JEſu Christe þu Kongur Eilijfs Sañleika / Gief þu mier þa Nad/ z veittu mier þ / ad eg alla tijma haþe mier þ Augū/ þitt heilaga Sañleiks Ord/ Løgmaled z Evangelium/ z huxe jaþnañ z breyte þar epter. Lattu þiñ H. Anda kieña mier þitt Ord riettelega ad ſkilia / riettelega ſundur ad deila/ z i riettañ tijma med þad ad þara/ Gieþ þu mier ad eg þitt Løgmaal daglega haþe mier þyrer Augum/ ſo ad eg gleyme ecke mijnum Syndū/ Skrifa þu i Hiarta mitt / þijn huggunarſømu Fyrerheit/ z læt mier þau til Huggunar koma i øllū

Sorgum

Sorgū/ Neydū z Motgange/ z ad þau sieu miñ Skiølldur z Veria / til ad slaa fra mier miñ Ovin Diøfuleñ. Sieu þau miñ Stafur og Stod / hvar vid eg maa mig stydia/ mijn Fæda og Næring i hvørskyns Eymdum og Hørmungum. Gief þu ad eg med ølłu geyme mig og vefie mig i þijnu Orde (so sem þa Barñ ned er vafed i sijnum Reifum) so ad eg life epter þvi/ deye epter þvi / z upp apt ur rijse epter þvi. Og kuñe nockur Efa semd ad slaa mitt Hiarta / vegna mijns Veykleika/ þa hialpa þu mier ad eg sie ei efasamur/ þitt Ord dregur mig ecke a Tælar. Miñ Gud / þu eilijfur Sañleikur/eg veit og trwe ad þu helldur þijn Ord/ þijn Fyrerheit eru stadføst z stødug/ og þu ert voru Hiarta stærre z meire/ 1. Joh. 3. og þijn Ord eru Ofallvalltare eñ mitt Hiarta er. Þar fyrer er eg Ohræddur og med goodu Giede.

II. Vm Skijrnena.

Þad añad sem tilheyrer Christelegum
Lijfnade.

J añare Grein skalltu Sæl mijn / daglega minnast a þijna Skijrn/ z hugga þig þar vid / ad i heñe heſur DRottenn þinn Gud þveiged þig og hreinsad/ giort þig ad sijnu Barne / og bunded eirn eilijfan Sattmmala vid þig / ad hñ vilie vera þinn nædugur Gud og Fader/ eñ þu skuler vera hañs Barn og Erfvinge. Sañlega mijn Sæl hefur þinn Lausnare JEsus i heilagre Skijrn nefnt þig med Nafne / ædur eñ þu þeckter hañ / Jæ ad vijsu / hañ hefur giefed þier eitt Nafn / og læted þig epter sijnu Nafne nefnast Christeñ/til eins sañleiks Merkis og Vitnisburdar / ad þu ert Christi Broder og Samarfe / og skallt fæ og odlast/ og eigande verda ad ollu þvi sm̃ hñ hefur med sijnu H. Blode þier keypt z wtvegad/ s̃ er Fyrergiefning Syndaña/ Riettlæted/ heilagañ Anda z eilijft Lijf.

Þar fyrer mijn Sæl/ so opt sm̃ þu i þijnū daglegū Bænum/ les þijna Trw=

arjatning/ seigiande : Eg trwe a Gud Fodur/ z c. Eg trwe a JEsū Christum hsis eingietes Son/ z c. Eg trwe a H. Anda/ z c. Þa læt þad vera þijna Huggun / ad þu ert vissulega eirn af þm / um hvøria DRottenn talar i Gudspiallenu/ seigiande : Hvør sem trwer z verdur skijrdur / sa skal verda Sæluholpeñ/ Marc. 16. Þar a mote giører þu þig fraskileñ Tyrkiū/ Gydingū/ Heidnū Møñū og øllū Ogudlegū / um hvøria DRotteñ talar: Hvør ed ecke trwer/ sa skal verda fordæmdur/ Ja/ soddañ þijn Trwarjatning æmiñer þig / ad þu vegna þiñar Skijrnar z þess Sattmaala ē þu hefur vid Gud bunded i Skijrneñe / ert skylldugur ad lifa ei epter Holldsins Vilia og Girndū / helldur ad þiona lifanda Gude i Heilagleika og Riettlæte / so ad hønum lijke.

Þacker giøre eg þier/ miñ liwfe Lausnare JEsu Christe/ fyrer þessa þijna Dumrædelega Velgiørninga/ ad þu ecke alleinasta lietst mig fra Modurlijfe lif-

ande koma/ helldur og so/þa eg var dau dur i Syndunū / þa lietstu mig þꝛa þa H. Skijrn / og hefur þar med iñe luckt mig i þeim heilaga Sattmꝛala / hefur ad nyju andlega endurfꝛdt mig fyrer þiñ H. Anda/ og slited mig wr Diofulsins Kverkum/ og giort mig ad þijnu Barne og Erfvingia eilijfs Lijfs / ꝛdur eñ eg nockurn Tijma þeckta þig. Miñ Lausnare/hvad kañ eg ad endurgiallda þier/ fyrer allt þad Gott sem þu hefur veitt mier? Psalm. 116. Miñ Lausnare / eg bid þig/styrdu mier z vardveittu mig med H. Anda þijnū/ so ad eg daglega stødugur stande i þijnū Nꝛdar Sattmꝛala/ hugge mig þar vid/ og hallde og ende þ eg hefe trwlega lofad/ad afneita Diofulenum/ z ollū hn̄s Verkum/ blijfa alleinasta vid Gud / fordast alla Afguda dyrkan / hata Synder og Glꝛpe/ z allt Diofullegt Athꝛfe og Syndsamlegt. Ad eg alla Tijma sie gloande i Andanū/ gladvꝛr i Voneñe / þijnu Nafne þionande/ 1. Pet. 1. Jꝛa ad vijsu/ mz þui

eg er þ Skyrnena ordeñ eirn nyr Mad-
ur / þa veit þu mier Styrk z Hialp þar
til / ad eg hier epter gange fram i nyu
Christelegu Lifnade / ad mitt Framferde
bere Vitne þar um / bæde þ Gude z Mon
um / ad eg hefe hloted þa heilogu Skyrn
nytsamlega mier til Sáluhialpar. Ver
tu miñ Leidtoge i giegnu þeñañ Eym-
dardal / og yfergief þu mig alldrei / þan-
gad til þu leider mig i Ryke eilyfrar
Sælu og Sáluhialpar / Amen.

III. Um þa heilogu Kvolld maaltyd DRottens.

Pad þridia sem heyrer til Christelegum Lifnade.

J þridiu Grein skalltu Sál myn opt
og Ofialldan / med mikellre Gudrækne /
ganga til Guds Bords / z hallda Kvolld
maaltyd DRottens / i Miñing hñs Dau
da z Pynu / Þvi þ er þ Bordhalld / sm
DRotteñ hefur tilskyckad z bwed / han-
da sinu andlega nyfæddu Bornum /
Þar er sw Fædañ / med hvorre hñ end-
 ur-

utlÿþgar z ſtyrker ſÿn nÿfædd Born / Þviad ſo talar þiñ Gud og Lauſnare / Taked og eted/ þ er miñ Lÿkame / ſem fyrer ydur verdur gieþeñ / til Fyrergieþ⸗ningar Syndaña. Og eñ aptur/Dreck ed aller hier aþ / þeſſe Kaleikur er eitt nÿtt Teſtament i mÿnu Bloode/ ſiñ þy⸗rer ydur verdur wthellt til Fyrergiefn⸗ingar Syndaña. Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. 1. Cor. 11.

Hier heyrer þu mÿn Sæl/ hvad þiñ DRotteñ og Lauſnare lætur fram bera a ſitt Bord/ ei ad eins Braud og Vÿn / helldur og ſo ſiñ H. Lÿkama/og ſitt H. Blood/ þviad þla Braud ſiñ vier briot⸗um / er Hlutteknning Herrañs Chriſti Lÿkama/ z ſa bleſſadur Kaleikur hvørn vier bleſſum / þa er hañ og Hlutteknning Chriſti Bloods / 1. Cor. 10.

Þar þyrer veit eg og trwe / ad minn DRotteñ JEſus Chriſtus/ſañur Gud z ſañur Madur/er ſialþur nælægur þſſ⸗are ſiñe Jñſetningu og Skyckan / og gieþur mier æſamt mz Braude z Vÿne

ſitt

sitt sañarlegt Holld ad eta/ og sitt sañar legt Blood ad drecka/ epter Jñsetningar Ordaña Hliodan. Ad vijsu miñ Drotteñ JEsu/ þu ert Hussens Herra/ eñ eg er Giesturẽñ/ Sia/ hier kiem eg aumur Vegfarande/ wr Eydemørku þessarar ørgu og illu Veralldar/ hladeñ af Erfvide og Eymdum / berande fram fyrer þig þyrst z hungrad z veykt Hiarta / eñ þo riett-trwad. Miñ Herra JEsu / endurnær z lijfga þu mig af þijnu Borde / og styrk mig med þiñe Fædu / so ad eg verde saddur og Sæluholpeñ.

Kom hier mijn Sal/ og fljt þier til Kvølldmaltijdar þijns DRottens / so þijn Trw mætte styrkiast/ z þitt Hiarta endurlijfgast/ Vert ecke vantrwud/ helld ur trwud/ þt sia þu/ DRotteñ þiñ Gud z Endurlausnare / giefur þier hier vijst Teikn/ Pant z Jñsigle/ ad þu af skiære Naad z Myskun skallt verda eigande z Erfvinge ad øllu þvi sem hañ hefur mz Foornfæringu sijns Hollds z Bloods wtvegad/ s er Fyrergiefning allra þiña

 Synda /

Synda/ z þ Riettlæte sm̄ þ Gude gilld-
er/ og eilijþt Lijf. Ad øllu þessu skalltu
eigande verda so sañarlega / eins og þu
sialþur heþder þ a Krossenū forþient og
wtvegad. Jæ ad vijsu/ hañ vottar hier
med / ad þu fyrer Guds Auglite / siert
hañs vegna so riettlætur / so hreirn / so
heilagur hallden̄/ so þægur z þeckur Gu
de / so sæll z sæluholpeñ / eins og þiñ
Herra JEsus Christus er sialþur.

Og ad auk alls þessa/ gieþur hñ sig
nidur i þitt ængrad Hiarta / þ heilagañ
Anda/ z vill verka mz þier liþande Hugg
un/nijtt Lios z nijañ Liþnad ad Eilijþu.
Ad vijsu miñ Herra JEsu/þañeñ er eg
i þier / z þu i mier / Og so er eg sam-
teingdur vid þig / miñ Lausnare/ so sem
liþande Limur vid liþanda Lijkama / so
sm̄ ein Brwdur vid siñ Brwdguma/ver-
ande Holld af hñs Hollde/ Bein aþ hñs
Beinū/ Jæ/eg er samteingdur þier/eins
z Wijnkvistureñ er vid Wijnstockeñ / og
so sem Greinernar vid Adaltried. Joh.
15. Og so þæ eg aþ þier ad øðlast alla
Tijma

Tijma Vøkvan z Krapt / Huggun og Glede / nijtt Lijþ z nija Lijfgan / og so samteingdur og bundeñ er eg vid þig i Sælu z Lijþe/ þyrer saña Trw/ z heilagañ Anda/ ad mig og þig kañ hvørke nockur Neyd nie Daude ad skilia.

Loþadur siertu DROtteñ miñ Lausnare/ ad þu heþur so Fødurlega forsorgad mig/ og heþur slijka Nadar-Mælkijd epterlæted/ aþ hvørre eg ma þa og ødlast heilnæma Fædu z Heilsu-dryck þyrer riett hungrad og þyrst Hiarta/ og sæta Huggun fyrer mijna Sæl/ so ad eg i Trwñe/ stødugur og sterkur blijþe/ og stadþastur allt til Enda/ Amen.

Þu heþur sagt miñ DROtteñ JEsu/ Þad skulu þier giora i mijna Miñing. Miñ Gud/ hvørsu liwþleg z sæt er þesse Miñing/ hvørsu gledelega kañ hun ad hugga mijna Sæl? Ja minn DROtteñ JEsu Christe / þegar eg et og dreck aþ þijnu Borde/ þa helld eg hvørttveggia/ sem er bæde Huggunar Miñing og Þacklætis Miñing þijns heilaga Naþns. Fyrst

Fyrst helld eg Huggunar Miñingena/ z helld i Hiarta og Hugskote mÿnu allar Dÿrdlegar Hatijder Arsins/ huxa um̃ þÿna Velgiorninga/ og hugga mig vid þa somu.

1. J Medtekningu þiñar Kvølldmaaltÿdar/ helld eg gledelega Joola-Hatÿd/ þviad þÿn H. Kvølldmaaltÿd vottar og ber Vitne/ ad þu sañarlega hefur a þig teked mitt Holld og Blod / og ert miklu meir teingdur ordeñ vid mig/ eñ vid heilaga Eingla/ þviad þu hefur ecke þeirra Natturu/ helldur Mañaña Holld z Blod a þig teked.

2. Vid þitt Bord helld eg þÿna Pÿningar Hatÿd/ þviad þÿn Kvølldmaaltÿd vottar þ/ ad þu hefur ordeñ su rietta Skulldafoorn fyrer mÿn̄ Synder/ Ja/ hier et eg þad rietta Paaskalamb/ sem er þig sialfañ Herra JEsu/ hvør ed fyrer mig ert Foornfærdur og Slatraden.

3. Vid þitt Bord helld eg z eirneñ gledelega Paaska hatÿd. Þviad med þvi eg er ordeñ hluttakande þÿns heilaga Hollds

Hollds og Blods/ og er þiñ Tidur z Ti-
mur/þa er mijn Tru z stadfastleg Von/
ad lijka eins sem þu ert uppriseñ af
Dauda/og lifer eilijflega / so mun eg
þiñ Tidur z Timur ecke i Grofeñe ligg-
ia ad eilijfu/ helldur rijsa upp aptur/
lifa og verda dijrdarlegur.
4. Vid þitt Bord nær eg geing til þijn/
þa helld eg so Hatijd þiñar Vppstign-
ingar til Himna. Hvíad med þvi ad þu
med Bergingu þijns Hollds og Blods
vottar/ ad eg sie i þier/ og þu i mier/ z
sie Timur þijns Lijkama / þa mun eg
vissulega eitt siñ mz mijnu Lijkama upp
fara i Himeneñ/og Endanlega þar li-
fa/sem þu miñ DRotteñ z mitt Hofud
ert/og lifer eilijflega/ 1. Cor. 15.
5. Nær eg geing til þijns Bords / þa
helld eg z so lijka þa dijrdarlegu Hvijta
suñu Hatijd. Þvi þijn Kvolldmaltijd
vottar fyrer mier/ ad þu bwer i mijnu
Hiarta/z ad eg þ heilagañ Anda/sie vid
þig samteingdur z bundeñ/ z ad hañ sie
miñ Pantur z Insigle uppa Himerijke
og

z eilífa Arfleifd/ sa ed i mier uppvekur og kveiker Lijf z Huggun/ Frid z Fogn-ud/ og vottar fyrer mijnū Anda/ ad eg er þiñ Broder og eilijfur Samarfe.

6. Þa eg geing til þijns Bords/ helld eg z eirneñ Naatijd H. Preñingar/ z hugga mig þar vid/ ad eg hiedañ i fra og alla Tijma/ mun vera Mustere Guds / z ad sw H. Preñing mune til mijn koma og hia mier bwa/ Joh. 14. Jaa/ ad eg ept-er þta Lijf mune faa z ødlast eilijfa Saa luhialp / og siaa miñ Gud og DRotteñ Andlite til Andlitis ad Eilijfu.

7. Vid þitt Bord helld eg z eirneñ Naa tijd allra Heilagra / z hugga mig vid þa liwflegu Eining z þ gledelega Sam-þielag/ sem vier þijn Born/ þyrer sañа Trw eiga muñū med þier miñ Drottiñ/ z þ þig med Fodurnū z H. Anda / epter þvi sem þu hefur sagt / Hvor hañ etur mitt Holld z dreckur mitt Blood/ sa skal vera med mier / z eg med hm̄/ Joh. 6. Og eñ apfur/ Ad þr sieu aller eitt/ eins z þu Fader i mier/ z eg i þier / ad þeir

sieu

sieu so eitt i oss/Joh. 17. Ja miñ Drott
eñ/ So sem þ er eitt Braud / so erū vier
marger eirn Lykame/þvi vier erū aller af
einu Braude. Miñ Drottẽñ / Stoora
Glede heþur Sal mijn aþ soddañ him-
neskum Fielagskap/þvi er eg gladur vid
þitt Bord og þijna Kvølldmalltijd/ vit-
ande þyrer vijst/ ad eg asamt med øllum
þijnū elskulegū Heiløgū/ mune erþa alla
þijna Fiesioodu z þijn himnesku Audæþ-
þe/ z ad þm̄ eigande verda eilijþlega.
8. Miñ Lausnare / so talar þiñ H.
Postule/ So opt sem þier eted aþ þessu
Braude/z drecked af þessū Kaleik/ sku-
lu þier kuñañ giøra Dauda DRottens/
þangad til hñ kiemur/ 1. Cor. 11. Þar
fyrer helld eg eirneñ vid þitt Bord Hat-
tijd þiñar H. Hijngadkomu a seinasta
Deige/z gled mig vid þijna Auglijsing/
þegar þu munt koma synelega/ ad taka
aþ þessa þijna Kvølldmalltijd/ og giør-
vallt Predikunar Embætted / og taka
mig til þijn/so eg sie þar sem þu ert/þar
þu heþur mier añad himneskt og eilijft
Borda.

Bordalag tilreidt og bwed / i Rijke þijns Fodurs / hvar eg mun med Abraham / Isaach og Jacob z ollū Heilogū þijnū til Bords verda sitiande / z Braud etande eilijflega. Um allt þetta er eg hugande so opt sem eg geing til þijns Bords / z andvarpa af ollu Hiarta / seigiande / DRottenn JEsu kom / Ja kom snarlega minn Lausnare / z dvel ei leinge / Apoc. 22.

Framvegis minn Gud og DRottenn / þa helld eg jafnframt þessare þinne Mᴂltijd / eina rietta Þackloetis Minning þijns H. Nafns. Þviad med þvi ad þu hefur so rijkuglega og dijrdlega endurnært og mettad mig / þa ætte mitt Hiarta þar aptur a mote ad verda brennande af riettu Þacklæte / þackande þier fyrer alla og sierhvoria þijna Velgiorninga / sem þu mier aumum syndugum Manne alla mijna Lijfdaga veitt og audsijnt hefur / til Lijfs og Sálar.

Ja ad vijsu / Eg helld hier enn nu aptur ad niju þijna stærstu Nattijd / og packa þier af Hiarta þ Skopunena / þ þijna

þÿna Openberan / ꝥ þÿna Hollogan og Ringadburd / ꝥ þÿna Endurlauſn / ꝥ þitt Ord z þÿn heilogu Sacramenta / ꝥ ſaña Trw ſm̃ þu hefur mier gieþed / ꝥ þiñ H. Anda/ hvorn þu hefur ſendt i mitt Hiarta / z ꝥ allar adrar lÿkamlegar z andlegar Gaꝥur z Velgiorder. Miñ Gud z DRotteñ/ hvorneñ kañ eg ad reikna ꝥ allt? Hvorneñ kañ eg þad ad mæla eda meta i þeſſu mÿnu Hollde/ hvad mikla Hlute þu heþur gieþed og veitt miñe Sælu?

DRotteñ miñ JEſu/ miñ Endurlauſnare/Hialpa þu mier/ ſo ad eg opfar eñ ſialldnar gange til þÿns Bords / z hallde Miñing þÿna med Glede og Fognude / Sια / eg er þiñ Brooder og þiñ Samarþe / Miñ Gud / eg er þÿn Skiepna/ eñ þu ert miñ Skapare/Eg er þitt Barn / og heyre til þÿnu Rÿke / Þvi ber og hæþer ad eg hallde mier vid þitt Bord. Hialpa þu mier miñ Endurlauſnare / ad eg jaþnlega hallde þar þÿnar heilagar Hatÿder/ mz allre Gud rækne/

rækne/ til Trwarstyrkingar mijnu Hiar ta / og ad packa þier pyrer þijna Velgiørninga / og þiona þier so leinge sem eg lifi / so ad eg mætte epter þta Eymdarfulla Lijf/ eta Lijfsins Braud i þijnu Rijke/ mz øllū þijnū Utvøllðū/ Amen.

Ad Sijdustu Sal mijn / þegar þu etur af Braude DRottens / og dreckur af hans Kaleik / þa gleym ecke þijnum samchristnum Naunga / sem þier samneyter/ Eg medkienne ad hann er þinn Limur/ þinn Broder / Guds Barn og Erfvinge so vel sem eg / þar fyrer elska eg hann þinna vegna / og er reidubwenn ad giøra hønum Gott sem sialfum mier. Stijr þu mier og stiorna minn DRottenn/ so ad eg alla Tijma og af Hiarta elske minn Samchristenn/ og sie aumur a þm Voludu/ og læte mier þeirra Neid ganga til Hiarta/ so ad eg ætijd giefe þeim Hungrada ad eta/ þeim Þyrsta ad drecka/ hijse þann Framanda/ klæde þann Nakta/ hugge þann Siuka/ z giøre nockud til gooda øllum Fatækum og Naudstoddum.

skeddū. Hialpa þu mier ad eg alla Tijma sie miñugur þess mikla Ords / sēm a seinasta Deige mun framganga af þijnum blessada Muñe. Sañlega seige eg ydur/ad hvad sem hellst þier hafed giørt mijnū miñstu Brædrum / þad giørdud þier mier. Og þa eñ aptur / Sañlega seige eg ydur/Hvad þier hafed ecke giørt einum af þeim miñstu / þad hafed þier og ecke mier giørt. Matth. 25.

IIII. Um daglegañ Kross og Motgang Guds Barna.

J fioordu Grein / skalltu Sæl mijn læra ad hvast vid daglegū Krosse/hvørn Guds Børn verda alla Tijma ad bera i þessū Eymdardal / epter sijnū Lavarde og Lausnara. Hviad so talar H. Ande/ ad fyrer margar Harmkvælingar hliotū vier iñ ad ganga i Guds Rijke/ Act. 17.

Ad vijsu mijn Sæl / þesse Lærdomur um Krossen / er eirn af stærstu Leyndardomum / i hvørium mañleg Skynseme veit sig ecke ad skicka / alleina er þad i

Guds Orde opeñberad/ so sem añar hæ
lettur himneskur Leyndardomur / og aþ
Guds Orde hliotū vier þ ad læra. Þet-
ta er Søkeñ z Eþned mijn Sæl / hvar
þ vier so gongū nauduger under Krosseñ/
z erū hrædder vid hñ / fordunst hñ/ eins
og Gud yþergiæþe oss med øllu/eda være
vor Ovinur og hatade oss / þegar vier
liggium under Krossenum. Þetta er oss
kiendt / og so sem til Dæmis og þ Sioner
sett / a þeim tveimur Læresveinum sem
geingu þra Jerusalem til Emaus/ a
Paaskadageñ / hafande Hrygd z Mot-
gang / hvøriū DRotteñ byrtest i añar-
legre Mynd/ z þra Augu voru so hall-
deñ/ ad þr þecktu hñ ecke/ Luc. 24. Sæ
þar mijn Sæl / þ er Mynd Krosseñs /
hm̃ er so hættad / ad i Motgangenum
giører HErrañ sig Okieñdañ / lætur ei
sæ sig nie þeckia / so ad hñ optsiñis O-
vart kiemur mz siñ Kross / uppa sijn allra
kiærustu Børn. Eñ þta er hñs Lyst /
ad breyta so vid sijna Astvine/ z spila z
leika vid þa a Jardarkringluñe / Prov.
8.

8. Esa. 54. Ja ad vijsu/ hn̄ breyter stundū so punglega vid þa/ ad þr meina optsiñis ad Gud hafe allre Giæsku og Elsku til þra gleimt. En um̄ sijder lætr hn̄ þeckia sig ; so ad þra Hiortu verda full Fagnadar og Glede. Þar þ lærdu mijn Sal ad skicka þier riettelega i þßū Leyndardome / og skalltu vel athuga og merkia þßar Sio Kross. Reglur/ sm̄ hier epterfylgia/ þa mun þiñ Kross ecke miøg þungur/ helldur liettbær verda.

I. Kross-Reglañ.

Aller Riett-trwader eru af Gude þar til skickader / ad þr bere Christi Kross / Þvi so talar S. Pall/ Hvoria Gud hef ur ádur fyrerhugad / þa hefur hañ til skickad/ ad þr skule verda samlijker hn̄s Sonar Mynd / so ad hañ sialfur sie sa Frumgietne a medal margra Brædra. Rom. 8. Hier heyrer þu mijn Sal/ ad þ er so til skickad z ásett/ecke alleinasta i Modurlijfe/ helldur ádur eñ Veralld-eñ var grundvolllud / ad þu skuler lijda

Kroſſ z Motgang/ uppa þ z til þeſſ ad þu ſkuler verda lijkur þijnum Lauſnara JEſu Chriſto. Ja min Sal/ þu ert Holld af hañs Hollde/ z Bein aþ hañs Beinū / Hvar þ̃ villtu þa ecke lijda med hm̃? Hñ er HErrañ/ þu ert hñs Lære-ſveirn/ Hañ er Brwdgumeñ/ eñ þu ert Brwdureñ/ Hñ er Høfuded/ þu ert Lim ureñ. Villtu þa eiga betra eñ hñ? Þu mått ad hallda z mlijta DRotteñ JEſū ſo ſm̃ Hertoga Kroſſeñs / ſa ſm̃ med ſiñ Kroſſ heþur geinged undañ ſijnū Lære-ſveinū / z ſia þu hvorſu aller Heilager haþa i Hørmungunū z Kroſſburdenum hm̃ epter þylgt. DRotteñ hefur geinged undañ med ſiñ allra þijngſta Kroſſ / hm̃ þylgia Riett-trwader epter / og ber hvor z eirn ſitt Ok/ſiñ Kroſſ/med þrre gledelegre Von/ ad fyrſt þeir verda hier lijker Herrañū JEſu Chriſto / i Kroſſ-burdenū z Hørmungunū/þa mune þeir z ſo hm̃ verda lijker i eilijþre Dyrd.

DRotteñ Gud miñ/ þu ſm̃ ſett z ſkick-ad heþur þiñ Son til eins Kroſſber-

ara/ Gief þu mier Skilning/ so eg mætte underſtanda ꝛ ſkilia allt þitt dasſamlegt Rad ꝛ ſoddan Leyndardom / ſo ad eg gange gledelega under Kroſſen / og epterfylge mijnū liwfa Lauſnara/ ꝛ verde honū lijkur/ hier ſtundlega/ eñ añars Heims eilijflega/ Amen.

II. Kroſſ-Regla.

Þad er Skipan/ Bod og Bifalning Herrans JEſu Chriſti/ Ad aller Rett trwader ſkule bera ſijna Kroſſa epter hm̄ / Þt ſo talar hañ / Taked mitt Ok uppa ydur / Matth. 11. Og i ødrum ſtad/ Hvør hñ vill fylgia mier epter/ ſa afneite ſialfū ſier/ ꝛ take ſiñ Kroſſ uppa ſig daglega/ ꝛ epterfylge mier / Luc. 6. Jæ mijn Sal / þeſſe Skipan ꝛ Befalning kiemur ei vid þa Vantrwudu/ helldur alleina vid Heilaga ꝛ Rett-trwada. Hviad Kroſſ Moſtens er ſoddan Edla Clenodium / ad hñ vill aungvū Tyrkia eda Vantrwudū odrū trwa þar til. Jæ Kroſſen er ſoddan Skatt / ad ecke vill

Gud uña þess Ogudlegū. Hugleid þu Simon aþ Cyrene / hvilſkur Neidur er hm̄ þ/ ad hñ bar Kroſſeñ epter Herranū Chriſto/Og hvad ſtorañ Neidꝛ z Soma mun hñ haþa þar af a ſijdaſta Deige.

MJñ liwþe Lauſnare JEſu Chriſte/ þu ſem oſſ heþur ſkipad ad bera þiñ Kroſſ/ Gieþ mier hlijded Hiarta / ſo eg gladlega gange under þitt Ok/ z viliuglega epterþylge þier / i ollum Kroſſe og Motgange / Amen.

III. Kroſſ-Regla.

Herrañ JEſus hefur þriggia handa Motgangs eda Kroſſ Skola. Sa fyrſte er Typtunar Skole / þegar hañ vitiar ſiña Btvaldra / agar þa z typtar vegna þra Synda z Miſgiorda. Sa añar Skole kallaſt Reinſlu Skole / þeg ar hañ provar þra Trw z Von / ſo ad þr jdke ſig i Bæna akalle z odrū Gudelegū Digdum. þridie kallaſt Piſſlar Skole / þegar hañ lætur ſijna lijda Ofſokner z Dauda / Guds Nafns vegna.

1. Cor.

1. Cor. 11. Marc. 7. Ps. 119. Es. 28. Es. 6. Ps. 44. Rom. 8. Heyrdu þu mijn Sal/ þu ert z so eirn Læresveirn/ gangande i Herrans Skola / þar þyrer bregdst þ ecke / hn̄ mun leida þig i þessa sijna Skola/ eirn aþ þm̄ eda þleire. Eþ hn̄ straffar þig vegna þiña Synda / so sem han̄ giorde þeim gooda David / þa þacka þu hønū þ sijna Typtan/ Psal. 119. z seig þu sem David sagde/ Fyrer Goodu vard mier þad DRottēn / ad þu typtader mig. Nu ef han̄ setur þig i Reinslu Skola / z høndlar furdan̄lega vid þig / so sem hn̄ giorde Joseph og Job / þa huxa þu ad han̄ vill þar med reyna / auka z eþla þijna Trw z Von/ z uppvekia þig til Bæna/akallsins / og hallda þier vid Otta DRottēns / Esa. 16. Eñ eþ hn̄ veiter þier þan̄ Neidur/ ad þu vegna hans Nafns fær ad lijda Oþsokner eda Dauda / þa vertu gladur aþ Hiarta/ad þu ert verdugur þss ad lij- da Sman og Vanheidur vegna hans Nafns/ Act. 5.

HErra JEsu Christe / miñ liwfe Lausnare/þu skamadest þijn ecke med Smæn z Vanheidre ad hanga a Kross enu/ Veittu mier þ z gieþ/ ad eg skam-est mijn alldrei / ad standa under Kross-enu med þiñe Modur. Ef þu villt so dædsamlega mz mig þara/þa hialpa þu ad eg z eirneñ þier dædsamlega fylge/z sie reidubweñ mitt Lijþ ad læta þiña veg na/ eþ pad er þiñ Vilie.

IV. Kross-Reglañ.

Kross og Motgangur Riett-trwadra er Teikn Guds Astar og Elsku/ eñ ecke hañs Reide. Þvi so talar DRotteñ/ Hvorn eg elska/ þañ hirte eg/ Apoc. 3. Og eñ aptur/ Heimureñ mun þagna og glediast/ eñ þier munud syrgia/ Joh. 16. Domureñ uppbyriast a Guds Hwse/ seig er S Pet 1/2. Pet. 4. Heyr þu þka mijn Sæl/ Jæ mijn Sæl/ sa hñ elskar Barn sitt hñ hirter þ/ z agar þ med Vendenum. Þviad hvor er sa Fader ad ecke agar sitt Barn ? Job. 12. Eñ siertu

ann Nirtingar / hvøria øll Guds Børn smackad haþa / þa ertu Nia-Barn/ eñ eingeñ tiettur Sonur. Sem þu þiñ Ner ra JEsum/eingieteñ Son Guds/ hvør su þungur Fadereñ var hm̃ / og sloo hñ hardlega/ vegna añatlegra Synda.

HJalpa mier Nerra JEsu miñ Drott eñ / ad eg giarnsamlega lyde þitt Nirtingar Nrijs/ z miñest vid þ / so sem giøra good Børn/ og ad eg alla Tijma þacke þier þyrer þad/ og seige med David / Gott var mier þad Motteñ/ ad þu lijtelæckader og agader mig.

V. Kross-Reglañ.

Nun er þesse/þa er Gud næst/Taled geingur hædst / Þvi so talar Gud i Psalmenũ/ Eg er hia hm̃ i Neydeñe / eg vil hm̃ þadañ wtryckia / og hñ vegsamlegañ giøra/ Ps. 91. Mijn Sal/ þta skilur ecke Nolld nie Blod / og ecke trwer þ þvilijku. Vier meinum so alla Tijma/ Þegar Smar og þungur Kross a oss liggur/ ad Gud haþe þa gleymt oss/

 hñ

hñ hirde ecke um̃ oss/ hñ hafe kastad oss fra sier/ giefed oss Andskotanũ i Valld/ til ad plaga oss og pĳna sem hñ vill/ eñ þ er ecke so mĳn Sæl/ Þvi þo Sathan sie þiñ grimaste Hoþud-Ovinur/og leite epter Nott og Dag ad giøra þier Skada/ og koma þier i Olucku/ þa kañ hañ þo ecke eitt Hær ad snerta a þĳnu Hoþde/þyrer utañ Guds Vilia z Leyfe/ Jæ mĳn Sæl/ Hvørneñ giefur Gud gleymt oss? Hvørneñ kañ sa ad liwga sem er Sañleikureñ sialþur? Eñ þo hñ læte ecke siæ sig um̃ litla Stund / þa vill hñ þo med storre Myskun samañ safna oss/ Esa. 54. Þeim Goodu geingur upp Lios i Mirkrunũ / þra þm̃ næduga og myskunsama Gude. Sie nu Gud med mier / hvør kañ þa ad vera mote mier? Rom. 8. Hvad kañ eg ad missa / þegar miñ Gud er med mier?

DROtteñ Gud miñ / haþe eg þig / þa hirde eg hvorke um̃ Himeñ nie Jørd/ Og þo ad hvørtveggia / Lĳþ og Sæl vanmegnest / þa ertu þo DROTteñ

Huggun

Huggun mijns Hiarta/og mitt Hlutskipte/ Psalm. 73.

VI. Kross-Reglan̄.

Motgangur og Kross Guds Barna þienar þm̄ alltijd til hiṅs besta / eṅ allðrei til hiṅs vesta / þviad so talar S. Pall / Vier vitum ad þeim Gud elska / þiena aller Hluter til hiṅs Besta/Rom. 8. Og eṅ stendur so skrifad/ Sløg Elskaraṅs eru jafnan̄ good / Prov. 27. Ad vyssu mijn Seal / Krosseṅ þienar margfalldlega til hiṅs Gooda/ þviad hṅ kieṅer oss ad þeckia vorar Synder / so sem skrifad stendur / Eg vil typta þig med Hoofe/ so þu hallder þig ei saklausan̄/Jer.30. Han̄ rekur Man̄ til Guds Ords/ þt so er skrifad/ Esa. 28. Kross z Motgangur kieṅer ad merkia Ordeð. Han̄ efler z uppvekur Trwna / so sem skrifad er/ 1. Cor. 11. Slijk Hormung hendte oss þar fyrer/ so vier skylldū ecke setia Traust uppa oss sialfa / helldur a Gud/sem þa Daudu lijfgar. Han̄ kieṅ-

er oss tieltelega ad akalla Gud / þi so lesū vier/ Þegar Normungen̄ er a ferdum / þa leita Men̄ þijn / og þegar þu refsar/ þa kalla þeir af Niarta/ Esa. 26. Nan̄ kien̄er ad fordast Syndena/so sem skrifad stendur/ Nu ertu orden̄ heilbrygdur / syndga þvi ecke optar/ so þig Hende ecke an̄ad verra/ Joh. 5. Kross' en̄ giører þ/ ad oss leidest þetta Lijf / og verdū af þssa Neims Lijfdøgum þreyttet/og hn̄ upp vekur i oss Forleingingn eilijfs Lijfs/ so sem skrifad stendur/ Vier høfū hier ecke þan̄ Stad / sem vier eigū ad blijfa/ helldur leitū vier þess Okomna/ Neb. 13. Jæ ad vijsu mijn Sæl / Aller Nuter hliota ad þiona þm̄ Riettfrwada til hins Besta / so sm̄ S. Augustinus skrifar/ Ad iafnvel sialf Synden verde hm̄ ad Goodu. Þviad fyrer Christum fæum vier meira og betra/en̄ vier fyrer Syndena mist høfum.

MIn̄ Gud og DRotten̄ / Skrifa þu þessar mgiætar Nugganer i Niarta mitt/ ⁊ vardveit þu mig/ so ad eg orvæn-

ke mier ecke i nockrū Morgange/ Helldur ad eg alla Tijma allt i Daudan vone og vænte mier alls Goods af þier. Þviad dasamlegt er Ord þitt/ og dasamlega breyter þu vid þijna Heilaga.

VII. Kross-Reglan.

Þolenmæde/ Bæna-akalled z Vonen giora allan Kross liettbæran / so hn verdur alldrei ofþungur. Þvi so skrifar Spamadurenn Jeremias. Þad er eirn merkelegur Hlutur ad vera Þolenmodur og ad vona uppa Giæsku DROttens/ Harmagrat. 3. David seiger og eirnen/ Akalla þu mig a Tijma þinnar Hormungar(seiger Gud)þa vil eg frelsa þig/ og þu skallt pryysa mig/ Ps. 50. Lijka seiger Syrach so/ Lijted a Dæme þeirra gomlu z merked þau/ Hvor hefur nockurn Tijma orded til Skamar sa sm vonad hefur a DROtten? Syr. 2. Ja ad vijsu myn Sæl/ þetta er ei olijkt/ z þa Madur skal bera Byrde/ eda eitthvad þ sem þungt er/ Take hn riettelega Byrdena

ena upp/ og hafe hañ pañ sem hønum hialpe z lypte under med/ pa verdr Byrd eñ þess mun liettare. Þañeñ er Þoleñmædeñ/ Bæneñ og Voneñ/ ecke añad eñ so sm̃ Nendur Mañs eda Armlegger/ hvar med riett-truad Mañs Niarta tekr Byrdena uppa sig/ z ber hana so liettelega sm̃ hñ vill/ þviad Þoleñmædeñ giør er allt liwþlega/ þvi verdur heñe eckert oþþungt/ z so sem vort Mealtæke hlioðar/ Vilieñ dregur halþt Nlass. Bæneñ stredur fier þram̃ þyrer Gud/ z þær vissulega añadhvert / ad Gud tekur i burt Krosseñ/ eda giører hañ liettbærañ og lydañlegañ. Eñ Voneñ lætr ei til Skam̃ ar verda/ Rom: 8. Nelldur veit hun vissu lega ad Gud er trur/ z lætur aungvañ so þunglega verda þreistadañ/ ad o-møgu- legt sie ad bera/ 1. Cor. 10. Eñ Oboleñ mædeñ hun stigger Gud/ hindrar Bænena/ z giører allt þungt z obærelegt. Tak Dæme af þyñu liufa Lausnara JEsu Christo/ 1. Pet. 2. z lærdu allt þetta aþ hønum. Sia þu hiñ sæla Job/ hvorsu

hañ

Hañ var polenmodur/ og lærdu i þijnum Krosse og Motgange ad seigia sem hañ sagde/ Eñ þo DRottenn take Lijfed aþ mier/ þa skal eg þo samt vona a hañ/ Job. 19.

JEsu Christe miñ liuþe Lausnare / Gieþ mier z veit / ad eg sie alla tijma þolenmodur og Bænrækeñ / z lijde miñ Kross med goodu Giede/ og vænte mier hins besta af þier ad Eilijþu/ Amen.

V. Um Kallan og Embætte

hvørs Christens Mañs/ hvørneñ hañ eige i þvi ad standa.

I þimtu Grein skalltu mijn Sæl blij þa vid þitt Kall og Embætte/ til hvørs Gud heþur þig kallad / og standa i þvi sama med Tru z Dygd/ so ad þu af øllum þijnū Giørdum kuñer Reikningskap ad standa þyrer Gude og Moñū/ þviad DRotteñ Gud vor vill ecke ad vier Meñ sieum Idiulauser i Heimenū/ helldr hefur hañ Erþide lagt uppa hvørn og eirn Mañ/ epter sijnum þægelegum Vilia. Sialfur Gud Drotteñ er ecke Idiulaus/

Joh.

Joh. 5. helldur verkar hañ / styrer og stiornar og ber alla Hlute/verndar/vardveiter/blessar/bænheyrer/ z hialpar ollum Riett-christnum Mønum/ epter þvi sem Christur seiger sialfur. Miñ Fader verkar allt til þessa / Eg verka z eirneñ/ Joh. 5. Ja myn Sal / være Gud DROTTeñ Jdiulaus um eitt Auga bragd/ þa forgeinge oll Verolldeñ. Eins er ad tala uñ H. Eingla / aller samañ eru þr þionustusamer Andar / wtsender ad þiona þm̃ s Sæluhialpena skulu erfa/ Heb. 1. Allttu z eirneñ Solena/Tungled z allar Stiørnur/ hvørsu skickañlega þær vardveita sitt Hlaup z siñ Gang/ giøra z wtrietta þ Gud hefur þeim befalad / Psalm. 19.

So skalltu nu myn Sal z hvør eirn Madur sa hañ er heilbrygdur/ daglega vakta sitt Kall z Embætte / med Trw og Dygd / z allre Alvøru. Hañ skal so kieña/ predika / styra z stiorna/straffa/ vernda/bwa/byggia z bidia/hafa Vm̃hyggiu fyrer sijñi / eins z hñ ætte æfeñ

lega

lega ad lifa / z alldrei ad deya. Og þta er Vilie Guds z hñs Skipan / z allt þta eigũ vier ad giora i Hlydne vid Gud / z i Ast og Elsku vid þa sem epter oss koma. Þar med skal hvør Madur daglega so lifa og trwa / og eina gooda Samvitsku geyma / so ad hañ a hvorre Stundu sie vel skickadur til Christelegrar Burtfarar wr þessũ Heime / so hñ kuñe ad seigia med S. Pale / Stund miñar Burtfarar er nalæg / Eg hefe vel bareft / z endad mitt Hlaup / Eg hefe hallded Trwñe. Og nu epter þetta er mier fyrerøtlud Corona Riettlætesins / hvoria DRotteñ sa riettlate Domare mun giefa a þm̃ Deige / ecke ad eins mier / helldur og ollum þeim sem elska hañs Tilkomu / 2. Tim. 4.

Þar fyrer miñ Sal / taktu vel Vara a þiñe Kallan / stunda þitt Embætte med Trw og Digd / til hvørs þu ert af Gude kollud / so þu ganger þar iñe / so sem þier ber z hæfer / med allre Polēiñmæde og Hoogværd / Ephe. 4. Eñ

ſiga þu til ad þu blÿfer giarnañ i lægre Stiett / þ er þier betra eñ allt þ Heimureñ aſtundar/ Syr. 3. Eñ ef DRottẽ upphefur þig / og ſetur þig hatt/ þa vert ecke ſtolltur / helldur þeſſ hærre þu ert/ þeſſ meir þu þig lÿtelæter/ þa mun DRotteñ vera þier hollur/ Þvi hañ er eirn Gud Lÿtelætesins/ Og hvør er ſlÿkur ſem vor Gud/ hvør ſig hefur ſo hatt ſett/ eñ ſier þo þ Lÿtilmotlegt er/ bæde a Himne og a Jørdu/ Pſalm. 133.

Stunda þu ecke epter hærre Stiett/ og hygg ecke yfer þitt Megn / helldur/ hvad Gud hefur boded þier/ þad tak þu þier jafnañ til/ Syr. 3. Þt hm̃ ſkalltu ſtanda Reikningſkap. Og hvad ei til þÿns Embættis heyrer/ þar lattu þÿna Forvitne epter liggia / Þviad allt til reie du er þier meira befalad/ eñ þu kañt ad fullgiøra.

Þreyng þu þier ecke iñ i nockurt Embætte/ (ſo ſ̃ nockrer giøra) z lat þier ecke þykia/ ad þu ſiert þar vel til falleñ/ Syr. 7. Þviad ſoddan Siergiæde hefr margañ

margañ sviked/ z fra Metnadi hefr þiñ steypt/ þvi þ batar þig ecke/ þo þu gape; er epter þvi sem þier er ecke befalad.

Giør þu ecke allt epter þijnu Noþode/ i þijnu Embætte/ z vert ecke rijkelatr þegar Meñ þurþa þijn vid / Syr. 10.

Eñ ef þu ratar Kross z Motgang/ þa vertu hughraustur / og þorlat þig uppa þitt Embætte / Þvi hvør hañ er dugnadarlaus i sijnu Embætte / hvør kañ hønum ad hialpa ?

Vertu i øllum Hlutum æstundunarsoodur / og bid þu DROttiñ um sijna Blessan/ þvi hñs Blessan audgar fyrer utañ Ahyggiu/ Prov. 10. Margur lætur sier miked um̃ verda/ z stundar ad verda rijkur/ eñ hñ hindrar þar med sialþañ sig. Þar a mote er sa margur sem lætur sier lijted um̃ varda / sa vel þyrþte Hialpar med / er þar med veykur z þæ-tækur/ A þañ lijtur Gud med Naad / og hialpar hm̃ þra Eymdeñe/ z kiemur hm̃ til Neidrs/ so marger undrast þ/ Syr. 11.

Þar þyrer mijn Saal/ blijþ þu i þiñe

Kallan/ og lat þig þ ecke villa / þo D-
giudleget Men epter Audæþum leite /
treystu Gude og blijf i þinne Stielt/ Þvi
härla audvelldt er Drottne þan Fatæka
rijkan ad giora.

Min Drotten og min Gud/ eg veit
þad vel / ad Mannsins Verk eru ecke i
hans Vallde / Og ei er nockurs Manns
Magt / hvornenn hann skal ganga a sijnu
Veige/ stijr z stiorna þu mier/ med þijnu
H. Anda/ so ad eg take Vara uppa mij-
nu Kalle z Embætte/ z stande trwlega i
þvi sama. Leid þu mig a þeim rietta
Veige/ ad eg skeike hvorke til hægre nie
vinstre Handar / Psalm. 119. Greid
þu mijna Gotu epter Orde þijnu/ z lat
eckert Ranglæte yþer mier drottna /
stiorna þu mier alla Tijma / so þier sie
þægelegt / þvi þu ert min Gud / og þin
goodur Ande leide mig a riettan Veg.
Eg veit vel min Gud / ad eg er (mz od-
rum) kalladur i þinn Vijngard/ Matth.
20. og i minne Skijrn hefe eg lofad þier
ad þiona/ Eg bid þig/ gief þu mier Heil-
su

su z Heilbrygde/ z styrk mig / so ad eg pære bored Punga z Hita mijns Embæt tis z Erfvidis viliuglega/ z sie þier mij num Herra alla Tijma trwr og hlijdeñ.

VI. Vm Daglegt Bæna-akall.

Ad Sijdustu og i siøtta Mata mijn Sal/ þa gleymdu ecke Bæna-akallenu til Guds / Þvi hier a Jørdu er ecke no ckur Hlutur so aumur sem sa Madur er ecke talar vid Gud siñ Skapara / med daglegu Bæna-akalle. Sañarlega þa hefur eingeñ Madur nockurn Hlut af sialfum sier / nema hm̃ verde hñ giefeñ af Himnum/ Joh. 3. Þvi allar goodar Gafr z allar fullkomnar Gaf: þær ko ma ofan ad fra Fødurnũ Liossens/Jac. 1. Bæneñ er (til ad jafna) so sm̃ Sal areñar Hond eda Gaupner / mz hvoriũ vier tøkum vid þvi sem Gud giefur oss / Nun er z so lijka sm̃ Vatns-reña/ fijrer hvøria Blessan DRottenñ reñur i vor Hws z Hiortu / þvi so stendur skrifad /

 Bæn

Bæn hiñs Auma þreinger sier i giegnū Skŷeñ / og lætur ecke af / fyrr eñ hun kiemur þangad/ og liñer ecke fyrre eñ sa allra Nædste lŷtur þar til / Syr. 35. Jæ ad vŷsu mŷn Sæl/Dagleg Bæn er sw allra dyrdarlegasta og ægiætasta Guds Pionustugiørd / hvaria Gud vill hafa af oss daglega/hvørs vegna hñ ei alleinasta so opt z alvarlega amiñer oss og befalar ad bidia opt og Oaflætañlega/ helldur giefur hañ oss allra sætustu og liwflegustu Fyrerheit / ad hañ vilie Bænheyra oss/og veita oss z giefa þ allt oss er þarflegt til Lijfs z Sæalar. Nũs Skipan z Befalniñg hlŷder so/ Akallæ þu mig a þŷnũ Motgangs Deige/ z eg skal frelsa þig/ eñ þu skallt prŷsa mig/ Psam. 50. Og eñ aftur/ Bidied/ þa munud þier medtaka/ Leited/ þa munud þier fiñ a / Klapped a / þa mun pyrer ydur verda upplæted/ Matth. 7.

Nañs Fyrerheit og Loban hlŷder so/ Sañlega/sañlega seige eg ydur / Nvørs hellst þier bidied Fodureñ i mŷnu Nafne /

ne/þ mun hn̄ giefa ydur/ Joh. 15. Og i ødrū stad seiger Gud so/ Þad skal skie ádur en̄ þeir kalla/ þa vil eg ansa þm̄/ og a medan̄ þeir eru ad tala / þa vil eg bænheyra þa/ Esa. 65.

Alijt þu mijn Saal / Epterdæmi þijns Endurlausnara / hvørsu ad han̄ hefur i þßu Efne vered þijn Fyrermind dan/so þu skyllder breyta epter hm̄/hvør su opt z tijdū/rækelega z af Hiarta hefr hn̄ beded ? Hvad opt hefur hn̄ fared i Eydemørku / so hn̄ mætte þar wthella sijnū Bænū/til sijns Himneska Fodurs.

Nū hefur og ecke alleinasta beded þ sijna Persónu/ helldr hefr hn̄ z so kient sijnū Lærisveinū ad bidia/ z dicktad þm̄ þa Drottenlegu Bæn / Fader Vor / Matth. 6. Hvar med hn̄ hefur øllum Guds Børnū/sē sm̄ Mæl i Muñ lagt/ med hvørium Ordum þau eige ad koma fram̄ þ Auglit Guds himneska Fodurs.

Og so ad þu hafer ecke mørg Ord / þa kiener hn̄ þier / hvørneñ þu att ad koma fram̄ fyrer Gud / sem er i mijnu

Nafne/ seiger hñ: Ja/ i Nafne þijns Lausnara JEsu Christi / skalltu upphefia þijnar Hendur z þitt Hiarta/med saññre Trw og Hiartañs Trwnadar Trauste til Guds / ad so sañarlega sem Christur er þiñ Endurlausnare/ z situr til Guds hægre Handar/ so vissulega sie þijn Bæn veitt / og allar þijnar Andvarpaner bænheyrdar.

Ad auk alls þessa/ þa veistu z þad um hvoriar Giaser þu skuler Gud bidia/z med hvortum Hætte eda Mismun. Vm Lijkamlegar Giafer skalltu bidia/ med nockru Fororde/ so framt þad er Guds Vilie/z þier sie þad gott z gagnlegt/ þvi Gud veit giorst/ hvad sijnum Bornum er gagnlegt/ z syrer bestu/ og hvørs þau med þurfa/ z hñ er so giæsku rijkur/ ad hañ vill ecke giefa þeim þad sem er skadsamlegt/ þo þaug af sijnu Skilningsleise bidie hañ þar um.

Eñ andlegar Gafur/ sem oss þiena til Saaluhialpar/ z hañ hefur lofad ad giefa oss/ um þær eigum vier ad bidia

man alls Forords/ fullhugader/ eins og Guds elskuleg Born/ girnast þ z heimta/so sin være þad vort eigenlegt Arfa-Gotz/tilreidt z oss wtvegad af Christo/ sem er Fyrergiefning Syndaña/ Riettlæted/ heilagur Ande/ z eilijft Lijf.

Mijn Sæl/ hvør vill ecke vera fws til ad bidia/ med þvi ad allar vorar Andvarpaner eru vissulega Bænheirdar ? Hvør vill ecke leita þar hñ ma fiña allt gott ? Hvør vill ecke klappa a þar vissulega verdur uppluked? Matth. 7. Ja/ þ sem hleipur i Fanged a Mañenum z oss verdur so sem i Kiolltu kastad med ollu þvi sem oss er gott og gagnlegt/ til Lijfs og Sælar. Þar fyrer mijn Sæl/ skalltu bidia o/aflatanlega/ so leinge þu lif²/1.Tess. 5. Akalla þu Drottiñ i ollū þijnū Verkū z Giordū/leita þu Hiælpar z Rada hia hoñū i ollū þijnū aliggiande Naudsynium / Ottastu DRottiñ med algiordre Gudrækne/ vona þu uppa hñ/treistu honum/z haf hañ alla Daga z Tijma fier f Augū/ þa mun-

ru þa og ødlast Nad z Myskun/ Luck-
og Blessan alla tyma. Hvïad alldrei
hefur nockur Madur orded til Skamar/
sa sm Gude hefur treist/ og hns Nafn
hefur akallad/ Syr. 2. Pvi DRottenn
er nalægur/ hia øllū þm sm hn̄ akalla/
øllū þm sm akalla hn̄ i Sanleika. Nan̄
giører hvad þeir Gudhræddu gyrnast.
Packer giøre eg þier minn Gud og
DRottenn/ fyrer þessa þyna o-umræde-
lega Velgiørninga/ ad þu hefur befalad
oss/ ecke alleinasta ad innflya og kalla til
þyns Nadar-ryka Nafns/ i øllū vorum
Mannraunū z Motgange/ hellldur hefur
þu blydlega i Liose læted þitt Fødurlega
og astryka Hiarta/ ad þu fullkomlega
Bænheyrer oss/ og villt oss alla Tyma
veita og giefa i hæfelegan̄ Tyma/ hvad
hellst oss er gott z gagnlegt/ til Lyfs z
Salar. Eg bid þig minn Gud/ wiþell
þu yfer mig þynū H. Anda/ Anda Bæ-
nan̄a/ Zach. 12. so ad eg æ z alla tyma
hafe Lyst z Girnd til ad bidia þig/ dag-
lega ad beya myn̄ Hiartans Kne fyrer
þier/

þier/ allra elſkulegaſte Fader / þu ſem riettur Fader ert allra þeirra ſm̄ Børn nefnaſt/ a Himne z a Jørdu/ Eph. 3. Hialpa þu mier/ ad eg Daglega kuſie fram̄ ad koma fyrer þig/ med fullu trw⸗ nadar Trauſte/o⸗efadur/i Nafne mijns DRottens JEſu Chriſti/þig bidiande/ þig akallande i hvørſkins Neyd z Mot gange/ eins og elſkuleg Børn bidia ſin̄ aſtrijkan̄ Fødur. Gief og eirnen̄ ad eg alla tijma uppheſie heilagar Hendur til þijn/ an Reide/ an Efaſemdar/ z trua þvi faſtlega/ad allar mijnar Bæner/ jaa Andvarpaner allar ſem̄ ganga wt af mijnu Hiarta/mune ſan̄lega verda heyrd ar. Veit og gief mier þad/ ad eg bijde þin̄ar Hialpar/ hafe Þolen̄mæde/ ſetie þier hvørke Skamt nie Tijma ad hial⸗ pa/ helldur bijde mijns Tijma/ þvi þier þocknaſt þeir ſem̄ þig ottaſt/ og vona til þin̄ar Myſkunar/ Pſ. 147. Min̄ Gud/ ſtijr og ſtiorna þu mier / og lat þin̄ H. Anda uppvekia mig/ ſo ad eg daglega huxe um̄ mijna Dauda⸗Stund/ z ſie alla

tijma

kÿma reidubwen/ z alla tÿma ap Hiarta bidie þig um̃ sælugan̄ Endadag/ Am̃.

IIII. Cap.

Seiger þra hvornen̄ Christen̄ Madurenn skal sier hegda og skicka / þegar Gud vitiar hn̄s med Sottum eda Siwkdome.

1. Hvørnen̄ skal Christen̄ Maduren̄ haga sier þegar han̄ verdur Siwkur ?

Eke veitstu mÿn Sal/ hvørt Gud lætur þig verda siwkan̄/ eda kallar han̄ þig burt bradlega an Siwkdoms / þar fyrer heþe eg so optlega amint þig/ad þu skuler ecke skiota a Frest þisie Ydranar Yþerboot / þangad til þu verdur siwkur/ helldur daglega/a medan̄ þu ert Osiwkur / kosta Kapps a ad haþa rietta Trw og gooda Samvitsku/ og lata alldrei þa Stund / þ Augabragd ÿþer þig koma / ad þu siert varbwen̄ vid Daudanu̅/eþ Gud þig kallar. Tak þier Dæme aþ þm̃ heimska/ druckna z rÿka Nabal / hvørsu Drotten̄ sloo hn̄ skiotlega i Hel/ 1. Sam. 25. Gleym ei þm̃

rÿka

ryka Mañe / ſa ei villde giefa þm̃ fáa tæka auma Lazaro Braud-molana/ſem fiellu af hañs Bordum / hvorſu brædlega hñs Lijf hafde Enda / Luc. 16. Sæl þier og ſo i Hug koma / þañ ryka Agyrndar Mæls / ſa ſem ad ſafnade Býne z Viſtũ/z hugdeſt ad lifa langa Tijma/ z hafa gooda Daga / eñ jafn-ſnart ſagde Gud til hñs: Þu Narre/ a þſſare Noottu heimta þeir ad þier þýna Sæl/Hvør ſkal hafa þ þu hefur ſam-añdreiged? Luc. 12. Set þier og Sæl mýn fyrer Sioner / dagleg Epterdæme þau vid bera / hvørſu marger þeir eru ſem brædlega verda burt kallader/ an Sottar eda Siwkdoms/ z ædur þr ver-da kranker. Sañlega ertu Sæl mýn ecke betre eñ þr/z ei veitſtu þ/ hvad Gud læiur yfer þig koma/helldr eñ þr viſſu þ.

Eñ þegar ſo ber til / ad Gud vitiar þýn mz Sottũ z Siwkdome/þa lærdu ad ſkicka þier þar iñe/ ſ þier ber z hæfer. 1. Medkieñdu og játa þu / hvør ad ſie Sok z Efne til þiñar Sottar z Siwkdoms / ſem er Syndeñ. 2.

2. Leita þu Fyrergiefningar þiña Synda hia Gude / og porlyfa þig vid hañ.
3. Akalla þu Gud / og bid hñ ad bæta þier / Lœf og eirneñ Samkunduna giøra Bæn pyrer þier / ef þu ert hefie so nærlægur / þad verde giørt.
4. Sie Lœknareñ pyrer Hende / þa porackta þu ecke Lœkningena.
5. Vilie þier ecke batna / z Sotteñ liggur samt a / þa pordast ad vera Þoleñmodur / lãd helldur mz Þoleñmæde hvad hellst a vill ganga.
6. Haf þu þa Trw og þad Traust i þijnu Hiarta / hvørsu veykur sem þu ert z hvad sem a geingur / ad þu siert Guds ástsamlegt Barn.
7. Freiste þijn Andskoteñ i eirn Mæta eda añañ / þa stattu hm̃ i mote stadfastlega med Guds Orde og Trwñe / z mun hañ vijkia pra þier.
8. Sie þijn Stund komeñ / þa gief þig Þoleñmodlega og liwflega þar til.
9. Eñ ef Gud DRotteñ bæter þier / þa vertu hm̃ af Hiarta packlætur.

DROtten minn JEſu/ geimdu mig þyr-
er bradū z ovyſū Dauda/ z lat mig
ecke deya i mÿnū Syndū/ gief þu ad eg
Dag og Nott huxe um mÿna Dauda-
Stund/ z ſie a hvoriū Tÿma reidubuenn
med ſañre Ydran/ ſterkre Trw z ſtødug-
re Von/ ſo ad eg mætte ſofna i Fride/
þegar þad er þinn Vilie. Enn ef þier lÿ-
kar/ ad Lÿkams Oſtyrk/ Sott og Siuk-
dom ſkule ecke liña/ Sia/ þa er eg hier.
Eg veit þu ert ſo goodur z Giæſkurÿkr/
ad þu lætur ecke añad yfer mig koma/
enn þ mier er gagnlegt til Sæluhialpar.
Veit þu mier/ ad eg hage z ſkicke mier
riettelega/ og ſie þoleñmodur/ ſo minn
Siukdomur meige verda þier til Dÿrd-
ar/ Amen.

2. Giørdu lioſar þ mier þær nÿu Greiner ſem
þu framſetter/ ſo ad eg lære riettelega hvørnig
enn eg eige mier ad ſkicka/ a miñe Sottar-Sæng.

I.

Fyrſt ſkalltu Sæl mÿn huxa vel um
þ/ ad lÿka ſo ſem Daudenn ſialfur er
Kaup z Verkalaun Syndareñar/ ſo eru
og

og allar Sotter / Straff og Refsing Guds/ hvar med hañ vitiar vor/ Synd-añá vegna. Breit þu Sal mijn ecke ept er þeim Vantruudu Heimsins Sonum/ þegar þeir verda siuker/ þa er Fra Nux-um/ ecke añad eñ um siñ Aviñing z Fie-dratt/ Adrer huxa um eitt z añad/ hvar af þeir hafa mætt þa siñ Siukdom/ hélldur skalltu láta þijna Nüxun verá þ Spámadureñ seiger/ Þijn Illska og Hreckvijse hefur Skulldena/ ad þu ert so straffadur/ z þijn Ohlijdne velldr þvi ad þu ert so refstur/ so ad þu fiñer og keiner þ/ hvoria Sorg z Neyd þ epter sig leidér/ ad yfergiefa siñ Gud z DRott eñ/ og offast hañ ecke seiger DRDtteñ Allhertar/ Jerem. 2. Syrach seiger og so/ Hvør hañ syndaar fyrer Skapara sijnum/ sá kiemur under Læknarans Hen dur/ Syr. 38.

Heyr þu þ mijn Sal/ z huxa vel um ad þegar Gud vill giøra nockud/ z sækia oss heim/ þa þiená aller Hluter og skicka sier þar til/ sem hñ vill vera látá/ so er

og i þessu Efne/ þegar vier Meñerner vilium ecke / eda kuñum ecke ad þeckia Siwkdom Sælna vorra / þa leggur Gud Siwkdom uppa Lijkamañ/ til þess/ ad vier skulum hyxa uñ Sæler vorrar / og giøra Yðran og Yferboot.

Jæ mijn Sæl/eins og Børneñ forþiena Vøndeñ / med sijnu Pilltskap og Avirdingū/ so forþienū vier Refsingena og Siwkdomeñ med vorum Syndum. Eñ DRotteñ / ef ad þu villder so opt vilia vor / z refsa oss sm̄ vier viñum til/ þa mundū vier ecke eina halfa Stund heilbrygder vera / Eñ allt giører þu til þess/ ad vier skulum Ottast þitt Nafn.

Optsiñis hirter Gud þau saklausu Børn/ so ad þm̄ Gømlu skule sio það/ z þar med til Yðranar uppvekiast. So sier þu mijn Sæl / ad Sott og Siwkdomur / er lijka sem Sendebode Guds til vor / og sem Amiñingar Madur / biodande oss ad læta af Syndunū/ og giøra Yðran / so vier skulum ecke fordiarfast i vorum Syndum.

Eñ giæt ad mijn Sæl / hvørsu at- hugalauser Meñ lifa i Heimenum vel plester / sem aungvañ Kross / aungvañ Siwkdom hapa / þeir hirda hvorke um̃ Guds Ord nie H. Sacramenta / þeir gleyma Trwñe a JEsum Christum / z Bæna-ækallenu. So ad þra Sæler eru staddar i storũ Voda. Þvi þss midur sĩ Fadereñ typtar Barned / þss Ohlijdnara z Oþyrerlætsamara verdur þ. So gein- gur þ til mz oss / þss betre Heilsu z Vel- geingne Meñ hafa / þess athugalausa- re og hirdulausare verda þeir.

DRotteñ JEsu Christe / hier ligg eg i mijnũ Siwkdome / vitande ad þad er þiñ Fødurlegur Vilie. Þvi ef eg kañ ecke ad missa eitt Haar ap Høfde mier æn þijns Vilia / Matth. 10. þa munde eg ecke hapa mist Heilsu z Heilbrygde / ep þu hefder ecke viliad. Sia þu miñ Gud / þu heþur nu so tilreidt mig / sĩ þu villt hafa mig. Og so s þu i þiñe Kvøl og Pijnu / varst ad sia Madkur eñ ecke Madur / so heþur þu nu giort mig þier lijkañ.

lijkaſt. DROTTeñ / þegar þu typtar Maſteñ ſiña Synda vegna / þa ƀortæreſt hŭs Frijdleikur/ ſo ſem eteñ aƀ Mol eda Motta/ Pſalm. 39. Eg packa þier þijna Refsingar Hirting / miñ Gud/ eg er viſſ uppa þ þu munt læta mier þetta ad Goodu verda. Þu DROttiñ elſkar Meñena/ og Sløg Elſkarañs eru ætijd good z gagnleg/ Prov. 27. Þar fyrer veit eg vijſt / ad þeſſe miñ Siwkdomur mune mier fyrer Beſtu verda/ Rom. 8. Þviad hvøria þu elſkar/ þa agar þu. Þar ꝧ er mier þ Gott / ad þu typtader mig z hirter / z lijtelæckader mig/ ſo ad eg lærde ad þeckia þijn Riettinde / Pſ. 119. Hialpa þu mier miñ Gud / ad ſo leinge ſem eg liƀe / þa lijde mier ecke wr Miñe þſſe þiñ Typtunar Vøndur / ſo eg vackte mig vid Syndeñe/ uppa þ mig hende ecke þ verra er/ Joh. 5. Amen.

2.

J aſtare Grein mijn Sæl/ Med þvſ þu merker z lærer aƀ þſſū þijnū Siwkdome Lijkamañs / hvørſu ad þijn Sæl

er siwk i Ydranarleyse / þa sia þu til z leita þar vid aþ øllu Megne / ad hun mætte heilbrygd verda. Eñ Sælareñar Heilbrygde er ecke añad eñ søñ Ydran z Yferboot / med riettre Trw a JEsum Christum / þyrer hvoria þu fær z ødlast Fyrergiefning Syndaña / z heþur nædugañ Fødur a Himnum / þt fyrer Trwna þorlijkast þu vid Gud / Rom. 5. og verdur þyrer hñs Auglite riettlætur / og þiñur so Frid og Føgnud i þiñe Samvitsku. Og med þessu mote verdur þijn Sæl heilbrygd / hvørsu veykur z siwkur sem Lijkameñ er.

Eg jæta og medkieñe þyrer þier miñ Drotteñ JEsu / med sundurknosudu og sorgfullu Hiarta / ad eg heþe þeñañ Siwkdom med mijnu Syndū þorþient z verdskulldad / og þess ydrast eg nu aþ øllu Hiarta / ad eg hefe styggt þitt Guddomlega Vellde / og komed mier sialþū i slijka Neyd og Olucku. Eñ eg treyste þar uppa / miñ DRotteñ / þu muner ei þorsmaa sorgfullt og sundursleiged Hiarta /

Psalm. 51. Min DRotten/ aumktu mig aumann/ og græd þu mitt sorgfullt Hiarta/ Psalm. 147. Fyrergief mier allar mijnar Synder/ og hreinsa mig af ollum Misgiorningum/ med hverium eg hefe þijna Reide uppvaked. DRotten min Endurlausnare / þu sem so huggunarsamlega talader til hins Limafalls siwka i Gudspiallenu/ huggadu so mijna Sæl/ og læt mitt Hiarta heyra þetta Huggunar Ord þitt/ Vertu hughraustur Sonur minn / þier eru þijnar Synder fyrergiefnar/ Matth. 9. Oho/ hversu hugg unarsøm z liwfleg eru þau Ord i mijnu Hiarta/ hversu sætlega endurlijfga þau Lijf og Sæl / og Bein og Merg ? Ja min Gud/ Være þitt heilaga Ord z þijn nædarfull Fyrerheit ecke mijn Huggun / þa fyrerfæreft eg mz ollu i minne Eymd. Enn nu trwe eg z veit vissulega/ad fyrer þig og i þijnu Nafne Herra JEsu fæ eg Fyrergiefning allra mina Synda/og er i Sætt komenn vid Gud/ z verd Erfinge eilijfrar Sæluhialpar.

3.

I þridiu Grein skalltu akalla Drottenn þinn Gud/ og bidia hann ad hialpa þier og giøra þig heilann / þat so talar Syrach/38. Son minn/ þegar þu verdur siwkur/ þorsooma þig ecke / helldur bid þu Drottenn/ z mun hann giora þig heilann. Lat Kyrkiusøfnudenn bidia þyrer þier til Guds / þvi so seiger Drottenn : Hvad sem tveir aþ ydur verda samtakande a Jordunne/ hvad hellst sem þeir vilia bidia/ þad skal þeim veitt vera aþ mijnum Fødur a Himnum/ þat hvar tveir eda þrijr eru samann komner i mijnu Nafne/ þar er eg midt a mille þeirra/ Matth. 18.

Nu eþ þu ert so veikur / ad þu gietur ei beded/ med Munnenum/ þa lat þijna Andvarpan wt ganga aþ trwudu Hiarta/ þvi hun er sterk og Kraptar mikel/ og er Oseigianleg / og lætur ei aþ / fyrr enn Drottenn lijtur þar til og hialpar.

JEsu Christe minn Endurlausnare / þinn Sendebode þesse Siwkdomur/er til mijn komenn/ og aminner mig ad giora

Ydran.

Ydran. Sia/ miñ Gud og DRottēn / Eg medkieñe þijna Giæsku / er hlijdeñ/ og sñij mier til þijn. Og læt koma añañ Sendeboda til þijn aptur / sem er mijna saṫæka Bæn og Andvarpan. Forsmæ þu ecke mijna Grætbeidne/ og læt mijna Andvarpan koma fyrer þig. Sie þ þæ-gelegt þijnu Nafne / og ef þad er mier gagnsamlegt ad eg life/ þa reys þu mig upp og hialpa mier / so eg fæe Heilsu z Heilbrygde ad niju / med Christelegu Framferde/ allt til Dauda. Eñ sie þier þægelegra / ad eg skule nu enda mijna Lijfdaga/ þa gief þu mier sæluga Burt-farar Stund/ z kom snart miñ DRott-eñ JEsu / og tak mijna Sæl i þijnar Hendur/ Amen.

4.

J fiordu Grein mijn Sæl/þa er þier lofad ad leita tilheyrelegra Lækninga / Þvi so skrifar sa vijse Madureñ / Læt þar næst Læknarañ koma til þijn / Þvi Gud hefur skapad Lækningena / og læt hñ ecke fra þier/a medañ þu þarft hñs

vid/Syr. 38. Eñ pad er pier porbodeð miñ Sal/ ad leita pyrre til Lækinarañs eñ til DROttens / So giørde Israels Kongur Assa i sijnum Siwkdome / par pyrer gap Gud aungva Blessan til hñs Lækningar / og hlaut hñ þvi ad deya. 2. Par. 16.

Leita og ecke Þra Lækninga sem pyrerbodnar eru / og leita ecke Rada hia Galldra Moñu/ Apguda Þienuru/ eda þm sem para med Rwner/ Ristingar / Særingar / eda adrar Vanbrwkaner Guds N. Napns/ Þvi so giørde Israels Kongur Ahasia/z leitade Rada hia Afgude Þra i Ekron/sm hiet Belsebub/ Þar fyrer liet Drotteñ seigia so til hñs/ Er þa eingeñ Gud i Israel/ad þu poorst ad leita Rads hia Belsebub i Ekron ? Þar pyrer skalltu ecke para af þinne Sæng/ a hvørre þu liggur/helldur skalltu Dauda deya / 2. Reg. 1.

Þacker giøre eg þier miñ DRotteñ JEsu Christe/ þu beste Lækinare Salar miñar/ ad þu hepur heñe hialpad/ z

hana hreinſad af Syndunū / og hefur endurnært og lijfgad mitt Hiarta / med Lækningu lifande Huggunar. Eg bid þig Skapare allra Hluta / gief þu Bleſſ an til þiſſarar Lækningar / ſem þu hefur ſkapad. DRotten ef þu villt / þa kann hun ad verda mier til Heilſubootar / Matth. 8. Eñ vilier þu ecke / þa ſtod- ar hun mig ecke par. Miñ Gud / hier er eg / gior vid mig ſo ſem þu villt / z hvad þijnu Nafne er til Lofs z Dyrdar / enn mier er gagnlegt / til Lijfs z Sæl" / Am.

5.

Poleñmæde er edla Blomſtur i Siwkdomenū.

J þimtu Grein mijn Sæl / þa ſiaa þu vel og vandlega til / ad þu hafer Poleñ- mæde i Siwkdomenū / og ad þu bidier Gud ad forda þier Oþoleñmædeñe. Þad er merkelegt (ſeiger Spamadureñ) ad vera þoleñmodur / og vona uppa Hialp DRottens / Þt Miſkun hañs er hvorn Morgun nij / og hñs Trwleike er mik- ell / Harm. 3.

Nu ꝛa um Lauſnara þiñ JEſum

 Chriſt-

Christum/ og fylg hñs Epterdæme/ þa
sier þu hvorsu þoleñmodur hañ var / i
allre siñe Pijsl og Pijnu. Ja ad vijsu
mijn Sæl / Giórdu so sem smæ Bórn
eñ plaga ad gióra / þegar þm̃ er illt i
Hófde / þa koma þau og klaga þ fyrer
siñe Modur/ kasta sier i heñar Kiólltu/
z bidia hana sier ad hialpa. Eins lijka
ber þier ad gióra mijn Sæl / klaga þij-
na Neyd þ Gude/ z kasta þiñe þreyng-
iande Naudsyn i hñs Skaut/ z bijd þol-
eñmodlega epter hñs Hialp z Nærstod.
Varastu vandlega ad vera Oþoleñ-
modur/ þviad Oþoleñmæde spiller óllu þ
stygger Gud / hindrar Bæna-ækalled /
og gióter Sottena þvi þyngre/ sem hun
varer leingur. Þoleñmædeñ er eitt heil-
næmt edla Blomstur / eñ Oþoleñmæde
er Eitur Hiartans.
DROtteñ JEsu / Tak fra mier og
afmæ þu z afplæna af mijnu Hiar-
ta alla Oþoleñmæde. Vardveit þu mig
alla tijma/ z læt hana ei fa Magt og
Valld yfer mier/ so hun gióre miñ Kross
þijng-

þijngre / Eñ planta þu þa ægiætu Þoleñmæde i mitt Hiarta / ſo ad eg Epterdæme þijnu fylge/lijde allt þoleñmodur z þeigiande/z vænte z vone þiñ ar Hialpar. Snu þu Stundar-Glaſe nu/ lat þijna Hialpar-ſtund koma/þvi ad þijn Stund er ſa rietta Tijmeñ. Gieþ þu ad eg haþe oruggva Von z vijſt trunadar-Trauſt a þier / þu ert trwr og merkur/z lætur aungvañ verda þreiſtadañ/þramar eñ hoñu er mogulegt ad lijda/ 1. Cor. 10. So lattu nu DRotteñ Jeſu miñ Kroſſ/ miñ Siwkdom fa þañ Enda/ſm er bærelegr z lijdañlegur/ Eg veit DRotteñ þu lætur ſo ſkie/ Am.

6.

J ſiottu Grein mijn Sal/eþ ſo þelle til/ad þiñ Siwkdomur varer leingur/eñ þu heþur meint/þa hyga ecke ad Drotteñ haþe þar þyrer gleimt þier/ helldur ſkalltu þad vita/ad i midium Kroſſenum og Siwkdomenum/ ertu Guds Barn eilskulegt/z Erþinge eilijfs Lijþs. Þvi ſo ſem þ er o'nættkurlegt z o-mogulegt/ ad

Modo

Moodurenn gleyme sijnu siwku Barne/ so er þ Omøgulegt/ ad Herran Jesus gleime þier/ þviad hann hefer skrifad þig uppa Hendur sijnar/ Es. 49. Jaa ad vijsu mijn Saal/ þess siwkara sem Barned er/ þess meire og stærre er Moodurennar Ast og elska/ og þess meire er hennar Astundan þui ad þiona/ z þui til gooda ad giora/ Eins giører DRottenn JEsus vid þig/ hann giefur þessa Huggun i þitt Hiarta/ og seiger: Ertu ecke minn dijrdarlegur Sonur/ z mitt æstsamlegt Barn? Þar fyrer kienne eg i Briöste umm þig / so eg verd ad vera þier Myskunsamur/ seiger DRottenn/ Jer. 31. Og enn i ødrum stad seiger Gud so/ So sem Faderenn myskunar sig yfer Barnakyndurnar/ so myskunar Drottenn sig yfer þa hann ottast/ Ps. 103

MJnn DROttenn og Endurlausnare goodur/ Eg klaga fyrer þier mijna Neid/ z þ minn Siwkdomur vill so leinge vara/ Eg bid þig og grætbæne/ þu eilijfa Ord Fodursins / þu sannur Gud og Madur/ þu huggunarsame Naudhialpare/

are/ ſend þijna Huggun i Hiarta mitt/ ad eg alla tijma/ og i miñe ſtærſtu Neid og Daudans Angiſt ſie þitt Barn/ i þijnū Hondum z þijnū Fadme liggiande/ Lat þitt myſkunar Andlit/ ætijd hafa Auga a mier. Ad vijſu miñ Lauſnare/ þa þu hieckſt a H. Kroſſe/ leidſt ſæra Pijſl z Pijnu/ Smæn z Spott/ z varſt af øllū Skiepnum yfergiefeñ/ þa varſtu samt elſkulegur Sonur þijns Himneſka Fød-urs. Þegar ſa goode Joſeph læ i myrk-va-Stofu/ z fornam ei nockra Mañ-lega Hialp/ þa varſtu med honū/ elſkad-er hū/ z frelſter hū i riettañ tijma/ Gen. 39. Þegar Stephanus var wtleiddur/ z Steinarner fuku uṁ Kyrun a honū/ þa hafder þu hū ſamt kiæran/ lietſt hū ſiæ þig/ ſo hū med gladværu Hiarta kallade upp og ſagde. Sia/ eg ſie Himnana op-na/ z Mañſins Son ſtandanda til Guds hægre Handar/ Act. 7. Þa Laſſarus læ fyrer Dyrū hins rijka Mañs/ z eingeñ villde giora honū til gooda/ ſamt voru þijner heilager Einglar i krijngū hañ/

tooku

tooku Saal hūs/ z bæru hana i Abra-
hams Skaut z eilijfa Paradijs/Luc. 16.
Miñ Gud og miñ DRotteñ / eg er þiñ
aume Lassarus/ hier ligg eg og klappa
a þijnar myskunar Dyr/med miñe Boon
z Andvarpan. Miog þung er nu Neid
mijn/z ecke er Sotteñ liettbær/ Eñ þo
veit eg vissulega/z þar uṁ hefe eg Vit
nisburd hins H. Anda i Hiarta mijnu/
ad þu muner ecke yfergiefa mig. Nott
og Dag eru þijn Augu opeñ yfer mier/
Ps: 91. Eg er þitt Barn og Erfinge
eilijfs Lijfs/ Þar fyrer vertu med mier
i þessare miñe Neid / þu gietur frelsad
mig/z læted mig til Heidurs verda/bæde
þessa Heims og añars/ Amen.

7.

Freistingar Sathans.

I siøundu Grein/Saal mijn/þa ver-
tu vidbweñ/ þviad Sathan forsoomar
sig ecke/ hañ mun mz sijnū þusundfolldū
Vielū z Brogdū/giora hier Araas/ og
særa Hiarta þitt med sijnū Elldlegum
Skeytū. Hier eru eingeñ añur Raad eñ
þaug/

þaug/ ad þu giefer þig ecke med þijnū Ordū eda Nuxunū/ i nockra Disputeran eda Orda'kast vid hañ/ þviad hñ er þier yferklokur/ þu hefur ecke vid hønū med þijnū Mætte eda Megne. Hugleid þu hvad skiede vora fyrstu Forelldra Adam z Evu/ þau urdu fyrer hñs Slægd aum lega og sarlega svikeñ/ þa þegar þaug voru Syndlaus/ z høfdu alla sijna nætt urlega Krapta ospillta/ Gen. 3. Hvad meinar þu þa ad eirn fatækur sijndug: Madur mune megna hønum i mote?

Eñ huxa þu um þiñ Lausnara JE sū Christū/ z hugga þig fyrst vid þ/ ad hñ vard af Sathan freistad:/ vañ Sig: a hønū z hñs Freistingū/ Þeñañ Sig: ur hefur hñ þier giefed/ so ad þo Diof: ulleñ være myklu slægare z sterkare eñ hñ er/ þa mun hñ alldrei þig fella. Þar næst hugleid z haf i Miñe Eptterdæme þijns Lausnara / hvørneñ hañ mætte Dioflenū mz Greinū gudlegs Ords/ so ad Sathan vard ad vijkia/ Matth. 4. So skalltu z lijka giøra/ tak þier i Hen

dur

dur Suerd Andans / sem er Guds Ord. Ephe. 6. Og stattu Dioflenū i mote/ stadfastur i Trunñe/ þa mun hñ vijkia fra þier. Jac. 4.
1. Nu ef hñ blæs þier i Briost þessare Nuxan/ z seiger: Þijnar Synder eru meire/ eñ ad þier meige þær fyrergiefn‑ar verda/ þa slá þu hñ med Guds Ord‑de/ z seigdu so med hardre Roddu/ opt z Ofialldañ: Þu lijgur Sathan / þviad so stendur skrifad/ Hvar Syndeñ er ord‑eñ meglug / þar er Nadeñ Guds miklu megtugre z yfergnæfañlegre / Rom. 5.
2. Ef hañ seiger / Christi Forþienan kiemur ecke þar vid þig / þu ert ecke af Tølu Utvalldra/ þa seigdu so / z lát ei af / Þu lijgur Sathan / Þt so talar miñ Endurlausnare JEsus/ Komed all‑er til mijn/ þier s̄ erfvided z erud þreytt er z þiader / eg skal endurlijfga ydur/ Matth. 11. Og i odrū Stad stendur so/ so sem aller eru dauder i Adam/so munu aller lifande verda i Christo/1. Cor. 15.
3. Ef hañ setur þier fyrer Nugskots

Augu Guds Reide/ hvorsu þung z grim̃ hun sie / þa læt ecke aþ ad svara hm̃ a þẽñañ hætt / So elskade Gud Heimeñ/ ad hñ gaf wt siñ Son eingieteñ / so ad aller sem a hñ trwa/ skule ecke fyrerþa-rast/ helldur haþa eilijþt Lijþ/ Joh. 3. Og eñ stendur skrifad / J þvi prijsade Gud siñ Kiærleika til vor / ad Christur er dæeñ fyrer oss / þa vier vorum eñ nu synduger/ Rom. 5. Og eñ seiger Christur/ Fader þu elskar þa / so sem þu elskar mig / Joh. 10.

4. Syne Sathan þier Helvijte oped / þa haf Guds Ord sem añañ Skiolld þ þier. Sonur Guds heþur þar þ byrtst/ ad hañ nidur brioote Dioþulsins Verk / 1. Joh. 3. Og i odrum stad / Eg vil (seiger Gud) leysa þa wr Helvijte/ og wr Daudañu skal eg þrelsa þa / (sem a mig trwa) Daude / eg skal vera þinn Bane / Helvijte/ eg skal verda þier ein Plaaga/ Ose. 13.

5. Eþ hñ setur þram̃ Veykleyka Trwar þiñar / þa svara hm̃ so / DRotteñ

mun ecke med ollu sundur briota veykañ Reyr/og lijtt logande Kveik mun hñ ecke wtslockva/ Esa. 42. Og i odrü stad / Sorgfullt og audmiukt Hiarta / mun Gud ecke pyrerlijta/ Psalm. 51.
6. Ep Sathan seiger pa eñ/ Þu gietur ecke Gud beded/ pa svara þu hm̃ so/ Þa kañ eg ad andvarpa/ z eg veit vissulega/ ad mijn Andvarpan er Dumrœdeleg/ z þreynger sier i giegnum Skyeñ / Rom. 8.
7. Seigie hñ so/ Þiñ Kross z Siwkdomur er langvarande/ Gud heþur gleymt þier: þa seigdu so/ Kañ Mooderen ad gleyma sijnu Barne/ so ad hun sice ecke aumur a Avexte sijns Kvidar ? Og þo hun gleyme þvi / þa vil eg þo ecke þier gleyma / seiger Gud. Sia/ A mijnar Hendur heþe eg þig skriþad/ Esa. 49.
8. Seige hñ / Þu ert þœtœkur/ aumur z vesœll/ z af ollü yfergiefeñ z þorsmaadur: þa svara þu so / Fader z Mooder yþergœþu mig / eñ þu DRottiñ tookst mig ad þier/ Ps. 27. Item/ Ep ad eg

heþe miñ Herra JEsum Christum/ þa hirde eg hvorke um̃ Himen nie Jørd. Þo Lijþ z Sæl vanmegnist/ þa ertu þo Gud alla Tijma mijn Huggun z Hlutskipte mijns Hiarta/ Psalm. 37.
9. Eþ Sathan seiger / Þu hlijtur ad deya: þa svara þu/ Hvad um̃ þ/ Sæler eru Framlidner sem i DRottne deya /, Apoc. 14.
10. Seige hñ / Þu verdur þordæmdur: þa svara þu diarþlega / Þu lijgur Sathan/ þt skriþad er/ ad aller sem trwa a Herrañ JEsum Christum / þeir skule ecke fordæmder verda / helldur hafa eilijþt Lijþ/ Joh. 3.
DRotteñ Herra JEsu Christe / Þu vollduge Yþervinñare Helvijtis/z allrar Magtar Andskotañs Ríkis / styrk þu miñ Veykleika med þijnū H. Anda/ so ad eg næe ad Iklædast Herklædum Guds/þegar sw illa hæskasama Stund eñ kiemur. Gief þu mier i mijnar Hiartañs Hendz Skiolld Trwareñar. Settu uppa mig Hialm H. Von"/z gieþ mier i

mitt Hiarta Sverd þijns Ords/ z i miñ Muñ / so ad eg giefe rietta Mootstødu veitt Dioflenū/ z kuñe ad wtslöckva øll eldleg Skeyte hiñs Prettvijsa/z vel wtrietta alla Hlute / og naa uñ sijder Sigrenum/ Eph. 6. Amen.

8. z 9.

J attundu z nijundu Grein/ þa skalltu Saal mijn huxa uñ/ hvorn Enda þiñ Siwkdomur vilie hafa. Siaer þu ad þijner Lijfdagar eige ad hafa eirn Enda/ þa gief þig Gude i Valld þoleñmodlega/ z befala þijna Saal a hvøriu Augabragde hm̃ i Hendur / og seig þu med fullu Trwnadar trauste/ Jaa andvarpa þu af øllū Maatte/ DRottenn JEsu/ mz tak þu miñ Anda/ Act. 7. Þa ertu vissulega hialplegr/ z eilijflega saaluholpeñ.

Eñ ef DRotteñ reiser þig upp / og giefur þier þijna Heilsu/ þa vertu þackaatur alla Daga Lijfs þijns / mz Ordū z Verkū/ z far ecke so s̃ þr/ sm̃ vetre eru epter eñ aadur/ þa þr hafa siwker vered/ Huxa helldur uñ þ Ord sm̃ DRotteñ

talade

talade vid þañ sm̄ Karlægur hafde ver-
ed 38. Ar. Nu ertu orden̄ heill/ siaþu
til þu syndger ei optar / so ad þig hende
ecke añad verra / Joh. 5. Fall a Kne
z bid Gud optlega af Hiarta/ seigiande.
Hacker giøre eg þier Almattugur
Gud / ad þu so fodurlega hefur vitiad
mijn med þijnu Typtunar Vende/ vegna
miña Synda. Ja DRotten̄ / kwpt er
mier þ/ z þ Goodu var mier þ/ad þu lijt
telæckader mig / so ad eg lærde Riettinde
þijn/ Psalm. 119. Opt hugsa eg a miñe
Sottar Sæng/ so sem þin̄ Þienare E-
zechias Kongur/ þa hn̄ sagde / Nu eru
mijner Dagar wte/ þa eg hugde þo leing
gur ad lifa/ Nu mun eg ecke lijta leingur
Meñena/ z ei hia þm̄ vera/ sm̄ sijna Æ-
fe lifa wt/ Þu slijtur mijna Æfe/ so sm̄
þa Vefur er nidur skoren̄ / z endar min̄
Dag ædur en̄ kvolldar / Esa. 38.
En̄ nu sie eg / ad mijn Soott hefur
ecke vered til Dauda / helldur Gude til
Dyrdar/ad þu min̄ Gud yrder þar fyrer
prijsadur/ Þviad þu hefur sied aumur a
 mier.

mier. Þu hefur gleymt mijnu̅ Syndu̅/ z endurlijfgad mig. Miog vel hefur þu skipt um̅ vid mig/ z giefed mier Heilsu z Heilbrygde/ f. Siwkdom z Vanheilsu/ Hvar fyrer eg packa þier min̄ Gud/ z eg prijsa þig af øllu mijnu Hiarta/ z lofa þitt Nafn/ so leinge eg lifi/ ad þu hefr hrest mig vid/ z giefed mier Styrkleik/ so ad eg giet nu geinged til þijns Hws/ z teked Vara uppa Skylldu mijns Em̄bættis. Goodgyrnd z Giæska þijn er þ̄ DRottens/ ad eg er ei wtgiordur/ Harm. 3. So leinge eg life/ skal eg min̄ast þessarar Nitkingar / Ottast þijna Reide / z fordast ad syndga a moote þier.

Hialpa þu mier min̄ Gud/ ad eg med nijre Heilsu/ verde eirn nijr Madur/ og take til ad hafa nijtt Framferde. Gief ad eg alla Tijma prijse þitt Nafn/ z hafe þijna Lofgiord afenlega i mijnum Mun̄e/ Ps. 34. Stijr z stioorna mier med H. Anda þijnum/ ad eg so life/ ad þier sie til Lofs z Dyrdar. Lattu mig alldrei lifa mijna Lime z Lidu Ranglætenu

enu til Nerskrwda / til ad þiona Synd-
eñe / Rom. 6. Helldur Riettlætenu / til
ad þiona mijnum Gude / so ad eg sijnge
þier Lof / so leinge eg life / z prijse þig i
þiñe Samkundu / Amen. Esa. 38.

V. Cap.

Er ein Vnderuijsan / Vm̃ Allrahanda
Verralldlegar og Holldlegar Huxaner / sem einñ
um eda ꝍdrum kañ i Hug ad palla / og sturla
Mañ opt og tijdum / þegar hañ vill stund-
da þar uppá / ad deya vel og
Christelega.

1. Eñ þegar Christeñ Madur / añadhuort a
siñe Sottarsæng eda endrarnær dagléga / þa hñ
huxar uñ siñ Dauda Dag / þa skiedur þad so /
ad Mañsins Hiarta hrædest Daudañ.

Ad er nætturlegt / Sæl mijn / þo
Madureñ hrædest Daudañ / þt vor
Næktura var i Vndverdu ei skøp-
ud til Daudañs / helldur til Lijfs / ad hun
skyllde lifa eilijflega / eñ Daudeñ er i
Heimeñ komeñ vegna Syndareñar / z er
Syndareñar Þionustu-laun z Refsing /
Rom. 5. z 6. Jæ ad vijsu mijn Sæl /
Lijka so sem Daudeñ er ein Forspilling

lifande Natturu/ so er lifande Natturan Ovinur Daudans. Nu af þvi lifande Natturan Mannsins elskar Lifed/ þa eru einginn Undur / og ecke helldur nockur Synd nie Avijtunar verdt / þo Madur hrædest Daudan z fordest hn.
Af sialfu Lausnaranu JEsu Christo/ hofum vier merkelegt Epterdæme / hvørsu ad hn sialfur hræddest z skielfdest vid Daudan / þt þo þungar adrar fleire Greiner til være hans Angistar/ Hrædslu z Skielfingar i Grasgardenu/ þa var þta ein Ordsok med fleirum odrum/ ad hn var sannarlegur natturleg: Madur / og hafde alla Tegund mannlegrar Natturu uppa sig teked/ þar fyrer þeg ar Gud/ sm nefndest ORDed (z er sw onnur Guddomsins Persona) a Tijma z Stundu slijkrar Angistar / hvijldest og samþyckte soddan Ouumrædelega Nijdne/ z liet soddan Plagu / Skielfing og Hrædslu Daudans koma yfer sinn Lijkama / þa hefur þ þo geinged til Syndalaust / z an allrar Ofkyckanar/ ad hns
Nolld

Nolld hafde ecke Lyst til ad deya. Og i ødrū stad talar hū so/ Eg hlyt mædur ad láta skijra mig eirnre Skijrn / Hvorsu er mier þungt mædur eñ þad hun er framm komeñ? Luc. 12.

Eg þacka þier miñ liwfe Lausnare JEsu Christe/ad þu hefur ecke skapad mig til Daudaūs / helldur til Lijfsins/ z hefur i Hiartad a mier iñ þryckt Gyrnd z Elsku til Lijfsins. Eg bid þig af Hiartaūs Gruñe / hialpa mier ad miñast/z gleyma þvi ecke/ ad Daudeñ drottnar yfer mier/Syndaña vegna/ z tekur med þ seinasta Lijfed af mier. Gief mier þ þiñ H. Anda/ ad so opt sem Daudenn skielfer mig / ad eg þa verde gramur Syndeñe/ z heñar Ovinur/ z hate hana z fordest/so sem sialfañ Daudañ/ sem yfer mig er komeñ Syndareñar vegna / z af Syndeñe. Og hialpa þu mier / so eg þ riettа z saña Trw/verde þier mijnū Gude (sem er sialft Lijfed) so samteingdur/ ad eg kyñe ad yfervina alla Ogn z Hrædslu Daudaūs/ z mætte diarflega z

gledelega ſeigia/ Þo eg miſſe þta Lijf/ þa mun eg ecke deya/ helldur lifa z prijſa min̄ Gud. Gief þu ad eg af Hiarta ſtadfaſtlega trwe þvi / ad eg byrer þig Høfdingian̄ Lijfſins/ ſie frelſadr fra eilijfū Dauda/ z múne fa z ødlaſt eilijft Lijf z Pendan̄lega Saluhialp / Am.

2. Þeir Men̄ þurfaſt ꝫ hafa ſtora Forleitnging epter Daudan̄/ hvad a ad hallda þar um?

Vijſt er pad/ En̄ hier er þ vel merkianda / ad tveggia handa Men̄ eru þ ſem Daudans Oſka. Vantrwader Neidingiar og Ogudleg Hiortu / Oſka ſier Dauda optſin̄is / en̄ þ ſkiedur af Oþolenmæde / z vegna ſtorra Harmkvæla / þegar Gud ſtraffar þa vegna ſin̄a Synda z Glæpa. Þviad med þvi þr þeckia ecke Gud/ z hafa aungva ſan̄a nie rietta Trw/ ſkilia þr ecke par af Kroſſen̄s Nytteknningu z Leyndardome / helldur ørvænta þr/ murra z møgla i mote Gude/z Oſka ſier ecke ad eins Dauda/helldur taka ſig optſin̄s ſialfa af Døgū / ſo ſem giørde Judas/ Saul/ Achitophel /

z bleyre adrer/ meinande ad þr. vilie þar med giora Enda a siñe Kvol z Angist/ eñ þa ed byrsta koma þr riett i eilijfa Pijsl z Kvol/ Hvar fra Gud himneskur Fader oss vernde og vardveite / Amen.

Eñ Guds Born/ þau Oska Daudañs odruvijs / z þ adra Grein/ sem er / Ad þvi meir sem þau proast z vaxa i Kyññingu Guds /. i Trwñe z Elskuñe Christi / þvi meir leidest þm þta auma Lijf/ andvarpa z þreya epter eilijfu Lijfe a. hvoriu Augabragde / z seigia med hinum H. Pale / Eg vil beigeñ bara burt/ z vera hia Christo/ Phil. 1. Ad vijsu/ Gud hefur þta befalad þm/ ad bidia daglega z andvarpa/ seigiande/ Leys oss fra ollu Illu / Matth. 6. Þvi hier med þssu Ordñ / bidia þr ecke alleinasta um þ/ ad Gud vilie leysa þa z frelsa þa fra ollñ illñ Hlutñ stundlegñ til Lijfs z Sælar/ helldur andvarpa þr þar um/ z þa borleinger af Hiarta epter þre seinustu Endurlausn / ad Gud vilie giora Enda a þssare dygdarsnaudre Verolldu/

edur z med ſælugre Daudaſtundu/ koma z leida þa til eilijfrar Hoyldar.

Hialpa þu mier DROTTen̄ JEſu/ad eg riettelega ſkilie Heimugleghett z Leindardóm þijns gooda Kroſſ / z þar vti ſkicke mier riettelega/z ad eg lære aꝼ þier/ad bera mitt Ok. Vardveittu mig ſo ad eg ecke aꝼ Oþolen̄mæde Oſke Daud ans/eda ſialfur take aꝼ mier Lijꝼed/ſem þu hefur gieꝼed mier. En̄ þar um̄ bid eg/ad eg Dag fra Deige/betur og betur lære ad þeckia þig / og ad ſtyrkiaſt i Trun̄e/ z Aſt z Elſku til þijn/ meir og meir / ſo ad eg lære ad fyrerlijta alla Jardneſka Hlute/ en̄ æſtunde ad eins þa Himneſku/ Amen.

3. Ma Madur med goodre Samviſku bidia Gud um̄ lengre Lijꝼdaga ?

Hier uppa andſvarar S. Pall / og vill ad Chriſtur ſkule alla tijma verda aꝼ vorū Lijkomū loꝼadur og dyrdkadur/ hvort þ ſkied; ꝼyrer Lijꝼed/eda ꝼ Daud an̄. Þviad(ſeiger han̄) Christur er mitt Lijf/z ad deya/ þad er mier Avin̄ingur/ Phil. 1.

Phil. 1. þviad i Holldenu ad liba/þienʒ ar mier til ad sÿna Avoxt/so veit eg ecke hvort eg skal kiosa/ þviad hvortveggia sturlar mig storlega. Eg heþe gyrnd ad vera hia Christo/ hvad eirneñ er myklu betra / eñ hitt er myklu naudsynlegra i Holldenu ad blÿþa þyrer ydar saker. Þar uppa treistande/ ad eg mune blÿfa hia ydur/ og vera ydur øllum til Fram̃ kvœmdar/ og til Truareñar Glede.

Hier heyer þu mÿn Saal/ad hvort tveggia hefur S. Paall i Siñe/ hñ lœng ar epter Hollldeñe/ᴢ sier ad þad er þad allra besta/ eñ þar jaþnþramt/sier hañ ad þad er gott þo hñ leingur life. Hañ er ᴢ so i þre Von/ ad Gud mune leingia hañs Lÿþdaga/so ad hañ kuñe Gude ᴢ Moñum leingur ad þiona. Eñ i hvoru tvegaiu Mœle þessu leggur hñ þad til/ ad Nafned JEsu Christi verde prÿsad/ hvort helldur þad skiedur fyrer Lÿþed/ eda þyrer Daudañ.

Eins giørde Ezechias Kongur/ þa Spamadureñ hafde aþ Guds Alþu

sagt

sagt honū/ad hū ætte ad deya/ þa grætt hū/ og bad til DROttens/ z Gud lengde hns Lijfsdaga um 15. Aar/ Esa. 38.
So lesū vier og/ad S: Pall vard harla miøg gladur þar vid/ þegar Gud gaf Heilbrigde hns Þienara Epaphrodito/ hvør ed daudsiwkr hafde vered/ Phil. 2.

Soddañ Dæmum skalltu mijn Sæl eptersylgia/ þa geingur þu ecke a villum Veige. Ef þu kant ad þiona Gude og vera þijnum Sam-Christnū til Gagns og Nytsemdar/ þa mættu vel bidia Gud ad leingia Lijfsdaga þijna/ z giefa þier heilbrygdañ Lijkama / og stijra þier og stiorna/ so þu mætter verda eitt þægelegt Guds Verkfære/ eñ legg þig þo avallt under Guds nadarsamlegañ Vilia/ og vert alla Daga reidubweñ/ nær sin hellst ad Kalled kiemur.

AUmættugur eilijfur Gud/ þu ert mitt Lijf/ z mijn Stund stær i þiñe Hende/ hvíad i þier lifum vier/ z erū vier/ z i þier hrærū vier oss/ Act. 17. Eg þacka þier af øllu mijnu Hiarta/ fyrer þ/ad þu
hefur

hefur allt til þessarar Stundar/ giefed mier Heilsu og Heilbrygdan Lÿkama/ Vit z Skin/ og hefur sett mig til slÿks Kalls og Embættis/ i hvøriu eg hefe matt þiona Gude/ z mÿnū Sam-Christnū Naunga. Miñ Gud/ þu þecker mitt Hiarta/ þu sier þad/ ad eg vil giarnañ/ z er reidubueñ ad ganga trwlega pram̄ i mÿnu Kalle/ z ei hef eg Svik nie Prette i mÿnu Hiarta. Eg bid þig/ ef so er/ þad er þier til Lofs og Dÿrdar/ og mier sialfū til Sæłargagns og Gooda/ leing-du þa Lÿfstunder mÿnar / lat mig eñ nockra Stund lifa/ z lat þiñ H. Anda leida mig/ styra z stiorna mier/ so ad eg sie þar i stadeñ þier til Heidurs z Dyrdar/ z lære ad ottast þitt Nafn/ æ betur z betur/ z Naunganū med Trw og Dÿgd ad þiona/ z tilreide mitt Hiarta æ bætur z betur/ til sañrar Ydranar. Eñ sie þ so/ þu vilier mig i burt kalla/ z þad er mier þyrer betra/ sæ/ þa er eg hier/ lat mig þara z koma til þÿn miñ Gud/ Ver de þiñ Vilie æfeñlega/ Amen.

4. Hvad hellst skal hvørn Man vppvekia / ad hn̄ giarnan̄ z godvilluglega af legge þta Lyf?

Þad bÿdur sw Nÿdne / hvoria vier erū skylduger Gude ad veita/ þt vort Lÿf hofum vier af Gude / þvi hefur Gud Magt z Valld z goodan̄ Riett til ad heimta z taka þ af oss aptur / Einger̄ kiemur eda setur sig sialfr i þn̄an̄ Heim/ z ecke kan̄ helldur nockur ad verda hier leingur en̄ Gud vill/ Hn̄ lætur Meñena deya/ z seiger/ Komed aptur Mañaña Syner/ seiger Moyses/ Psalm. 90.

Eñ þ skalltu varast mÿn Sæl/ þegar þÿn Stund kiemur/ z þu skallt i burtu fara/ ad deya Ogiarnañ eda naudugur/ eda þu mogler a mote þÿnū Gude/ og seigdu ecke/ Eg hlÿt nu ad deya/ hvort eg vil eda ecke / So giora þr Vantrw-udu/ sm̄ aungva Von hafa/ z ecke huxa añad eñ um̄ þta Lÿf / þm̄ mun ganga so sem DRotten̄ seiger i Gudspiallenu / Hvør hn̄ elskar sitt Lÿf/ sa glatar þvi/ Joh. 12.

Eñ þu mÿn Sæl / lat fram̄ koma

fyrer

þyrer þiñ Gud eitt hlÿdugt Hiarta / ad liþa so leinge hm lÿkar / og deya þa hñ vill/ Lát eckert villa þig / eckert hindra þig af ollu þvi sem er i Heimenū. Þu skallt z hallda þitt Lÿþ einskis verdt/ hia Þre. Dumrædelegu Dyrd / sem vid þig mun þram koma/ þa mun þ skie sm þiñ DRottens mæler / Hvør hañ hater sitt Lÿf hier i Heime / hñ mun geyma þ til eilÿfs Lÿþs/ Joh. 12.
DRottens Herra JEsu Christe / sem varst so viliugur z reidubweñ/ ad lÿda Pÿnu z Dauda/ z varst hlÿdeñ Fødurnū allt i Daudañ/ Ja/ allt til Kross-sins Dauda / Phil. 2. seigiande / Fader/ Ecke sem eg vil/ helldr so s̄ þu villt/ Eg bid þig miñ Endurlausnare / Gief mier alla Tÿma hlÿded Hiarta / so ad þegar mÿn Stund er komeñ / ad eg giefe mig þa viliuglega þram/ z deye med liwþum Vilia. Þu DRotteñ veitst og þecker hvørsu bliwgur z hræddur eg er/ Hier er ecke Ökuñugt/ ad Holld z Blod megnar þad ecke. Lát mig vera hlÿdeñ
 þÿnū

þijnū heilaga Vilia/ z ganga epter þijnū Fotſporū/ z gieþe Lijþ og Sæl i þijnar Hendur. Miñ DRottiñ z miñ Gud/ þu allra liwfaſte Lauſnare/ þu ert Gud/ z, allt hvad þu villt/ þ er allt Gott/ oſſ til Beſta/ giorer þu þ allt ſamañ/ og alldrei hefur eñ nu nockr orded til Skamar/ ſa ſem vonad hefur uppa þig. Hier er eg miñ DRotteñ/ i þijnū Myſkunar Hondū: liſe eg/ þa liſe eg þier/ deye eg/ þa dey eg þier/ og hvort eg er lijþs eda daudur/ þa er eg þiñ/ Rom. 14. Og alldrei ad Eilijfu muntu læta mig tortijnaſt/ þad eru viſſuleg Sañende.

5. Þo er hier gott i þeſſū Heime/ og þøgur er Verølldeñ/ og heñar Framþerde er ſkiemtelegt/ Hvør er ſa hier vill ecke leingur lifa?

Þeſſa Vijſu ſijngia øll Veralldarenar Børn. Eñ þu mijn Sæl/ ſkallt ecke ſkicka þier epter Heimſins Plagſid. Seig þu ecke/ þ geingur ſo til i Heimenū/ þta er hñs Vane/ helldur ſkalltu hyxa/ Ad þeſſa Heims Hlaup lender i Helvijte. Þvi vier erū Børn Heilagra/

og

og vænsu epter ödru Lijfe / hvort Gud mun giefa þm sm i Trwne eru sterker z stadfaster hia hm/ Tob. 2. En heyr du hvad Ritningenn talar um Nlaup Neims þessa/ z hns Athæþe. Allur Neimuren (seiger S. Johannes) liggur i Nreckvijsene. Og en aptur/ Elsked ecke Neimen / nie nockurn þan Nlut sem i Neimenu er. Ef nockur elskar Neimen/ J þm er ecke Elska Fødursins/þvi allt hvad i Neimenu er / sm er Fijsn Nolldsins og Lyst Augnana / z munadarsamt Lijþerne/ þ er ecke af Fødurnu/ helldur aþ Neimenu / z Neimuren þorgeingur z hans Lyst / En hvør sem giører Vilia Guds / sa blijfur eilijþlega / 1. Joh. 2. Og en stendur i ødrn stad / Ganged inn um þ þraungva Port/þt þ Port er vijdt/ og sa Vegur er breidur / sem liggur til Fordæmingar / z þr eru allmarger sem þn ganga / En þ Port er þraungt/ og sa Vegur mioor/ sem leider til Lijþsins/ og þeir eru fæer sem hn þinna (eda ganga) Matth. 7.

þar heyrer þu mijn Saal / Hvad Heimsins Hlaup er/ z hvørt hñ hleypur/ z hvar hñ lender/ z athuga hvørsu piær lægt þ er Veigenñ Lijfsins. Akalla þu Gud / og bid hñ/ ad hñ forde þier pra Heimsins Hlaupe/ og greide helldur þijnar Fætur a Veg Lijfsins/ Luc. 1.

JEsu Christe miñ Gud og DRottenñ/ Laat upp mijn Augu/ z kieñ þu Hiarta mijnu/ ad eg hlijde slijkñ trwlegñ Aminingñ / og leidriette mig þar epter. Miñ Gud / þu veitst hvørsu ad mitt Hiarta er past vid þeñañ Heim/ z hvørsu audvelldlega þ lætur leida sig z villa/ pra þm þraungva Veigenñ sm liggur til Lijfsins. Sathan er ecke Idiulaus/ hñ blæs upp Hiartañs Lysteseme/ giefur Ordsok z Tilefne ad breyta illa epter oðrñ/ z situr uñ mig a allar Sijdur/ ad hañ svijke mijna Saal og slijte hana burt. Miñ Endurlausnare/ lijs þu upp mijn Augu / so ad eg piñe þitt Veg. Stijr þu mier med þijnñ H. Anda/so eg fare ecke villt / styrk þu Hiarta mitt mz

Krapte

Krapte Trwarenar / so eg stande þast a þm̃ þraungva z mioova Veigenũ/ z lát hvorke Satt nie Swrt/ Neyd nie Dauda / koma mier þar i fra. Og þo eg a þm̃ Veige Lijfed misse/ eda verde i huńdrad Stycke hoggvẽ/ þa hialpa þu mier ad eg yfervinne og fœ Sigurẽ / Gief þu ad eg beriest Kallmanlega / og þyrer Daudan̄ þreynge mier in̄ til þijn.

6. Sie þetta sem verda vill/ En̄ þad blijtur ad vera þungt/ þegar Madur hefur Gotz og Peninga/ Magt z Virdord/ Glaum z Glede / z hefur gooda Daga/ z skal skilia vid z deya þar i þra.

Vijst vill þad verda þungt/ z ganga hart til hia þessa Heims Sonũ / þr ed ecke stunda nema þen̄an̄ Heim / og hier hafa sin̄ Afgud z Mamon i þorgeingelegũ z hiegomlegũ Hlutũ / so sem Syrach seiger / Þu Daude / hvad ertu beyskur þm̃ sem hefur gooda Daga/og alls Nœgder/ z lifer Sorglaus / z hvor ed Velgeingne hefur i ollũ Hlutũ/ z er eñ vel Matheill/ Syr. 41.

Eñ med Guds Bornum geingur þ til

til a añañ Nætt/ og ødruvijs/ og ecke er þad so hart / þvi þo þau hafe Blessan Guds/ Godss z Peninga/ hafande Neid ur z Meford stor/ z eru niootande Lands sins Giæda/ med Glede og Fognude/ þa giora þau sier aungvañ Niagud þar af/ festa sitt Niarta þar ecke vid / helldur þacka Gude / neyta riettelega Eigna siña og Audæfa / vitande ad þad er allt verålldlegt / og heyrer til þessu Heime. / eñ er einskis verdt fyrer Gude / z huxa jafnañ um Nerrañs Christi Ord / þar hñ seiger / Nvad stodar þad Mañeñ / þo hñ æitt allañ Neimeñ/ eñ lide Skada a Sælu siñe ? Marc. 8.

So skalltu og giora mijn Sæl / þalle þier Rijkdomur til/ þa elska hñ ecke/legg hñ ecke a Niartad/ Setie Gud þig i eitt-hvert heidarlegt Embætte/ þa vert ecke stor nie drambsamur / Nafer þu Glede og Fognud/þa vert ei athugalaus. Giæt ad Dæmum fra Neilogu/ Abrahams / Isaacs / Jacobs / Josephs/ Davids / Daniels. etc. Jtt huxa um Christum

sialfañ

sialþañ/ z þyl g hñs Dœme. Halltu Gud DRotteñ þiñ þañ allra besta / œdsta og magiætasta/ hugga þig vid hñs Rœd og Stœrku/ z haf þijna Glede af. þvi einu sm eilijft er z Oforgeingelegt/ Þa kañ-tu vel z m̃z godu Gede ad um̃bera z missa allt þ añad sm er veralldlegt z stundlegt.

Hialpa þu mier miñ Gud og DRotteñ JEsu Christe / ad eg fare so m̃z þessa Heims Gots og Peninga / Heidur og Metord/ so sm̃ vegfarande Madur/ sa ed a Morgun skal i burt reisa/ Lœt mitt Hiarta alldrei meir girnast eñ mitt daglegt Braud/ og mijna Atviñu. Gief þu eg fie til Frids/ og lœte mier nœgia Lijfed/ Vardveittu mig/ so eg giore mier ei nockurn Mam̃on/ eda setie Traust uppa nockurn Hlut forgeingelegañ/ so ad þad giore mier Hindran a miñe Daudastundu. Eñ hialpa þu mier miñ Gud / og hneyg þu Hiarta mitt / ad eg kuñe ad wtvelia þ besta Hlutskipte sem ertu miñ DRotteñ / miñ Endurlausnare / miñ Saluhialpare/ z hafa Fognud z Gle-

de alleinasta i pier. Lattu mig verda i
minne Sælu z Trwne dyrdlegan / veg-
legan z gladan i pier/ pa hep eg gnog/
bæde hier stundlega z annars Heims eilif
lega / pa giet eg vel yfergiefed pennan
Heim/z Oporhindradur skiliest hier vid.

7. Enn pad er sart / pegar Konann misser sinn
Mann / eda pa Madurenn verdur ad lata epter
Konu og Børn / Fyrerstionar lytel og Forstö-
dulaus/ eda Kalla pra i Eymd peirra
og Fatæte.

Soddann eru holldlegar vanstwarpull
ar Auxaner/ hvar med Sathan opt stur-
lar Mannsins Hiarta/ so margur par par
ap stora Neyd / ædur hann giefur sig til
Frids/ og lætur Gud rada. Menn reyna
z p/ ad marger eru lytt betre enn Heiding
iar/ mægla a mote Gude/ eins og giorde
hann pann Oriett/ i pvi hann lætur pa deya i
burt/ pegar Þr hafa margt og miked ad
giora/og siet og sijnn til Gagns ad wt-
rietta. Eins og giorde eirn edalborenn
Rom verjare Caius / pa hann hapd i Sex
Reisur vered Borgmeistare i Rom / og
siotyge Ara ad Alldre / mæglade hann i
mote

mote Luckune (þ er i mote sijnu Gude)
z kvadst lijda Driett/ ad hn skyllde deya/
ædur en hn hefde pullgiort allt þ sim hn
ætlade sier ad giora. En rteit-trwud
Guds Born bera sig ecke so ad / Þau
vita ad ecke eru þau Gud / og ecke kuna
þau sialf sier Forsorgun ad veita / þau
eru ei añad en Rædsmeñ / setter til þess
ad porsorga þ sijnu / so leinge Gud vill.
Og med þvi ad þau hapa daglegt
Trwnadar Traust a almættugu eilijpu
Gude z Fodur / þa ælijta þau hn allei-
na / bepala hm alleina med pullu Trw-
nadar Trauste alla sijna / Og med þvi
hn tekur nu ap þm alla Rædsmeñsku z
Vmhyggiu Bwskaparlagsins / z allrar
añarar Fyrersioonar / þa mune hn þeim
sem epter lifa / betre Forsorgan veita / eñ
þau hafa hapt. Ja / hn mune sialpur
vera þra Fader z Foostre / so sem hn vijd-
da i Ritninguñe nefner sig Fodur Fodur-
leysinganna / z Hialpara Eckñana / Ps.
146. Slijkt vottar dagleg Reynsla / ad
Eckiur hapa opt betre Lucku epter þad

þar hafa mist synа Men. Bornen verda optsinnis betur forsorgud epter Forelldranna Afgang/ þt Gud lygur ei/ hn sefur hvorke nie syfiar. Hn hefur Umsioon yfer þm ollu sm hns Nafn akalla. Hn ælykt þa Lyckelmotlegu/ bæde a Himne z Jordu. Ja ad vyssu myn Sal/ hn læt Faatækar Eckiur z Fodurlaus Born verda/ þar þ z til þss/ ad hn late sia z merkia syna miklu Giæsku/ z ad syna sitt Fodurlegt z Giæskurykt Hiarta til vor. Þvi þta eina er Ovalltur Grundvollur/ z Traust allra aumra Manna / ad Gud vill þm veita fulla Forsorgan og alla Hialp/ ef þeir ad eins vilia hn hafa og hallda fyrer Fodur / so ei skal nockur þar um þurfa ad klaga.

Drottenn minn Gud / þu sem mig hefur kallad til þrar Stiettar / ad eg skule hafa Buskaparlag/ forsorga og sia þ Bornum z Hiuum/ z odrum Skullda Hiwum/ þu veist ad eg mz þinne Hialp z Hiastod hefe þ giort / þo þad hafe veyklega til geinged/ þo hefe eg giort þ trwlega epter

er Megne z Mætte/eg heþe þordast alla Dygd/ z giort þ þu heþur mier i miñe Stett beþaled / med godre Samvitsku. Eñ med þvi ad eg get ecke leingur hafst Umhyggiu nie Forsorgan i þessare Stett/ þar med er eg siwkur og veykur/ og ligg nu under þiñe Hende / þa vil eg nu DRottenñ þeñ þier þ Embætte aptr/ Þu setur þar añan til þañ þier lykar.

Miñ Gud/ skule eg leingur liþa/ þa lat mig liþa Christelega og Gudlega/ reistu mig upp aptur/ gief mier þa Heilsu/ Vit/ z Skin/ ad eg siae betur þyrer eñ eg heþe ædur giort/ mijna ad añast/ z þeim Forsorg ad veita/ eñ skule þetta vera mitt hid sijdasta/ þa verde þiñ Vilie/ z gief mier þa sæluga Stund / Hier er eg DRotteñ/ þier bijþala eg/ þier treiste eg til/ þier gief eg alla/ smaa og stora/ unga og gamla/ Vertu Fadereñ / vertu Modereñ / vertu sa riette Forstandare þeirra z Foostre. Þu Domare og Fader Ecknaña/ Hialpare þeirra Fodurlausu/ sem þu til z lijt a þeirra Neid / myskun-

samlega/þr Famtæker setia þ til þijn/ þu ert Nialpare z Fader Fodurlausra/ Ps. 146. Ja miñ Gud/aumer z Naudstadd er eru þr og. yþergieþner/. Eñ haþ þu Forsorgan þ þm̃/ eg vil ecke þalla i þitt Embætte/þviad mitt Embætte er nu þ/ ad eg a hvørre Stundu / hvøriu Augabragde/sie reidubweñ ad skiliast hier vid/ z bijþala mijna Saal þier i Hendur.

JEsu Christe Sonur Guds/þu heþ ur þiñe elskulegre Moodur/so sem munadarlausre Eckiu/ skickad og gieþed hiñ H. Johañem Gudspiallamañ/ heñe ad vera til Verndar z Forsorgunar/ uppvektu z eirneñ einhvøria Goodhiartada Meñ/miñe sorgþullre Eckiu ad vera til gooda/og hana ad añast.

Ja Herra JEsu/so sm̃ þijn Mooder hefur reint hvad þad er ad vera Famtæk Eckia/ so heþur þu reint hvad þ er ad vera Fodurlaus / þt þiñ Fosturfader Joseph/hefur ei leinge liþad. So veistu nu hvad Eckiurnar eru z Fodurleisingiarner/ Jaa/ hvad er þad fyrer þier

er

er huled/ þu Niarkaña Ransakare? O Herra JEsu Christe/ sem ordeñ ert eirn Fodurleisinge/ vegna allra aumra Fodurleisingia/ hier bÿþala eg i Hendur oll mÿn Fodurlaus Born/ þu munt sia þad hid besta til/ so ad eg og þaug/ munum á sÿdasta Deige/ z eilÿþlega hier packa. Veit þeim þÿna Blessan/ z gief i þeirra Niortu saña Gudhrædsiu/ Lÿkomunum gief þu Heilsu og Heilbrigde/og ad þau mættu haþa Christelegt og Ærlegt Framþerde/ Veit og gieþ þeim þad sem þeim gagnlegt er/ til Lÿþs z Sælar/ og vardveit þau þyrer ollu Vondu.

8. Þu matt seigia hvad þu villt/ þo er Lÿþed dÿrmætt og elskulegt/ og aller vilia sem, lengst þvi hallda.

Þad er satt/eg hefe þar ecke a mote/ þu heþur z hier uñ saña Vndervÿsan þeinged adr. Lÿfed er ad soñu elskulegt/ og ein dÿrmæt Guds Gæfa/ og eingeñ Skiepna er so aum og lÿtel/ad huñ vere ecke sitt Lÿþ/og spirne ecke vid Daudanum. Eñ þu mÿn Sæl matt ei elska

meir

meir Lijsed eñ Skaparañ/z ecke bramar
ackta Gaafurnar/ eñ þañ sem þar hefur
giefed/: Þu maatt ecke þvi gleima / ad
Christur hefur utvegad þier eitt annad
betra Lijf/ byrer sijna H. Uppstigning/
þar þu skallt mz Christo eilijflega lifa/
Og þegar Christur verdur openber (a
sijdasta Deige) þa muntu og eirneñ med
honum openber verda i Dijrdeñe/ þad er
þad Lijsed sem er miklu betra.

Eñ med þvi þu skoolar so fast uppa
þetta Lijf/ og elskar þad sama of frekt/
þa hlijt eg ad maala þad upp fyrer þier
stuttlega/ z sijna þier med goodū Rokū/
hvad þta stundlegt Lijf er/ef skie mætte
ad þier leiddest einhvorn Tijma/ so þig
mætte langa til þess eilijfa Lijfsins.

1. Neir fyrst hvad sa gamle Forfader
Jacob talar þar um: Tijme miñar Veg
ferdar (seiger hañ) er 130. Aar/ lijtell
og illur er Tijme miña Lijfdaga/z nææ
ecke Tijma miña Forfedra/a þra Veg-
ferdar Dogum/ Gen. 47.

Hvad talar sa velreinde Madur H.
Job?

Job? Hlijtur Madur ecke i Stryde ad standa a Jordune? Og hans Dagar eru lijka so sem Erþvidis Mañeñ lang ar epter Rockrenu/ og Verka-Mañeñ ad hus Erþvide ꝥæ enda/ lijka so heþe eg alla Mænude erþvidad til þorgieþens/ z haþt margar Vosbædar-Nætur. Item/ myner Dagar hafa skindelegar burtþared/ eñ Vindañ Veþarans/ z eru so lidner/ ad þeim hefur eingeñ aptur hallded/ Job. 7. Og eñ seiger hñ i odrum stad/ Madureñ af Kvinune fæddur/ liþer stutta Stund/ eñ þullur Timadar. Hañ reñur upp sem añad Bloomstur/ og fellur aþ/ og lijdur i burt sem añar Skugge/ og blijþur ecke/ Joh. 14.

3. Hvad skriþar sa Guds Madur Moses hier um i Psalmenum? Vorer Lijfdagar vara um 70. Aar/ og nær þad kiemst sem leingst/ þa eru þad 80. Aar/ og þa þad er best/ þa er þad ecke nema Hrigd og Armæda/ þvi þad lijdur skmdelega burt/ Psalm. 49.

4. Hvad seiger sa Konglege Spæmadur

ar David um þetta? Hvad er Madur enn añad enn Hiegome/ Hañs Æfe lijdur i burt sem añar Skugge/ Psalm. 144.
5. Hvad skrifar Salomon af þessu? Hañ seiger/ þad er allt samañ ecke añad eñ Hiegome/ þad er allt samañ fanytur Hiegome/ Predik. 11. Hvad hefr Madureñ añad af allre siñe Armædu/ sem hañ hefur under Soluñe? Soddañ Eimdar Armædu hefur Gud lagt uppa Mañ aña Sonu/ so þr skylldu plagast þar mz.
6. Hvad hafa þr goodu z gomlu Lærefedur H. Kyrkiu/ skrifad hier um? So skrifar S. Augustinus./ Mitt Lijf er Eymdarfullt Lijf/ eitt Lijf sm alls þarf vid/. þvi elldra þ verdur/ þvi meir þad miñkar. Þess vijdar þad vill sig wtþeñia / þess nælægra er þ Daudanū. Þad er eitt veykt z forgængelegt Lijf / z ecke añad eñ Snorur Daudañs. Og i odrū stad skrifar hañ so/ Auvij/ Motteñ/eg er þreyttur af þessu Lijfe / og þessare Erfvidissamre Pilagrims Reisu / Þvi Lijf þetta er eitt Eymdar Lijf/ fallvallt Lijf/

Lijf/ Armædufullt Lijf/ Sorgfullt for-
geingelegt Lijf/ ſaurugt z Ohreint Lijf/
eitt Lijf i hvøriu þeir Nreckvijſu drott-
na og rijkia/ og þeir Drambſømu hafa
Yfierrædeñ/ Pad er Lijf Neydar/Eym-
dar og Nørmungar / og ække ecke med
riettu ad nefnaſt Lijf / helldur Daude /
þar ſē vier ſo margfalldlega og a hvø
riu Augabragde deyum / med Sottum
og Siwkdomū/og margvijslegū Krank-
dæmum / og allra handa Motgange og
Eymdum og Narmkvælum.

Merk þetta og hyxa hier epter mijn
Sæl/hvad þeir Neilogu/og hvad Guds
Børn hafa alla Tijma / fyrr og ſijd /
hallded af þeſſu Lijfe / og hvørſu leid-
eñlegt þm̄ hefur þ þokt. Og med þvi
þu helldur ſo miked af þvi / og elſkar þ
eñ nu ſo ſtrekt / þa er þar af augliooſt
ad ſkilia/ ad þu ert eñ nu jardlega ſiñad-
ur/og lætur ſyndſamlegar Girnder drott-
na yfer þier / þar ſyrer er eñ nu i þijnu
Niarta ecke miked af riettre Kyñtingu
Guds/ei helldr af ſañre Trw nie Jdran.

Þess vegna mijn Sal / hura þig befur um̃ / vert ei so holldlega sinnud / hak A-stundan a þvi ß þar er uppe/ en ecke a þvi sm̃ hier er a Jørdun̄e/sierdu mz Christo uppriseñ/ þa leita þss/ stunda þ sem þar uppe er / Þar Christur situr til Guds hægre Handar.

HErra Jesu Christe/ min̄ Gud z min̄ Endurlausnare/ eg medkien̄e z jata þvi ß hier / og eg klaga yþer mijnu forðiorfudu Hollde z Blode/ ad eg er so opt jardlega sinnadr/ z elska ofmiog kallvallt Framþerde þessa Lijþs/ Eg bid þig min̄ Gud/ ad þu upplijser mijn Augu/ so ad eg riettelega ælijte þetta Lijþ / og hure um̃/ hvorsu aumt og hiegomlegt/ fallvallt og þænngstt þad er. Min̄ Gud/gief þu mier Styrk / þyrer Krapt þijns H. Anda / so ad eg þiæe og þvijnge mitt Holld og Blood / deyfe og nidurkieþie mijnar Girnder og Lystingar. Gief þu ad allur Hiegome/ og þessa Heims Føgnudur sie mier beiskur og bitur. En̄ planta þu og lat vara i mijnu Hiarta

Girnd

Girnd og Astundan þeirra Hluta / sem eru Oþorgeingeleger / og lat mig þiña nockurn Smeck eilijfra Himneskra Giæda i mijnu Hiarta / so mier leidest þetta auma Lijf/ eñ fæe fullañ Vilia z Girnd ad deya / so eg sie i mijnu Hiarta / fullviss uppa eilijft Lijf / og eilijfa Sæluhialp / Amen.

VI. Cap.

Er Ein Vndervijsan / Hvorneñ Eitt Christeñ Madur kuñe hraustlega z med goodu Giede/ ad gieþa sig i Daudañ / og yþervin̄a og sigra allañ Beiskleik Daudans/ og hvørnen hañ skal med stødugre Trw z sterkre Von bljþa/ og bijda sijns Dauda.

1. Seig þu mier þa / Hvar med skal eg / og hvar med kañ eg ad stilla Otta og Skielþing Daudans/ so ad eg þolēmodlega og med gladu væru Hiarta gieþe mig Gude i Vald?

Ÿ Ordum Daga i Heidneñe/ þa var þetta Lærdomur þeirra sem hygnaster ættu ad heita / Ad betra Raad være ei til / þegar Daudastundeñ kiæme / eñ ad vera hughraustur / hrædast ecke Daudañ/ hvra helldur affram/

þad være ei nema lytel Stund/ z þa være þ wte. Slykt hielldu þeir Heidnu þ mikla Speke z Kunættu/ So sem giørde sa Heidne Kongur Agag/ þa hann sa ad Spæmadurenn Samuel ættlade ad Høggva hann i Stycke/ 1. Sam. 15. gieck hann hraustlega þram/ og sagde/ Þanneñ skal Daudans Beiskleik i burtu driþa.

So læta enn nu marger a þyssum Deige heyra aþ sier (þo christner kallest) þeg-ar Daudans verdur gieted/ þa hroka þr sier upp/ og seigia/ Þar heyrer Hreyste til/ þ er snætt giort/ ecke skal Okomnum Deige kvyda/ og annad soddann.

Enn þu skallt vita/ Sæla myn/ ad slykt er heimsk z holldleg Nuxan/ z sodd an Hreyste er hiegomleg/ heþur aungva Nuggun/ aungva Von til þess eilyfa Lyþsins. Soddann Menn hafa annad-hvort hrædelega Hiartans Skielþing z Angist/ ellegar þeir huxa ecke par umm Gud nie syna Sæluhialp/ deya so wt aþ sem skynlausar Skiepnur. Þar hvert a mote

a mote haþa riett-trwud Guds Bǒrn/
þa Lækning vid Daudanū z hńs Ogn z
Skielþingu / ſem miklu er betre/ og O-
brygdanlegre og viſſare / hvør aþ Him-
num ofañ er komeñ/ ſm er riett Trw og
Hiartans Trwnadar Trauſt / a Herr-
anū JEſu Chriſto / vorū Endurlauſ-
nara/ Hvør ſem hn̄ hepur/og ſier helld-
ur þaſt vid hn̄ / ſa heþur riettta z ſaña
Lækning vid Daudanum/ og øllum hn̄s
Beiſkleika. Ad vyſu myn Sal / þvi
villtu hrædaſt Daudañ ? Veitſtu ei
hvørs þu ert/og hvad þu ert? Sañlega
þu ert dyru Verde keypt / Þvi hrædeſt
þu þa Daudañ ? Sia þu / Chriſtur
er þitt Lyf/ þvi ertu þa hrædd ad deya ?
Þad er þier Abate / Eþ þu villt vita /
hvørt þu kiemur / Sia / Chriſtur er
Vegureñ/ og hn̄ er Stigeñ upp i Him-
eneñ/ og med þvi þu hefur hn̄ hia þier/
þa kañ eingeñ Daude þier Skada ad
giøra/ og ei kañtu ad þortapaſt / þo ad
Lyþ og Sal þorgange / þviad Chriſtur
er hia þier.

MJñ Herra JEsu Christe/ þu ert ad vÿsu daaeñ fyrer mig/ þu hefur komed mier i Saatt vid þiñ Fodur/ þu hef ur bætt og betalad fyrer allar mÿnar Synder / þu hefur Daudañ yfervuñed z sigrad/ z wtvegad fyrer mig eilÿft Lijf. Þessu trwe eg af Hiarta / og vid þetta helld eg mig stadfastlega/ þar fyrer hefe eg i Hiarta mÿnu Frid og Glede / Roo z Vnadsemd/ z ackta Daudañ alls eckert. Ja miñ Herra JEsu/ fyrer þig og i þÿnu Nafne hef eg Fyrergiefning Syndaña/ er fyrer Gude hreirn z riettlaatur / hefe hñ fyrer naadugañ z elskulegañ Fodur / z er hñs Barn / z Erfvinge Himnarÿkis. Miñ DRottē JEsu/eg er þÿn Eign/ þu hefur keypt mig med þÿnu dÿrmæta Bloode / og frelsad mig wr Helvÿte. Ja/þu ert miñ Brooder / og eg er þiñ Samarfe / Þviad allt hvad þu hefur/ þ er mitt. Ad vÿsu/ eg er þÿn hiartañleg Brwdur / þÿn Lyst z Glede/ þiñ Dÿrgripur/ hvorn þu hefur dÿrt keypt z kostad. Þar med er eg eitt

Muste-

Mustere z Bwstadur þijns H. Anda / med hvoriū eg er Jnsigladur/ z fullviss giordur i Trwñe/ uppa eilijft Lijf. Jaa sa H. Ande þiñ hefur so bunded z samteingt mig vid þig miñ Lausnara/ ad eg er Bein af þijnu Beinu/z Hold af þijnu Holde/ z fyrr eñ þ eg verd skileñ vid þiñ Kiærleika / þijna Ast z Elsku / þa skulu fyrr allar Skiepnur forganga. Hier fyrer kañ Daudeñ eckert Mein ad giora mier/ z sañlega ecke añad eñ þad hñ kiemur mier til þijn/þvi a medañ vier lifū hier i Heime/ þa erum vier fiærlæger þier / eñ þa vier deyum / þa komum vier til þijn. Þar fyrer ackta eg Daudañ einskis / þviad eg hefe eilijft Lijf i mijnu Hiarta/ og hyga z mæle ecke añad eñ uñ þ/ þt Christur er mitt Lijf/z ad deya/þ er miñ Abate/Phil. 1. Jaa/ Eg sijng z seige med hiñu sæla Job / Eg veit ad miñ Endurlausnare lifer / og hñ mun mig hier epter upp vekia wr Jordūñe/ z eg mun jklædast þessu mijnu Holunde/ og i mijnu Holde mun eg lij-
 ta

ta Gud/ þann sama mun eg sia/ og mijn Augu munu skoda hann/og eingenn annar leg/ Job. 19.
JEsu Christe minn Lausnare/ þu veitst ad eg trwe a þig/og med slijkre Trw er eg þastlega samteingdur vid þig / og smacka Ilm z Sætleika þinnar Huggunar/ z eg þykest þinna i mijnu Hiarta sætann Smeck eilijfs Lijfs/ Þu ert i mier / z eg i þier / Allt hvad þitt er / þ er og eirnenn mitt/ sem er Lijfed/Fridur z Fögnudur/ eilijf Sæla z Sæluhialp/ Hvad skeyte eg um þ sem er fannijtt z þorgeingelegt? Þegar eg hef þig / þa hef eg allt þ mig kann ad gledia / bæde stundlega / z annars Heims eilijflega / Burt / burt med allar stundlegar Vellystingar! burt med alla Dyrd z Herlegheit þessa Lijfs / z alla þorgeingelega Hlute. Þu ert mijn Unadsemd/minn Fögnudur/mijn Girnd z Glede/ mijn Dyrd z Hroosan/ minn eilijfur Rijkdomur. Hiartkiærann hef eg þig DRottenn / minn Styrkur / DRottenn mitt Hlijfdarbiarg / mitt ör-

ugt Vigge/ miñ Frelsare/ miñ Gud/ mitt Traust a hvort eg trwe / miñ Nlijfdar-skiolldur / og Horn mijns Hialpræðis / Ps. 73. Hafe eg ad eins þig/ þa hirde eg hvorke um̃ Himen nie Jord / þo ad mijn Sal z mitt Lijf vannmegnest / þa ertu Gud þo alla Tijma mitt Hiartans Traust og mitt Hlutskipte/ Psalm. 73. Slijk Trw z breñande Ástar Elska til þijn/ Herra JEsu Christe/ hefur fæn gad z hertekeð mitt Hiarta/ z giort mig so styrkvañ z hughraustañ /ad eg hrædest aungva Neyd/ z ecke Daudañ. Þvi eg er fullviss þar uppa/ ad aller Hluter/ lijka sialfur Daudeñ / hlijtur ad þiena mier til hiñs besta. Sæl þvi DRottiñ mijna Stund koma / þegar þier lijkar / eg veit og er viss þar uppa / ad eg i dier og fyrer þig hefe Lijfeð og eilijfa Sæluhialp.

2. Sañlega ma slijkt hugga Mañsins Hug og Hiarta/ z giøra þad lifande/ef eg kyñe ad standa so stødugur/ ad mijn Trw bilade ecke.

 Þar

Þar um̃ hepur þu oruggvañ Borg-
unar Mañ/ þiñ Lausnara Jesũ Christ-
um/ þviad so seiger hñ/ Allt hvad miñ
Fader giepur mier/ þad kiemur til mjn/
og hvor hañ kiemur til mjn/ þañ skal eg
ecke pra mier reka/ Þvi eg er af Himn-
um komeñ/ ecke til þess ad giora miñ
Vilia/ helldur Fodursins sm̃ mig sende/
Eñ þ er Vilie Fodursins sm̃ mig sende/
ad eingeñ glatest af þeim ollũ sem hañ
hepur giefed mier/ helldur ad eg uppve-
ke þa alla a sijdasta Deige/ Þad er Vil-
ie hñs sem mig hepur sendt / ad hvor
sem sier Soneñ/og truer a hñ/skule ha-
pa eilijft Lijp/og eg mun uppvekia hñ a
sijdasta Deige/ Joh. 6.

Hier heyrer þu Sal mjn/ Sañleik-
sins Muñ/ hvad huggunarsamleg eru
þesse Ord/ hvorsu liuplega kuña þaug
ad gledia Hiartad/ z giora Mañ diarp-
añ og hughraustañ. Hier vottar pyrer
þier DRotteñ/ sa ecke kan ad seigia O-
satt/ad þijn Tru skule ecke þriota/ þu
skuler ecke glatast/helldur stadpastur ver
da vardveittur/ til eilijfs Lijps. Og

Og i ødrum Stad seiger DRottenn/ eg hefe beded þ þier/ so ad þijn Tru skule ecke þriota/ Luc. 22. Og enn aptur/ mijner Sauder heyra mijna Rødd/ z eg þecke þa/ z þeir þylgia mier/ og eg gief þeim eilijft Lijf. Og þeir skulu alldrei glatast/ og ei skal nockur slijta þa wr mijnum Hondum. Faderenn sem mier gaf þa/ hann er øllum meire/ z eingenn kann ad slijta þa wr minne Hende. Eg og Faderenn erum eitt/ Joh. 10. Item/ Maria hefur wtvaled þad best er / þad skal ecke fra henne verda teked/ Luc. 10.

Merk þetta mijn Saal/ hvørnenn kann DRottenn lijfflegre Ord ad tala / Hann lofar og tilseiger þier/ ad hann vilie fyrer Krapt sijns heilaga Anda/ vera i Borgan/ ad þijn Tru skule ecke bila/ eingenn skule þig slijta wr sijnum nie sijns Fødurs Hondum. Og þad gooda sem þu hefur i þijnu Hiarta/ skule ecke verda fra þier teked. Þvi maattu mijn Saal fullviss vera/ bæde umm eilijft Lijf / z so i umm þ þu munet stødugur standa z blijfa / allt til Enda.

Enda. Hann yfergiefur þig ecke/ og ecke helldur misser þu hann.
Þar fyrer vertu med goodu Giede / og hughraustur/ og seigdu med S. Paale/ Eg veit a hvørn eg true/ og er fullviss þar uppa/ ad hann mune þad vardveita sem eg hefe honum til truad/ allt til þess Dags. Og enn seiger hann/ Eg veit full-komlega/ ad hvørke Dauden nie Lijfed/ ecke nockur eingell/ ecke Magtar Velle-de nie Ofrijke/ ecke þad nælæga nie þ Okomna/ ecke þad hætt er nie lægt/ og ecke nockur Skiepna þær skiled oss vid Elsku Guds / sem er i Christo JEsu vorum Herra/ Rom. 8.
HErra JEsu Christe/ þu ert þ gooda og eilijfa Hlutskipte/ sem eg hefe wt-valed/ um hvørt eg er i minne Samvit-sku og mijnu Hiarta fullvijs/ ad eingenn mune þig fra mier taka. Slijkt ma heita Borgun / Hvør vill hana ept a? Þu Almattuge Hyrder/ hvør vill slijta mig wr þijnum Hondum? Þu æfstrijke Endurlausnare/ sem ert sialfur Kiærleikurenn/
hvør

hvør vill skilia mig vid þijna Ast z Elsku? Þu ert miñ/ og eg er þiñ/ þu lifer i mier/og eg i þier. Þu hefur alla reidu uppkveikt i mijnu Hiarta Sætleiks Smeck eilijfrar Himneskrar Vnadsemdar/ og læted mig optsiñis hañ þiña og smacka. Ad vijsu miñ Lausnare/ Eg þiñ Vitnisburd hiñs H. Anda i mijnu Hiarta/ hvør ed vottar fyrer mijnu Anda/ ad eg sie Guds Barn/ og þiñ Samarfe til eilijfs Lijfs/ Rom. 8.

Þu ert Vijnvidar-Tried/ eñ eg er Kvisturen þar a/Þu ert Tried Lijfsins/ hvøriu eg er iñplantadur fyrer mijna lifande Tru. Þu ert Brwdgumeñ/eg er þitt Trwlofad Hiarta/ bunded vid þig/ samteingt vid þig/ med einum eilijfum Oseigianlegū Sattmæla/ hvørn eingeñ Neid/eingeñ Daude/eingeñ Diøfull/ eingeñ Angist nie Skielfing / kañ ad slijta eilijflega/ Miñ DRotteñ / miñ Gud/miñ Stirkur z mijn Huggun/mijn Lyst z Glede/ z Fognudur Hiarta mijns/ hvørsu er mitt Hiarta Breñande af æst

z

z elsku þiñe? Hvorneñ giet eg fullñþgad mig med þier? Nær mun þad koma / ad eg meige sia og lÿta þitt huggunar pulla Andlit. Psalm. 42.

O þu allra frÿdaste z sætaste / allra liwþaste og elskulegaste JEsu / þier liþe eg / þier dey eg / þiñ er eg lÿþs og daudur / og er þullkomlega i mÿnu Hiarta oruggur og Oefadur þar um̄ / ad eg er eirn wtvaleñ erfinge eilÿfrar Sælu hialpar. Blessadur sie DROtteñ miñ Gud / sem so vel heþur huggad mÿna Saal / Amen.

3. Eñ hvad skal eirn Christeñ Madur giöra til vid hñ / sm̄ ecke kañ alla tÿma ad þiña i Hiarta sÿnu / soddañ Trwarhreyste og styrkleik / helldur er hñ Trwarveykur / heþur nockra Angist z Eþasemd / og kañ vera su hurun kome stundum / hvört hñ mune vera wtualeñ til eilÿþs Lÿþs / eda ecke?

Sa so verdur freistadur / hañ skal i allañ mata þordast ad gieþa Rwm sodd añ Hugxunum / helldur miñast a þ Drott eñ seiger / Himnarÿke lÿdur Valld / og Meñ taka þ til sÿn mz Magt / Matth. 11.

21. Hann skal og huxa um Aminning S. Pals/ þar hn seiger/ Eg aminne þig / ad þu uppvekier þa Gaafu Guds sem med þier er/ 2. Tim. 1. Hann skal hugga sig vid Guds Fyreiheit z Loþan / þar hann seiger/ Lasenn Reyr mun hn ecke i sund-ur briota / og lijtt loganda Horkveik / ecke wisloekva/ Esa. 42. Hann skal og styrkia sijna Saal med þm Ordu Christur mælte / Ottast þu ecke / trw þu ad eins/ Marc. 5. Og til hinns Limafalls-siwka/ Vertu hughraustur Sonur/ þijnar Synder eru þier fyrergiefnar / Matth. 9. Dagleg Reynsla kienner oss þ mijn Saal/ ad þvi meir Madur helld-ur sig vid Guds Ord / þess meire Hugg-un finnur hn i sijnu Hiarta af þvi / sier-deilis eþ hann huxar um þ heilaga Kall Herrans JEsu / þa hn med miwklegu Ordu mælte so / Komed hingad til mijn aller/ aller þier sem erud mædder z þwng-ader / eg vil lijfga z endurnæra ydur / Matth. 11. Heyr þu hier mijn Saal / hvorsu liwflega / astudlega / blijdlega

DRotteñ kallar a þig / lockar þig / so sem Mænañ Unga sijna / og so sim trwr Hirder sijnar villtar og ræþande Sauda Kyndur. Hugleid þu ert eirn aþ þim sim eru prepttet/ þiææder og þvijngader/ uppa hvoria Ordeñ DRottenis hitida. Þat þyrer ber þier ad ansa hm̃ med hlijdugu Hiarta / ad þu vilier giatnañ trwa / og þæra DRottne i Foorn eitt audmiukt / lijtelaatt og sundurknosad Hiarta / þad verdur hm̃ þægelegt / og hñ mun þ ecke þyrerlijta / Psalm. 51. Epter þvi hañ hefur mælt þyrer Muñ Spamañsins seigiande/ Eg alijt þañ Auma/ z þañ sem hefur harmprungeñ Anda/ z hræd est Ord mijn/ Esa. 66.

Veitstu ecke Saal mijn/ad DRotteñ hañ medtekur þa Veik trwudu / þvíad þo Trweñ sie veik/ þa er þad þo rieit Trw þegar hun hellbur sier vid Ordeð/ og liñer ecke ad klappa z keria a Nad-ar og Myskunar Dyr DRotteñs. Þvi so skrifar sa dyrdlege Guds Madur Lutherus/ Eþ Gud helldur ecke sitt Loþ-ord/

ord/z syn Fyrerheit/ þa er wlgiordt um̄ vora Saluhialp/ Eñ Gud helldur trulega pad hñ heþur lofad/ z lygur ecke. Þar þyrer/þo vor Hiortu skeike/þa hops um vier þo samt Athvarf hia honum sem alldrei skeikar/ þviad so talar hañ/ Eg er DRottteñ sem ecke kañ ad liwga/ og S.Pall seiger/ Guds Gaþur z hñs Kallaner eru þesshattar/ ad hñ ydrast þeirra ecke.

Merk pad myn Sal / og hallt þier fast vid Guds Ord / og eþa þ ecke / þo Hiarta þitt seige nei þar til / þa skalltu ecke þess vegna hræddur vera / þt Gud er meire Hiarta voru / og hñs Ord eru miklu stadfastare / eñ þitt Hiarta kañ nockurn Tyma ad vera.

Eñ þu hlytur ad læra Vysu og Vana DRottteñs/ Hañs Lyst er ad vera hia Mañaña Sonum/ Prov. 8. Lockar þa og leikur vid þa / eins og Forelldrar leika vid syna elskulegar Barnakindur. Hañ tekur fra þm̄ stundum syna Hond/ og venur þau vid/ ecke þm̄ til Skada eda

Fordiørþunar / helldur ad þau læte ad treista ecke uppa sialþa sig / helldur a Gud Drottenn / hvør ed Dauda kan̄ ad lijfga / z en̄ helldr ad styrkia þa Veyku / 2. Cor. 1.

Nan̄ hefur aungva Lyst a Siergiæde / helldur vill hn̄ ad vier þioonum sier med Otta / og sieum glader med Nrædslu / Psalm. 2. Og hvørnen̄ ganga mun til um̄ þa Siergoodu / sem þykiast hrauster og styrkver / þad kienner oss Dæme S. Peturs / sa ed treyste uppa Styrk og Makt sin̄. Eingen̄ þecker sig riettelega sialþur / en̄ Gud þecker oss alla. Þar fyrer er Naudsyn alla Tijma Gud ad bidia / ad han̄ myskunsamlega stijre þier og stioorne / so þu stødugur stander allt til Æþeloka. Nafer þu nockurn Tijma funded Nuggun / hun mun vissulega koma aptur / hafe Gud nockurn Tijma gladt Niarta þitt / þa mun han̄ vissulega gledia þad en̄ meir / Jæ / þo so sie þu hafer alldrei a Æfe þinne funded nockra Nuggun þier i Niarta / þa skalltu

skalltu ecke ad helldur efast nie orvinglast / Þu skallt bidia / trwa / vona / og hafa Þoleñmæde / Nuggun DRottens mñ vissulega koma / sierdeilis ad Sÿdustu.

Naf pyrer þier Dæme Canversku Koiñuñar / Matth. 15. Siá / hvorsu leikur DRotteñ vid hana / og apseiger heñe stqna Boon i þriar Reisur. Fyrst þeiger hñ og virder hana ecke þess / ad svara heñe einu Orde. J añañ Tÿma lætur hñ ap sier heyra / hñ sie heñe ecke til Gagns og Gooda komeñ / helldur fortækū Saudakindū af Jsraels Nvse. J þridia Siñe kallar hñ hana Hundtijk / hvor ad med ollu sie Overdug siñar Nuggunar. Eñ hvad gioerer hun? Fyrst setur hun fram pyrer hñ i Hliode / þeigiande Hiarta med Þoleñmæde / vonar og bÿdur epter einhvorre Nuggun / þar næst fram setur hun fyrer hñ trwad Hiarta / sem sig porlætur uppa Orded / treystande uppa / ad hun mune faa z odiast nock ud Gott / vegna hñs Lopanar z Fyrerheita. Ad Sÿdustu setz hun fram hm̃ i

moke / eitt audmiukt og lijtelaatt Hiarta/ þar hun vill giarnañ nefnast Hundtijk/ og girnest ad eins þad Hundunum med riettu til kiemur / sem eru Matarmolar‑ner/ þr ed af Bordum falla/ þ er/ hun girnast litla Hialp / og ecke nema eirn Huggunar Mola/ þad mune sier nægia/ og siñe Doottur. Þui kañ Drottenñ ecke leingur ad hallda sier / slær Botneñ wr Fatenu siñar Mijskunar og Hialpar / lætur hana þaa nooglega Huggun / og seiger/ Þu Kviña/ mikel er þijn Trw / Verde þier so sem þu villt.

Nu maa skie þu seiger so/ Þesse Ko‑na var sterk i Trwñe / eñ eg er miøg veykur/ Þa skalltu vita ad Trweñ er aa‑lijka so sem eirn Glijmu‑madur/ Glijmu madureñ er stundū efasamur/ og Ottast ad hñ mune vera veykur / og hafa ecke vid sijnū Motstødumañe/ So giører vor Trw/ þegar hun a ad beriast z glijma/ þa er jafnañ vor Meining/ ad hun sie veyk/ z mune liggia under/ Eñ þ skiedur ecke so / þt Trwēñ viñur hvørneñ sem

þ

þ geingur/ þo hun ſie veyk/ þa mun hün þo um̄ ſider Sigureñ hafa / og fyrer Guds Krapt/ vardveitt verda til Sꝍlu-hialpar / 1. Pet. 1. Miñſtu a Glijmu Forfodurſins Jacobs / hvorſu ad hañ glijmde vid Gud/ z villde ei undañ lꝍta/ ecke ſleppa hm̄/ ſeigiande / Eg lꝍt þig ecke lauſañ / nema þu ꝍdur giefer mier Bleſſan / og þad ſkiede ſo / Gen. 31.

DRottẽ Herra JEſu Chriſte / Þu veitſt ad eg trwe a þig/ þo þad ſie og veyk Trw / ſamt ſet eg a þig allt mitt Trauſt med þeſſare veykre Trw/ riettu ad mier þijna Huggunar Hond/ og drag mig ad þier. Miñ Gud / eg er Trwar veykur/ auk þu mijna Trw/ ſtyrk þu mij na Von / vertu mier ecke Ognarlegur miñ Hialpare / þviad a þig ſet eg mitt Trwnartrauſt. Blꝍs ad þm̄ Trwar-neiſta/ ſem er i mijnu Hiarta/med þijnū H. Anda. Siꝍ þu/ Vilieñ er nockur / veit og giefþu ad eg þ fullkomne. Jꝍ/ Herra JEſu / Þu ert mitt Lijf / mijn Huggun / mijn Sꝍluhialp / þegar eg

hefe þig/ þa hefe eg allt. Eg helld þier ad vijsu/ en þo med veykum Høndum/ sie nu mijn Hønd veyk/ þa er þijn þvi sterkare. Eya / slepptu mier ecke wr þinne Hende/ so eg missest ecke wr þijnum Høndum.

DRottenn JEsu / lijttu til mijn / so sem þu leitst a Petrum/ a Mariu Magdalenam / þa Canversku Konuna / rek burt allt Myrkur wr mijnu Hiarta /. og lat þar upp=renna Geisla þinnar Huggunar. Hier er eg þijn Hundtijk/ og bijd epter Molum af Borde þijnu. DRottenn / þu badst fyrer S. Petre / ad hanns Trw skyllde ecke bila. Þu situr enn nu til hægre Handar þijns Fødurs/ og ert þar vor Arnadar=Madur / Fyrerboonar=Madur/ og Medalgangare. Eg veit z trwe / þu muner ecke lata veykann Reyr mijns Hiarta med øllu i sundur brotna / og ecke helldur mitt lijtt loganda Trwar Kveik wtslockna.

Eg ligg i Strijde og skoore Kvøl/ Styrk
mig Gud Pioon þinn vryka / Med þijn ein
hialpar øllum vel / Ei lat mig fra þier skey=
ka.

Ea. Frelsarens giep ei valle eg / Fretstur þegar eg rata / i einhvørn Mæta / Siaer þu huir mig sækie mig / Syst muntu mig falla læta.

VII. Cap:

Hefur Inne Ad Hallda Nockrar Siersegar ægiætar Greiner / hvar af riett trwad Hiarta kan Huggun ad taka i giegn hryggeleg re Asynd og Mynd dauds Lykama og Grimleik þeirrar købldu og diwpu Grafar / Ei sydur i giegn vidbiodanlegum Veyklelka z Siwkdome Mannsins i Andlætenu / hvørnen Madur skule endelega / sig med huggunarsamlegum Læfningum af Guds Orde varðveita / so ad hann kune vel ad umbera z lyda Daudans Grimd og Beiskleika.

1. Nu er þad augliost/ ad Madur hlytur ad deya/ og missa Lyfed.

Madurenn deyr ad sonnu / og misser þetta Lyf vegna Syndarennar/ enn hvor hann hefur sier i Hiarta fastlegar Hugganer JEsu Christi/ z gledur sig vid þad eilyfa Lyf / sa helldur Daudann ei annad enn so sem Burtfør wr þessu Eymdardal / og eirn Skilnad vid þetta erfvidissama/ veyka og vesla Lyf/ og Heimfør i þad eilyfa himneska Fød-

urland vor allra. Þviad Christur sem pyrer Trwna hier med Mañenum/ hañ hefur pyrer hañ Daudañ smackad / og Daudañs Magt burtskeckad/ z hñs Nelstarbrodd i sundur broked/ so ad hñ gietur þm Riett-trwada ecke til Meins giort / og ei nockurn Nlut añañ wtriett / nema ad slijta i sundur Sælena og Lijkamañ/ og svipta off þessu forgeingelegu Lijþe. Eñ so sem aller Nluter hliota ad þioona þm til Gooda sem a Gud trwa/ so giorer og Daudeñ hier / hñ stodar þa þar til/ ad þeir verda leister og frelsader fra ollu Illu / og koma til eilijfrar Sælu og Nvijldar.

Slijkt vottar N. Ritning allvijda / Þvi so stendur i Book Spekeñar/ Sæler Vtvalldra eru i Nende Guds/ og eingeñ Pijna kiemur vid þær / Spek. 3. Og sialfur Christur seiger so/ Eg vil koma aptur/ og taka ydur til mijn/ so þier sieud þar eg er/ Joh. 14. Neyrdu hier og lærdu mijn Sæl / hvad þitt Andlat er/ þad er ecke añad eñ Skilnadur vid þetta

Lijꝭ/ og Burtfør i eilijꝭa Sælu og Gle-
de/ Ja Dauden er riett-trwudū Mañe
ecke añad en pad Christur kiemur aptur/
og tekur hñ til sijn.

DRottenn JEsu Christe / sem ert pad
eilijꝭa z saña Guddoms Lioos/ Vpp
lijs pu Hiarta mitt / so ad eg sem riett
endurfæddur Madur z nijr/ aaljte Dau-
dañ med nijum Augum / og halde hañ
ecke ad vera mijna Fordiørþun / helldur
piñ Sendeboda / þyter hvorn pu mig
kallar wr pessum Eymdardal/ til eilijꝭ-
rar Sælu og Nøgllldar. Eya / so kom
Herra JEsu Christe/ kom pa pu villt/
leys mig upp/ haþdu mig Heim/ Lat piñ
Dioon þara i Fride/ þt til piñar Nøglld
ar langar mig.

2. Nu er sært og hryggelegt ad vera so i burtu / og Grøþen er køllð og grimleg/ i hvørre vier hliotum ad þwna og rotna / og verda ad Molldu.

Vijst er pad satt / En allt petta er
Straff og Refsing / hvoria Gud heþur
lagt uppa Lijkamañ Syndareñar veg-

na/ Hañ hlytur þessa Refsingar Reidi Guds ad bera / þi hñ hefur syndgad. Eñ riett trwud Guds Børn hrædast þ ecke/ huxa ecke par uñ þ / hvørsu hrædelega og hryggelega Daudeñ fer med þau / og leikur þau wt / Þau lijta aþ a medañ þad a geingur / og huxa helldur uñ þad hvad epter kiemur/hvørsu þagrer og þrÿder / hrauster og herleger / og hvørsu skiærer, og dyrdarsamleger þeirra Lijkamer munu verda a þm Deige/ þegar þetta Forgeingelega/ jklædest þvi Oforgeingelega / og þetta daudlega Holld verdur Odaudlegt/ 1. Cor. 15. Þviad þa mun þ þramkoma sem skrifad stendur / Daudeñ er uppsvellgdur i Sigur. Daude/hvar er þiñ Heliarbroddur/ Helvijte/ hvar er nu þiñ Sigur ? Ose. 13.

Vid þetta huggar sig sa goode Job/ þa hñ sat i siñe særlegre Eymd/ hladeñ Saarum / Kaunum og Kylum/ þ allt þefalade hañ Gude/ liet hañ rada/ sa leingra þrañ i Veigeñ/ og sagde / Eg veit ad miñ Endurlausnare lifer/ z hier

epter

epter (a sijdasta Deige ;) mun han upp-vekia mig aptur wr Jordune / Job. 19. Oho min Saal / hvorsu fagrer og skiærer / og prijdeleger munu vorer Lijkamer pa verda / a þm Deige? Eingen Stiarna a Himnum / z ecke Sool nie Tungl / munu skijna so sem vorer Lijkamer / þegar DRottenn forklarar vora þafeingelega Lijkame / og giører pa lijka sijnum forklarudu dyrdarfullu Lijkama / Phil. 3. Ja / þegar vier verdum lijker / ecke ad eins Einglunu / helldur sialfu Guds Syne. Vier erum nu Hveitekorn vors DRottens / hvoriu hn̄ saaer nidur i sitt Guds Akur (Kyrkiugard kollum vier) en þegar þ lystelega Vor kiemur / og sa rietta Niten / þa sw sana Riettlætis Solen reñur upp / þa munum vier vaxa og uppspretta / og bera riettan og eilijfan Avoxt. Þviad nu verdur þ nidur saad forgeingelegt Holld / en þa mun þ uppstanda Oforgeingelegt. Nu verdur þvi nidur saad i Vanæru / en þa mun þ uppvekiast dyrdarsamlegt. Nu er þvi nidur

saad

sead i Veykleika/ eñ þa mun þad upprÿs-
sa kroptugt. Nu sæest nidur nattur-
legur Lÿkame/ eñ þa mun upprÿsa and-
legur Lÿkame/ 1. Cor. 15.

DROTTen miñ Gud / gief þu mier Styrk/ ad eg hrædest ei þa hrygge-legu og skiessilegu Mynd Daudans Lÿ-kama/ og sie Oskielsdur/ þegar eg huxa um miñ Lÿkama/ þa hañ er ordeñ Is-kallt Lÿk/ og hlÿtur i Grøfeñe ad rot-na og þwna/ og ad Mölldu ad verda/ Hialpa mier helldur/ ad eg med gladvæ-ru Hiarta og goodre Von/ huxe um þa Dyrd og Sælu/og þañ Soma/sem op-eñber skal verda z fram koma/ei ad eins vid mÿna Sæl/helldur z so vid Lÿkam-añ / Lææt mig þa þær og haþa og þiña Hiartans Glede og Fögnud/ z þar um Daglega meiga sÿngia og seigia.

Avøxt Korned aungvañ ber/ Vtañ i Jørd bu sææt. Vm vort Holld eins hættad er / Adur Himna Sælu nææt. Hlÿtur ad verda aptur ad Jørd/ Og sdlast sÿdañ saña Dyrd/ Añad hier ecke kiæær.

3. Nu

3. Nu er þad samt miøg hriggelegt og sar-grætelegt ad sia og heyra/ Eg tala ecke um ad eins Daudañ sialfañ/ Grøfena/ad deya/verda Mollðu auseñ/ jardadur/og verda and-styggelegur Madka Matur.

Ad slijkt er so hriggelegt og and-styggelegt fyrer Hollde z Blode/ þ kiem-ur af þvi til/ad Daudeñ er vor Ovinur/ z vier erū eñ nu daudleger/ z vor daud-leg Nættura setur Daudañ sier fyrer Sioner/ eins z vier hofū hñ forþient/ i Guds Løgmæle/ sm er/ Ad vier mz vo-rū Syndū høfū forþienad/ ecke ad eins þeñañ stundlega Lijkamlega Dauda/ Helldur z eilneñ þañ eilijfa/ So ad med riettu hefdum vier ætt ad verda grafn-er i Grifiu Helvijtis/ og yferausner med helvijtskū Ellde/ hefde vor liwfe Lausn-are JEsus Christus ecke komed oss til hialpar. Af þssu kiemz nu slijk Skielf-ing/ Ogn og Bidbiodur/ sem vier høf-um a Daudanum/ Og þetta vill loda vid oss allt i Grøfena/ þar verdur ecke vid giort nie vid sied. Þviad lijka sem sa Madur er til Siñis/ sem yr daudlegū

Ellds

Ellds Boda verdur einu sinne prelsadur/ hn̄ hepur so sem Ogn z Kvǫda i Nollo enu/ þa han̄ huxar þar um̄/ Eins ǽ lijka kvǫder oll vor Nattura vid/ z ollum vorum Kroptum opbijdur/þegar vier huxum um̄ þa sargrǽtelegu Eimd og Neid/ i hvorre vier ǽttum ad pordiarþ ast eilijplega. Og þa vier lǽtum oss i Hug koma/ hvorsu ad vier eñ nu vegna vorrà Synda/hliotū med heliar Spiote Daudans ad verda lagder/ og Lijfed ad missa/ þa Ognar oss/ og þad opbijdur Mañlegre Natturu. Eñ hier i mote skulu Guds Born venia sig til ad lǽra añad nijtt Tungumǽl/ i hvoriu myklu odruvijs verdur talad um̄ Daudañ enn nu var sagt/ Þvi þad N. Evangelium nepner Daudañ/ Riett-truadra Maña Svepn/ og þeirra Grafer/Svepnhws. Þviad med þvi Christur hepur lided pyrer oss Strapp z Repsing Daudans/ og Pijsl og Kvaler Helvijtis/ og hefur þar ad auk Fullnǽgiu giort Guds Riettlǽte pyrer oss/ og wtvegad oss Lijped/þa
hepur

hefur H. Ande i Evangelio burt tekeð þau skiessselegu Nøfn Daudans z Graf areñar / z huggar oss Christna Riett-truada / med nyiu Mæle/ nyrre Tungu. Þvi so talar Gud / mitt Folk (myner Riett-truader) far þu i Svefnhws þitt/ z læt aptur Dyrnar epter þier / Geim þig þar um̃ litla Stund þangad til Reidœñ er um̃lideñ/ Esa. 26. Og i ødrū̃ stad/ Þeir mørgu sim̃ under Jørduñe liggia sofnader/mun uppvakna/ Dan. 12. Og Christz seiger sialfur/ Lassarus Vinur vor sefur/ z eg fer þangad ad vekia hañ upp/ Joh. 11. Ei er Stulkañ daud/ helldur sefur hun/ Matth. 9. Og i Pijningar-Historiuñe stendz so/ þar stodu upp Lijkamer margra Heilagra s̃ svafu/ z allvijda talar Ritningeñ i þeñañ mæta um̃ þa Framlidnu.

So lærdu nu myn Sæl / þta Nyia Tungumæl H. Evangelij/ z huxa hier um̃ med goodre Gudrækne. Sia þu / DROtteñ hefur þ̃ siñ Dauda um̃breytt Þijnū̃ Dauda i sætañ Svefn/ og þijna

Grof

Grøf hefur hñ giort ad hægre Hvijld-arsæng. So ad þegar þu deyr / þa er þ ecke añad eñ þu sofnar/ Þegar þu verdr lagdur i þijna Grøf / þa heiter þad ad fara i Sæng sijna. Þegar þu verdur Molldu yferauseñ/ þa heiter þ ad læta aptr Svefnhwsdyr sijnar. Þegar Lijk-ameñ Rotnar z fwnar/ þa kallast þ ad hvijlast z geyma sig um̃ litla Stund/ a medã Reideñ geingr fram̃ hia/ Esa. 26.

G:Vd DROtteñ H. Ande/ Tak þu mitt Hiarta ad þier / z uppfyll þad med Huggũarsamre Nąd mijns Lausn-ara JEsu Christi/ Kieñ þu mier hier i añad siñ ad giora Greinarmun a mille Løgmælsins z Evangelij. Mijnka þu i mier Ogn og Skielfing Daudans/ og kieñ þu mier ad læra og skilia/ hvørneñ þitt huggunarsama Evangelium talar um̃ Daudañ/ Lát mig ei ad eins heyra þad med Eyrunum/ helldur z ad mæla þar epter med Muñenũ/ og ad eg af Hiarta mætte trua þvi z reina þad/ þeg-ar mijn Daudastund kiemur/ ad eg þa

ecke

ecke deye/ helldur sofne / Verde ecke i diwpa Grøß lagdur / helldur i Svefn-hws og hæga Sæng/ fwne ei nie rotne/ helldur ligge og hvijle sig / þangad til þu vekur mig upp aptur. So legg eg mig nu Herra JEsu i þijna Arma og Skaut / eins og þa Barned leggur sig i Kiølltu Moodur siñar / og beßala þier mijna Sæl/ sofna wt aß/ og tek sæla Nvijld i þijnu Naßne.

4. Satt veit eg þetta er sem þu seiger / Eñ þo mæ sia a þeim sem vid Aundena beriast / hvørsu þeir þunglega tveliast / apmindast i Augum og Andlite/ og verdur miøg miked um̃ þa þeir skulu deya.

Jæ vijst/ Slijkt skiedur ecke alleinasta þessa Heims Børn / sem Ydranarlaus deya/ helldur hender þetta optsiñis þa Riett-trwudu. Þvi þad synduga og daudlega Holld / þad hlijtur so ad piña Helfar-Brodd Daudañs/og so ad bæ z medtaka Syndareñar Laun. Eñ um̃ Guds Børn er þad ad seigia / þo þau piñe til Særenda i Daudañs Kvøl og Angist / þa verdur þeim þad liettbært/

 veg-

vegna þess ad þra Niortu hafa Nugg-
un i Lausnaranum JEsu Christo/ fyr-
er Krapt hns Nadar og Myskunar / so
ad þo Kvol og Nolldsins Pijna sie strijd
og þung/ þa yfergnæfer þo sw Nuggun
z sa Sætleike/ sm̄ Niartad hefur i sijnū
Lausnara / hvor Nuggun ad i burtu
drijfur allañ Beiskleik Daudañs / og
giorer þ/ ad midt i Daudanum finnur sa
Riett-trwade nockurn Sætleiks Smeck/
z Ilm eilijfrar Glede z Sæluhialpar.
O Rotteñ / Nerra JEsu Christe / þu
sm̄ smackad hefur Beiskleika Daud-
añs fyrer mig / og hefur i þiñe Daud-
añs Pijsl og Pijnu vered miña vegna
hryggur/ titrande og skialfande/ Vard-
veittu mig fyrer oþþungre Daudañs
Pijsl og Pijnu/ Fyll þu Niarta mitt mz
stodugre Trw/ Von og Nuggun/ so ad
eg hrædest ecke Daudañ ofmiøg/ nie
hñs grim̄legañ og sarañ Brodd ; O
JEsu / lat þitt sæta Nafn endurlijfga
mijna Sal/ Amen.

5. Eru

5. Eru þa ecke Raad þar til / eda einhuøk Lækning/ad Madur þurþe ecke so bretlega ad smacka Beyskleik Daudans/og hns Heliar Brodd?

Vissulega mijn Saal/ Þviad so mæler þin Endurlausnare: Sannlega/sannlega seige eg ydur / Ef nockur vardveiter mijn Ord / hn skal ecke sia Daudann ad Eilijfu / Joh. 8.

Heyr þu hier/ mijn Saal / þa Lækning/um hvoria sialfs Lausnarans Munnur talar / og lærdu ad taka hana riettelega til þijn / Þvi hun kann ad mijkia og minnka Daudans Beiskleika/sim er Ordeð þijns Lausnara JEsu Christi/ ecke Moyses Ord / sem er Guds Logmaal / ecke Mannanna Ord/ ecke nockurt Galldra eda Hia-trwar Ord / helldur þijns liwfa Lausnara JEsu Christi Ord/sim er sw Nadarfulla og Giædskurijka Predikun hins heilaga Evangelij/ i hvoriu hn bodar/ loþar og fyrerheiter / Naad z Myskun / Fyrergiefning Syndanna / Riettlæted sem þ Gude gillder/ Huggun H. Anda/ z eilijft Lijf ad giefa þm s a hn trwa.

Þessa Ord og þessa himneska Tækn⸗
ing giefur DRottenn i Munn og Hiartad
a þim sem riett⸗trwader eru/ so þeir hey⸗
ra þad/ hallda þvi og vardveita þ i þra
goodu Hiarta / hallda sier vid þad/ for⸗
lata sig uppa þ bæde i Lijfe og Dauda/
Ja þeir hafa þ i Hiartanu / og hallda
þvi med stødugre og riettre Trw / og
smacka i Ordenu sialfann Christum og
hñs sætu Huggun / hvør ed þad giører
og verkar / ad þeir smacka ecke Daud⸗
añs Beiskleika / vegna Sætleiks Ord⸗
sins/ og Huggunar JEsu Christi. Þvi
Christur er i Ordenu og med Ordenu /
Hvør sem vill hafa Christum/ hñ hafe
Orded i sijnu Hiarta / og hvør hñ hef⸗
ur Orded og vardveiter þad / sa hefur
sialfañ Gud/ med øllum hañs Sætleik/
Naad og Huggun / og hañ mun ecke sia
Daudañ/ þ er/ hñ mun ecke fiña Beisk
leika Daudañs/ z ecke verda var vid hñ/
ecke smacka hñ/ Þviad so wtleggr Herr⸗
añ sialfur þesse Ord/ Sañlega/ sañle⸗
ga seige eg ydur / Hier standa nockrer

sem

sem Daudañ skulu ecke smacka / þar til
þeir sia Mañsins Son/ komanda i sijnu
Rijke/ Matth. 16. Og eñ seiger hñ /
Sañlega seige eg ydur / ad nockrer eru
aþ þm̃ hier standa/sm̃ ecke munu smacka
Daudañ / þar til þeir sia Guds Rijke /
Luc. 9. Þad er/ þeir treysta og þorlæta
sig vissulega uppa Guds Ord/ og i Ord-
enu smacka þeir Christum z hñs Hugg-
un/ z beþala sig Gude med Lijþe z Sæ-
lu/ og eru hrauster z glader/ hafa JE-
sü Christi Huggun / Jaa þr veþia sig i
Ordenu/eins z þa dauds Mañs Lijkame
er sveipadur i Lijk-blæiu/ z sæ so z od-
last allt þ hvar um̃ Orded hliodar/ þiñ-
ande i Hiartanu Christũ z hñs nædar-
samlega Huggun z Smeck eilijþs Lijþs.

Miøg sæt og dyrdarleg er þesse
Lækning/ z er viss z soñ/ z bregdst ecke.
Hvad villtu / mijn Sæl / haþa meira ?
Hvad girnest þu þrekara ? Tak þu þssa
himneska Lækning i þitt Hiarta / neyt
hennar/ z haf hana þiñe Sælu til Heil-
subootar alla Daga og Tijma. Sia

þu hvørsu vænt þyker Veralldar Børnum um̃ / eþ þr gieta feinged Lækning vid Augnaverk / Kolldusott / Tañaverk / Smrasott / z ødrū Meinsemdū / so Meñ vita alldrei hvørsu mikels þad er verdt / Hvad miklu meira skyllder þu þa hällda af þessare Himneskre / Gudlegre Lækningu þins Endurlausnara / hvør ed burt tekr Daudañ / s er Rot z Uppspretta alls Siwkdoms / z allra añara Meinsemda.

Spur þu ecke þar ad / Sal min / Hvørt þad er reynt og vissulega satt / Aflyt ad eins Dæme fra Helogū / sm þssa Lækning briwkad haþa. Vm̃ S. Stephan lesū vier / hvørsu hañ var fullur Trwar og Huggunar JEsu Christi / þar fyrer sopnade hñ sætlega wtaþ / þa hñ var i Hel grijttur / z sagde: ORottñ JEsu / medtaktu miñ Anda. Þessa Himneska Lækning haþde S. Paull sier i Hiarta / hvar fyrer hñ baud Daudañū Trats daglega / z sagde: Mig girner ad leysa upp / z vera hia Christo / Phil. 1.

So hafa H. Guds Þiissiarvottar giort /

giørt / þeir ed vegna JEsu Christi og Sætleika hns Nafns / hafa med Glede og Føgnude lided grimlegar Pijsler / og ackfad þær ad aungvu / vegna þeirrar Huggunar / sem þeir haft hafa i Hiartanu / af þessare Lækningu.

JEsu Christe min liwfe Lausnare / þu hefur Ord eilijfs Lijfs / epter þvi langar Sæl mijna / Hvør han helldur þijn Ord / og treyster uppa þau / sa hefur þa rietta Himnesku Lækning / vid Neyd og Dauda / og øllum Helvijtana Porfum. O Herra JEsu / eg bid þu sedier mitt hungrad Hiarta med þijnu Orde / z uppfyller þ med þine Huggun / Sia þu min Gud / lijka so sem min framlidenn Lijkame verdur vafenn hvijtre Lijkblæiu / og verdur i hene wtborenn / so sveipa eg Sæl mijna i Orde þina hugg unarsamlegra Fyrerheita. Þitt Ord er Sanleikurenn / og varer ad Eilijfu / Þar fyrer mun eg fyrer Trwna a þitt Ord / verndadur verda eilyflega / Ja min Herra JEsu / hvør sem trwer þijnu Orde /

Orde/ hñ trwer a þig / Hvor sm̃ geymm er þŷn Ord/ hañ geymer þig / og hvor hellst þig heþur / sa hefur Lŷþed / eñ hvor hñ heþur Lŷþed / sa smackar ecke Daudañ ad Eilŷþu. Þviad so hefur þu talad/ Eg er Vpprisañ og Lŷfed/ hvor sem trwer a mig / sa skal lifa/ þo hñ sie allareidu daudur / og hvor hñ liþer og trwer a mig/ sa skal alldrei deya / Joh. 11. Trwer þu þessu Saal mŷn? Ja Herra JEsu/ þu veitst alla Hlute / þu veitst ad eg trwe a þig / og hefe þig i mŷnu Hiarta / og hugga mig vid þitt Ord/ og eg þorlæt mig þar uppa / z veit þ vissulega/ ad eg er eirn af þm̃ sm̃ ecke munu sia Daudañ / og ecke smacka hñs Beiskleika / og ecke verda var vid hñs Brodd / þar til hialpa þu mier miñ DRottiñ JEsu Christe / vegna þŷns saña og heilaga Ords/ Amen.

VIII. Cap.

I hvorium ad framsettar verda margar Greiner

Greiner hellagrar Ritningar/og nockrar Gudrækelegar Bæner / og eñ pleira þad sem Meñ skulu hafa þyrer þm̃ Siwka / So og hvørnen þeir sem nælæger eru skule skicka sier og hegda hia þeim sem pyrer Daudanum liggia.

1. Læt mig þar ad heyra nockrar Greiner H. Ritningar / so ad eg gigre mier þær kuñugar/ og vite ad hugga mig vid þær / og lysþa Sæk myna med þeim/ þa ællggur.

Fyrst og fremst skal Madur Christeñ vita/ ad hugga sig med Greinum Christelegrar Trwariatningar/ i hvøriũ Greinum/ Suma/Mergur og Iñehalld alls Christelegs Lærdoms/ og allrar Huggunar er iñe bunded og pafed/ allra hellst og einkum/ skal sa Siwke jduglega uñ huxa z lesa þær þriar seinustu Greiner Christelegrar Trwariatningar/ sem eru þessar/ Eg trwe Fyrergiefning Syndaña / Vpprisu Holldsins/ og eilyft Lyf. Eñ samt skal sa Siwke allar Trwareñar Greiner leggia sier til/ eigna sier þær/ og trwa þvi stadfastlega/ad þ er allt skied hm̃ til Gagns og Gooda / og ad hm̃ mune þad

allt verda til Huggunar z Hialpar/ eins og hn̄ være einsamall i Heimenum / sa allt þetta ætte ad hreppa/ og þess niootande ad verda/ sem þar stendur.

Og slijkre Trw til Styrkingar/ hefur Gud in̄sett þau heilogu Sacramenta/ so sem nockur Nꝍdarteikn / In̄sigle z Stadfesting/ z hefr sett þau fyrer þssar Trwargreiner. Þar af kan̄ eirn og sierhvør ad hugga sig vid sijna heilogu Skijrn / ad hn̄ i Skijrnen̄e er ap Gude inztekenn̄/til ad vera Guds Barn/ z er so sm̄ Arþleiddur til Himnarijkis / z eilijfs Lijfs/ og heþur Oriwþan̄legan̄ Nꝍdar Sattmꝍla vid Gud giort z bunded/ og er med JEsu Christi Bloode þveigen̄ og hreinsadur.

Þar næst skal han̄ z lijka hugga sig vid H. Kvølldmꝍltijd DROTTens/i hvørre Guds Sonur hefur han̄ so sem Guds Barn/ lꝍted vid sitt Bord verda saddan̄/ mettan̄ og endurlijfgadan̄ med sijnu Hollde og Blode/ so han̄ er nu viss þar uppa/ ad hn̄ er JEsu Christi Lidœ

ur

ur og Limur i Saal og Lykama/ z fullkomlegur Erfinge alls þess gooda sem Christur hefur med Foornfæringu sijns Hollds og Blods forþienit og wtvegad. Vppa þetta skal hin Siuke sialfur lesa eda læta lesa fyrer sier/ allra handa Hugguniar Greiner wr H. Ritningu/ so sem ad eru þessar.

Kvinnunnar Sæde skal i sundurmola Hoggormsins Hofud/ enn Ormurenn mun bijta hann i Hælenn/ Gen. 3.

Þar til er Sonur Guds opennber ordenn/ ad hann niduibrjote Verk Diofulsins/ Joh. 3.

Þijner Framlidner skulu lifande verda/ og med sijnum Lykomum upp rijsa/ Lofed Gud þier sem i Jordunne ligged luckter/ Esa. 26.

Far þu mitt Folk i þitt Svefnhws/ og læs aptur Dyrnar epter þier/ z fel þig þar umm eina litla Stund/ a medann Reidenn geingur framm hia/ Esa. 26.

Nakenn kom eg fra Moodurlijfe/ nakenn mun eg i burt fara/ DROttenn gaf

þad

þad/DRottenn tok þad i burt/sie Nafn DRottens blessad/ Job. 1.

Eg veit ad minn Endurlausnare lifer/z hann mun mig hier epter uppvekia wr Jordunne/z eg mun þessu mijnu Holunde verda Iklæddur/ og eg mun i mijnu Holldе sia Gud/ þann sama mun eg lijta/ og med mijnum eigenn Augum sia hann enn ecke annarlegum/ Job. 19.

So sannlega sem eg life (seiger DRottenn) vil ecke Dauda hijns Ogudlega/ helldur ad sa Ogudlege snwe sier fra sijnum Veige/ og life. Ezech. 33.

Eg vil þa endurleisa wr Helvijte/ z frelsa þa (sem a mig trwa) fra Daudanum. Daude/ eg skal vera þinn Bane/ Helvijte/eg sk vera þijn Plaaga/Ose. 13.

So sem Hiorten længar epter ferssku Vatne/ so længar mijna Sæl til þijn minn Gud. Mijna Sæl þyrster epter Gude/ þeim lifanda Gude / nær mun þad koma ad eg fæe ad lijta Andlit Guds/ Psalm. 42.

Item/ Þvi ertu hrigg mijn Sæl/og þvi

þvi ſkutlar þu mig/ Vona þu uppa DR ottenn/ þt eg mun eg packa honū/ þt hān er hialpare myns Andlitis/ z minn Gud.

Þegar eg ad eins heffe þig DRottenn/ þa hirde eg hvorke um̄ Himenn nie Jørd/ þo ad Lijf og Sal vanmegneſt/ þa ertu þo Gud alla tijma Huggun myns Hiarta/ og mitt Hlutſkipte/ Pſ. 73.

Saaler Riettlatra eru i Hende Guds/ og eingenn Pijna ſnerter þær/ Spek. 3. Fyrer þeim Oſkynſømu er ad ſiaa/ ſo ſem þeir deye/ z þeirra Affgangur verdur ꝥ Pijſl reiknadur/ z þeirra Burtfør ffyrer Fordiørffun/ enn þeir eru i Fride.

Vier erum Børn Heilagra/ og vonū epter ødru Lijffe/ hvørt Gud mun giefa þeim/ ſem ſier vid hann med Trunne faſtlega hallda/ Tob. 2.

Hvør hann blijfur ſtadfaſtur allt til Enda / ſa mun verda Saaluholpenn / Matth. 10.

Komed aller til myn/ þier ſem ervided og erud þunga hlader/ eg vil endurlijfga ydur/ Matth. 11.

Sia/ Pad er Lamb Guds sem burtkekur Heimsins Synder/ Joh. 1.

So hepur Gud elskad Heimen / ad hañ gap wt siñ eingieteñ Son/ til pess/ ad aller peir sem a hañ trua/ skule ecke portapast / helldur hapa eilijpt Lijf/ Joh. 3.

Sañlega/ sañlega seige eg ydur/ hvor hañ heyrer miñ Ord og truer pm sem mig sende/ sa hepur eilijft Lijp/og ecke kiem: hñ pyrer Dom/ helldr preinger hañ sier wr Daudanum iñ i Lijfed/ Joh. 5.

Eg er Braud Lijffins / hvor sem kiemur til mijn/ hñ skal ecke hungra/og hvor sem truer a mig/ pañ skal alldrei pyrsta/ Joh. 6.

Allt hvad miñ Fader giepur mier/ þ kiemur til mijn/ og hvor sem kiemur til mijn/ hñ skal eg ecke wtreka/ Joh. 6.

Pad er Vilie Fodursins sñ mig hep ur sende/ ad eg glate ecke einum af peim sem hñ gap mier/ helldur ad eg uppveke hañ a sijdasta Deigi/ Joh. 6.

Sañ-

Sannlega seige eg ydur/ hvør a mig truer/ hūn hefur þad eilijfa Lijf/ Joh. 6.

Eg er Lios Heimsins / hvør mier epter fylger/ hūn mun ecke ganga i Myrkrenu/ helldur mun hann hafa Lios Lijfsins/ Joh. 8.

Sannlega/ sannlega seige eg ydur/ ef nockur helldur mijn Ord/ hann skal ecke sia Daudann eilijflega/ Joh. 8.

Mijner Sauder heyra mijna Rodd/ og eg þecke þa / og þeir þeckia mig/ og þeir fylgia mier / og eg gief þeim eilijft Lijf/ og alldrei skulu þeir fyrerfaraſt/ ꝛ eingenn skal slijta þa wr mijnum Hondum. Faderenn sem mier gaf þa / hann er øllum meire/ og eingenn fær þa slited wr mijns Fodurs Hondum / Eg og Faderenn erum eitt/ Joh. 10.

Eg er Vppriſann og Lijfed / Hvør sem trwer a mig/ sa skal lifa/ þo hann sie daudur / Og hvør sem lifer og trwer a mig/ sa skal alldrei deya / Joh. 11.

Eg er Vegurenn / Sannleikurenn og Lijfed/ Eingenn kiemur til Fodursins / nema alleina fyrer mig / Joh. 14.

Þetta er þad eilijfa Lijfed / ad þeir þecke þig ad vera alleina sañañ Gud/og JEsum Christū / þañ þu hefur sendt/ Joh. 17.

Fader/ eg vil ad hvar'eg er/ þa sieu þeir hia mier/ sem þu gafst mier/ so þr siæe mijna Dyrd/ hvøria þu hefur mier giefed/ Þviad þu elskader mig/ ædur eñ Heimureñ var grundvalladur/ Joh. 17.

Þar er ecke Sæluhialp i nockru ødru Nafne/ og ecke er nockurt Nafn añad Møñunū giefed / i hvørtu vier kuñū ad verda Sæluholpner/ Act. 4.

Vm̄ þeñañ (Herrañ JEsum) bera aller Spæmeñ Vitne / ad fyrer hañs Nafn fæ aller Syndaña Fyrergiefning/ þeir sem trwa a hñ / Act. 10.

Hvar hellst Syndeñ yfergnæfer/þar yfergnæfer Nadeñ miklu meir/Rom. 5.

Ef Gud er med oss/hvør kañ þa ad vera i mote oss? Hvør ecke hefur hlijft sijnum eigeñ Syne / helldur giefed hñ wt fyrer oss alla / Skyllde hñ þa ecke giefa oss alla Hlute med hm̄? Hvør vill

ásaka

ensaka Guds Utvallda ? Gud er sa sem þa giörer riettlæta / Hvør vill þa fordæma? Christur er sa sm̃ dæeñ er/ Jæ/ þad meira er/ Hañ er sa sem uppvaktur er/ hvør ad er til Guds hægre Handar/ og bidur fyrer oss / Rom. 8.

Eg er viss þar uppa/ ad ecke Dauðeñ/ og ecke Lijfed/ ecke Einglarner/ eda Høfdingia-stiettern"/ecke nockurt Ofrijke/ z ei þad Nælæga nie þad Okomna/ ei Hæd nie Dypt/nie nockur øñur Skiepna / kær oss skiled fra Guds Kiærleika/ hvør ad er i DROTTne vorum JEsu Christo/ Rom. 8.

Gud hefur alla iñeluckt under Syndeñe/ uppa þad hañ myskunade sig yfer alla/ Rom. 11.

Eingeñ lifer sier sialfum/ og eingeñ deyr sier sialfum/ lifum vier! þa lifum vier DRottne/deyum vier/ þa deyum vier DRottne : Þar fyrer/ hvørt vier lifum eda deyum / þa erum vier DRottens / Rom. 14.

So sem þeir eru aller dauder i A-

 dam /

dam/ so verda þeir aller lifande giørde er i Christo/ 1. Cor. 15.

Eñ vier vitum/ þegar vort Jardneska Hws-þssarar Byggingar verdur nid urbroted / þa høfum vier Bygging af Gude uppbygda / Hws þad ei er med Høndum giort/ þad eilijft er a Himnū/ 2. Cor. 5.

Gud er trwr/ sa ecke lætur ydur verda freistada / framar eñ ydur er mogulegt ad lijda/ Helldur giorer hñ þ/ad Freistingeñ fær þañ Enda / so þier gieted vel stadest/ 1. Cor. 10.

Christur er mitt Lijf / og ad deya er mier Abate. Eg hefe Girnd ad skiltast hier vid / og vera hia Christo / hvad miklu betra er/ Phil. 1.

Vor Umgeingne (vort Heimele) er a Himnum / hvadañ vier væntum Lausnarañs JEsu Christi / sa vora fænijta Lijkame mun forklaara / og giøra þa lijka sijnum forklærudum Lijkama / og dyrdarlegum/ Phil. 3.

Þad eru vissuleg Sañende og dyrmæt

mært verdugt Ord/ ad Christur JEsus er komeñ i Heimeñ/ Synduga saluhølpna ad giora/ medal hvorra eg er hiñ hellste/ 1. Tim. 1.

Tijme miñar Burtfarar er nælægur/ Eg heþe gooda Barattu barest/ Eg hefe mitt Hlaup fullendad / og Trwna geymt/ Nu hiedañ i fra er mier tilreidd Corona Riettlætesins / sem DRottiñ sa riettlate Domare mun gieþa mier a þvi Deige/ eñ ecke alleina mier/ helldur øllum þm sem hñs Tilkomu elska. Sicꝛ til þu berjest vel i Trwareñar Barattu/ Høndla so eilijft Lijf / til hvørs þu ert kalladur/ 2. Tim. 4.

Blooded JEsu Christi hreinsar oss af øllum vorum Syndum / 1. Joh. 1. J þvi hefr birst Elskañ Guds til Mañaña/ad Gud heþur sendt siñ Son i Heimeñ/ so vier skylldum lifa þyrer hñ/ J þvi er Elskañ komeñ / ecke þad vier høþum elskad Gud / helldur ad hñ hefur elskad oss/ og sendt siñ Son til Forlijkunar fyrer vorar Synder/ 1. Joh. 4.

Vier høpū hier ecke blijpanda Samastad/ helldur leitum vier þess Okomeñ er / Heb. 13.

Vertu trwr allt i Daudañ/ þa mun eg giefa þier Coronu Lijfsins/ Apoc. 2.

Hvoria eg elska/ þa aga eg z typta/ Apoc. 3.

Þeir hafa ypperuñed hñ fyrer Lamb sins Blood / og fyrer Ord hñs Vitnisburdar/og hafa ecke elskad sitt Lijf allt i Daudañ/ Sæler eru þr Framlidnu sm i DRottne deya jafnsnart/ Apoc. 14.

Vr þssū z ødrū þvilijkū Greinum / þa skalltu Sal mijn wtvelia þier nockrar sierlegar wtvaldar Greiner/ sm þier þykia huggunarsamlegar vera/ og lærdu þær vel / og giør þier þær kuñugar þ utañ/ so sem Fader Vor / þviad so sem sumra Mañа Sidur er/ ad læta smijda og tilbwa þra Lijk-kistu eda Legstein / eda Lijkblæiu / nockrū Tijma fyrer ꝺdur þeir andast/ og vardveita þad/so þad sie til Reidu/ þegar Lijkamañ þarf ad grafa. So skalltu wtvelia þier nockrar sierlegar

legar Greiner og Mælltæke H. Ritnin-
gar/ og lær vel ad skilia þær / so ad þu
a þine Sottarsæng/ kuñer ad styrkia og
hugga þijna Saal. Hvad i mote Daud-
anum minkar Mañe optast bæde Min-
ed og Skilninguren / Þa er og ecke Tij-
me til ad heyra lang ar Predikaner/ eda
margar Aminingar. Ein Huggunar
Grein / og eitt Guds Ord/ sem prañ er
geinged ap Guds Muñe / Deut. 8.
Matth. 4. þad gledur og huggar/ styp-
gar og endurnærer / og sedur Hiartad/
Lijped og Saalena. Eñ vilie Madur a
Sottarsæng siñe / pyrst taka til ad lære
þetta/ þad vill vera torvellt / og kiemur
stalldañ til Gagns/ og er þa opseint.

HErra JEsu Christe / Vpplijs þu
mitt Hiarta/ med þijnum H. Anda /
so eg giarnsamlega heyre z lære goodar
Greiner þijns H. Ords/huxe epter þui/
hape þær optlega yfer / og giøre þær
mijnu Hiarta vel kuñugar. Gief þu ad
eg geyme og vardveite þitt Ord / og sie
ecke so sem brotenñ Pottur eda brakad

 Kier /

Kier / sem Va[..]e kañ ecke ad hallda. Vpplijs þu miñ Skilning/ styrk þu miñ Miñe/ z lꜳt mig miñast a þijnar Hugganer. Hialpa þu mier so eg geyme Ord: þitt i goodu z sidsomu Hiarta/ z bere Avoxt i Þoleñmꜳde til eilijfs Lijfs/ Amen.

2. Kieñ þu mier nockrar Bꜳner/ sem eg mꜳtte bidia i mijnum Stwkdome / mier til Huggunar / þar eg meige og eirneñ hafa fyrer Ordum / þꜳ sin Stwker eru.

Eg hefe allt hingad til lagt fyrer þig margar goodar Gudrꜳkelegar Bꜳner / sem þu mꜳtt lesa þier til Gagns og Gooda. Þo vil eg nu eñ auka þar nockru vid/ sem gooder og Gudhrꜳdder Meñ hafa dicktad/ z so a þeñañ Hꜳtt beded.

I.

Sw hellsta og sierlegasta Bꜳn / er vor Drotteñleg Bꜳn Fader Vor/ hvorla Lausnareñ sialfur hefur kieñt oss / hvor ed iñe hefur ad hallda i stuttu Mꜳle allar vorar Naudsyniar/ og allt hvad vier þurfum vid i Lijfe z Dauda. Þegar þier vilied bidia (seiger DRotteñ)

eñ) þa taled þessū Ordum : Fader vor sem ert a Himnum. Helgest þitt Nafn. Tilkome þitt Ryke. Verde þiñ Vilie/ so a Jordu sem a Himnum. Giefz oss i Dag vort daglegt Braud. Og fyrergiefz oss vorar Skullder/ so sm vier fyrergief-um vorum Skulldu-Nautum. Og eige leid þu oss i Freistne. Helldur frelsa oss fra Illu. Þviad þitt er Rijked/ Kraptu-ureñ og Dyrdeñ / um Allder og ad Ei-lijfu/ Am.

II.

DRotteñ / Lat nu þiñ Þion fara i Fride / so sem þu hefur talad/ þt mijn Augu hafa sied þitt Hialp-rad/ Luc. 2.

III.

Fader i þijnar Hendur / fel eg miñ Anda/ Luc. 23.

IV.

J þijnar Hendur fel eg miñ Anda / þu hefur mig endurleist DRotteñ Gud Sañleiksins/ Psalm. 31.

V.

DRotteñ JEsu / medtaktu miñ Anda/ Act. 7.

VI.

DROTTeñ / vertu hia oss/ þviad Kvøllda tekur / og a Dageñ er lided/ Luc. 24.

VII.

Eg heþe Girnd ad skilia hier vid/og vera hia Christo/ Phil. 1.

VIII.

Huggunar Psalmar þyrer þa Siwku.

Med synum eigeñ Ton/

MJñ Herra JEsu Madur og Gud/ Sem Mædu/ Pynu / Spott og Deid / Fyrer mig polder / og Krossens Kvøl/ Og kvitt-ader mig vid eilyþt Bøl.

Fyrer Kvøl þyna bid eg nu/ Mier aum-um ad hialper þu/ Nær Daudans kiemur hin stryda Stund/ Storlega grim̄ a alla Lund.

Nær Augun missa alla Sion/ Eyrunum kiemur Heyrnar Tion/ Tungañ ei leingur mæ-la ma/ Mitt Hiarta tekur ad þrotna þa.

Nær allur miñ Mæctur eidest so/ Eingeñ Madur mier hialpa ma. O Herra JEsu þyn Hialpeñ blyd/ Hugge mig þa i Daudans Tyd.

Leid mig aþ þessam Eymdar-Dal / Og stittu myna Daudans Kvøl. Andskotans Reide þrelo mig þra/ Fyrer þiñ Anda/ z vert mier hia.

Eñ

Ꝥn þegar skiliast Lyf og Ønd / Ø Gud tak hana þier i Hønd/ Hvørd Hollde ad þier eg þiggia vil/ Þar til Doms Dagr tekur til.

Glada upprisu gief þu mier / Eim mytt þa Dagur Domsins er / Mynar Synder ei minstu a/ Milldur gief mier Lyf eilyft þa.

Lyka sem fyrre lofader þu / Legg eg a Ord þyn myna Tru. Sannlega/ sannlega seige eg þier/ Sa myn Ord helldur z treister mier.

Ogn Daudans reiner aungva han/ Eilyft ann Dauda ei smacka kann. Lykamlegt Andlat eitt sinn þær/ Vid Andar Daudann ei verdur var.

Vil eg med vollðugre Hønd/ Vyst skilia hann vid Daudans Bønd / Aref mynis Lykis skal eignast sa/ Æfenlega mier sialfum hia.

Og lifa i Sælu z sønnum Frid. Særnd þa veittu oss milldur Gud/ Allar Synder oss fyrer lat þu/ Poleñmoder vier biðdum nu.

Med hreinnre Ast og traustre Tru/ Til þess ad kiemur Stundenn su: Og þeingiñ þinn Orda giætt / Allt þangad til vier sofnum satt/ Amen.

IX.

Med synum Ton.

Þa liner hier myn Lykams Vist/ Og leider þu mig fra Heime / Hiaastod veittu mier Herra Christ / Hialp þyn alldreí mier gleime/ J Skilnad myna aumu Aund/ Eg gief og fel i þyna Hønd/ Ad medtake og geime.

Mig þyna jafnann Sekt og Synd/ Samvitskunne fast amæla/ Þær eru fleire Staf-

ad Sand / Samt skal eg ussi Hialp ei vilia.
Þvi Dreireñ raude z Daude þiñ / DROTT-
eñ JEsu Frelsare miñ / Er myn Lijfsgiøf
og Sæla.

Eg er þiñ eigeñ Limur eirn / Aþ þvi þar
eg Huggun gooda / Alldrei slijtur mig aþ þier
neirn / J Angist og Daudans Voda. Eñ þo
eg deye þa er eg med þier / Eilijfañ Føgnud þañ
sty mier / DROTTeñ med þynum Dauda.

Eins sem aþ Dauda upp reis þu / J Grøf
mun eg ei blijfa / Himnaſ Før þyn er Huggun
tru / Hrigd Daudans kañ burt drijfa. Hiedañ
gñ fer eg med Føgnude / Fullviss þia þier miñ
Laufnare / Ætyd þu lætur mig lifa.

X.

Ton / Nu bid eg Gud þu nader mig / etc.

Hialpa þu mier Herra JEsu Christ / Her-
meñ vel vid ad skilia. Þegar Daudastund
mig þrijngar mest / Þu munt mig hugga vilj-
ia / J Steyde þvi so eg stande vel / Strax mig
salleñ añars tel / Ed þyn Hønd ei hlijfer mier /
Hialpande so aþ Eymdum hier.

Þo Fiølde miña Synda sie / Sem Sandur
a Hafsins Gruñe / Eþa skal eg þo alldrei / Að
þu mier hialpa kuñer / Þiñ Dauda eg miñest
alltyd a / Med Vndum þynum lietst mig þa /
Eilijfañ Frid so Ønd myn / Avallt hl
Myskun þyn.

Høfud mitt ertu / eg Limur þiñ / Æ gledur
mig sa Goode / Aþ þier mig slijta eingeñ kañ /
Øgnarlaus er þvi Dauþe / Eign þyn eg er þo

þalle eg þra/ Frelsare min̄ þier verd eg hia/ Lyka sem þu lofad hefur / Lyf eilijft þær hvør so sefur.

Hef eg æ þar. a vijsa Von / Vitande þig eisen̄ af Dauda/ Af Grøf min̄e eg so ganga mun/ Guds Vellde kan̄ þvi rada/ Endast þa Daudans Ogn og Kvøl/ Ond mijna eg þier i Hendur fel/ Daudan̄ virde eg vorn Abata/ Sem Vist og Sælu hia þier hliota.

XI.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert/ etc.

Min̄ sæte JEsu sañe Gud/ Sia mig nu hier i efstu Tijd/ Eins sem þa fyrr eg gieten̄ var/ Og i Lijfe mig Mooder bar/ Eirn varstu Gud mijn øllug Hlijf/ Og alla Stund mitt Klos og Lijf.

Þa mig i fyrstu Mooder bar / J mestu Hrigd og Kvølum var/ Af Lijfe hen̄ar leidstu mig/ Lijknsame Gud so beide eg þig / Nu stidle mig þijn Hialpar Hønd/ Sem hefur þu giørt a þeirre Stund.

Min̄ Gud varstu fra fyrsta Dag/ Fæding mijn var mest Eimdarlag/ Þa var eg lagdur þier i Skaut/ Þegar eg Skijrn i fyrstu hlaut/ Þa Miolk veitte mier Moodur Briost/ Mig huggader og hia mier stodst.

Þa Alnar þær eg orden̄ er/ Ongva Biørg kun̄e veita mier/ Upphellde Vernd og Hialpen̄ mijn / Herra JEsu var Myskun þijn/ J Kvøl min̄e so kalla eg nu/ Christe a þig med Hug og Tru.

Sem

Sem veitter i Byrstu Fæding Lid/ Fullting pitt halloe mier adra vid/ Skiernar Fæding Bullenda nu/ Fyrer Kross og Dauda verdur su/ J peirre Fædingu biærst eg hier/ Preir Hollo og Ond myn epter pier.

XII.

Ton/ Gud myskune nu øllum oss/etc.

LJfande DROTTen lyfna mier/ Lat mig Nad pyna Bina/ Ab pvi mitt Traust er allt a pier/ Eymdaña glætta mina/ Synder giøra mier Sorgarmood/ Saalen er tvist ap Angre/ Frelsa pu mig fyrer pitt Blood/ Fyrna ap Pynu langre/ So liñe Strydu strangre.

Eg berst vid Daudans bitra Matt/Brætt verd nu hiedañ hallda/ Heimeñ porlæta hlyt eg brætt/ Heled mig sæker kallda. Lykameñ veikur og lasen er/ Lyps Krapt tekur ad prioka/ Saalen ap Bwknum plya ber/ Fiñst pvi ei neitt til Bota/ Lat mig Nad piña pliota.

Eins geingur mier i Elmdum myn/ Og pvi Barne er bædest/ Hørmulegre i Hrygd og Pyn/ Hørku Praungingum mædest/ Habande pyrke Matt nie Megn/ Miwka Hialp sier ad veita/ Vtañ Lios=mooder liwp og giegn/ Lund=blyd med Astsemd heita/ Lidsemdar giøre ad leita.

Ab pvi kom Gud miñ Elsku kiær/ Vppa pig nu eg vale/ Og hyngad pynar Hendur brær/ Herra miñ JEsu sæle/ Fyreñ pitt rauda Bossad Blod/ Fordum sem wt ab dynde/ Vm

Trie

Trie pyns Kroff pa Tigeds plod / Tabarlauſt nidur hrunde/ Ad mier pyn Elſka grunde.

Vid miñe Saal þyn Hialpar Hønd / Hyr ſiñ Kiosmooder take/ Pa verdur Lykamañ vidſkild Ond/ vyſt ſo ei uppa ſake. J varmre Laug þyns Lyþſins Bloods/ Laat hana Hrein ſan pænga/So helptar þynu Heliar Moods/ Hun kuñe alldrei pænga / Vm alla Eilyfd længa.

XIII.

Med Hymna Lag.

HErra JEſu i Hendur hier/ Hiedañ pa eg i burtu fer/ Fel eg myna aumu Ond/ Oll ſo fyrreſt Mein og Grønd.

Fødurnum hana pærer þu / Fægud er og hreinſud ſu/ Bloods med Dreyra dyrſtū þyn / Dadſøm er ſu Eigañ myn.

Andaſt eg og upp til þyn / Ættla ſvipture Sorg og Pyn/ Hier viſt Lyps er lytels verd / Po leingur dveliest Hiedañferd.

Hialpa mier ad huxa ſlykt / Halldeſt Nad þyn vid mig rykt/ HErra Gud eg trwe trauſt/ Þu taker vid mier efalauſt.

XIV.

Med Hymna Lag.

LAmbed Guds z Lauſnareñ/ Lyps og dauds ur er eg þiñ/ Med hier Arp laat eignaſt mig/ Þar aller Helger gledia ſig.

Skyllda eg ecke eignaſt Lyp / Eilyfflegt og pordaſt Kyp / Hvar være Daude helgur þiñ ? Og helſt Bloodryke Pardagañ ?

Hvar

Hvar til var þitt helga Holld / Huled og grafed nidur i Molld / Ep þin Daude ecke mier / Tilþijr giæse Lijf hia þier?

O JEsu vid mig vertu þvi / Vist z trwr / eg til þijn flij / Avergiep þu alldrei þan / Sem Vnda Flood þitt hreinsa van.

J Fride lat mig sofna sætt / So ad vid øngvu verde hætt / Andlite blijdu og Augum þijn / Æ þenlega snu til mijn.

Frelsare min ap Fære og Neyd / Fyrer þin bid eg saran Deid / Lat mig heim Oskum øllum nar / Og æþenlega þier Lopgiørd tia.

XV.

Ton / J Blæsu eg eine er byrgdr i Molld / etc.

Legg eg hier sem Madkur i Molld / Mitt vill kolna veyka Holld / Hvørke Foot nie Hønd giet hrært / Helldur giefest allt Opært.

Dregst mitt Lijfed Daudan vid / Dapran þin eg Lim og Lid / Sine z Kæna rienar allt / Rædet ecke Tungan smallt.

Heyrn og Syn mier hverfa vill / Holldenu þyker Sottem ill / Hentast være ad hvijlast brætt / Og Heime ad bioda gooda Nætt.

Skunda JEsu skiott til mijn / Skamta ap Diøfla Sorg og Pijn / Pijlur hans briot / han berst vid mig / Sem Biørn og Leon hrædelig.

Ogn nie Freistne z Eymdar stig / Ei lætt ut skilla mig vid þig / Lijt mig Prælen lægstan þin / Lifande JEsu DRottenn min.

Trw / Riettlæte / røska Von / Rijkur veit

mier Mariu Son / Fyrer þitt rauda bleſſad Blood/ Biarga aꝼ Synd og Vytis Glood.

Eingla þiña Adſtod blyd/ Æ ſie vijs a ſijdꝛ uſtu Tyd/ Ad blitta mijna aumu Ond/ J þijns Fødurs Fadm og Hønd.

So eg Eingla Samlags Pion/ Sijnge Loꝼ med ꝼøgrum Ton / Dꝛdſamlegaſta DRottens mijns/ J Dyrdar Rijke Fødur þijns.

XVI.

Ton / Mæ eg Olucku ei mote ſtæ/ etc.

Gladur nu deya vil eg vijſt / Vid Dauda ſtijdſt/ Megna eg mier ad blijꝼa/ Fordiørꝼꝛ un øngva eg þiña ma / Po palle þra / Mijn Sæl hia Gude mun blijꝼa / Pvi Pion er eg þiñ/ Pu HErra miñ / Ætijd hia þier/Eplauſt eg er/ Ei kañ mig neiern þra þier hrijꝼa.

So leinge ſem hier Lijꝼed dreg / Læra vil eg/ Gudlega i DRottne ad deya / Og bwaſt til med beſtre Liſt / Blijdañ uñ Chriſt / Faſt Trwarþang ad beya / Mitt æðſt Trauſt er hñ/ Ond leyſa vañ/ Fyrer ſiñ Deyd/ Oſſ þrelſte aꝼ Neyd/ Gladur eg þvi vil þreya.

Aꝼ Nad heꝼur Gud mier veitt z ſkeinkt/ A Kroſſ uppheingt / JEſum Chriſt Son ſiñ kiæra / Sa ꝼyrer mig lide Saar og Deyd / Ad ſvipta mig Neyd/ Sie hm̃ þvi Sæmd og Æra/ Oh hvilijka Nad/ heꝼur Gud mier tiæd/ Pa kraunku Ond mijn/ Kallar til ſijn / J eilijꝼt Lijꝼ iñ ad þara.

Gieꝼ mier nu DRotteñ Giæſku ꝼr/ Glada Burtꝼør/ Fyrer JEſu dijrañ Dauda/ Ad liꝼe

og deye eg i hier/ Ond miñe z mier/ Boot vtit byrer Blood hñs rauda / Min JEſu Chriſt / Mig hefur leyſt/ J hyna Hønd/ Eg vel myna Ond/ Sofna eg ſo an Rauda.

XVII.

HJedañ i burt med Fride eg fer / Feigeñ og gladur i Gude. Huggad nu vel mitt Hiarta er/ Og horfeñ allur Kvyde. So ſem Gud ſialfur byrerhiet mier / Hvyldar ſ Svefn miñ er Daude.

So bad og andvarpade eirn Gudhrædd-ur goodur Madur/ a ſiñe Sottar ſæng.

Nu gled þig Saal myn / þu ſem þo ert ei myn / helldur Herrans JEſu Chriſti/ ſem þig hefur med ſynu Dyr-mætu Blode Endurleiſt. Myn Saal/ vert þu nu glød i Gude þynum Endur-lauſnara. Gack wt af Sodoma med Loth/ z lyt ecke a Bak aptur. Flyttu þier i giegnum þad Rauda Haf / ſo þu komeſt wr Hondum þeirra ſem þig of-ſækia / og komer iñ i þad Landed ſem flytur i Miolk og Hunange / Haf þig upp i Lopted / og lat allt fara þad hier er nedra a Jorduñe.

Til

Til Himnarijkis ertu skøpud / Til Himnarijkis ertu helgud / Til Himnarijkis ertu fyrerhugud. Þitt Heimele er a Himnum / Þar hefur þu Borgarriett feinged / þar er þier fyrer laungu dyrdlegt Herberge fyrerbwed / Lat þig langa þangad / legg fra þier vissulega þa Ohreinu og þungu Byrde daudlegs Holldz. Lattu Øsnuna verda epter under Fiallenu DROttens / eñ far þu upp. Nu verdur oped fyrer þier Skaut Abrahams / so sem sonu Abrahams Sæde. Nu mun Paradijsar Port fyrer þier opnast / þu sem fyrer Trwna ert iñplontud Herranum Christo / og ert fyrer hñs Blood hreinsud.

Nu þo ad Skilnadur Sælar og Lijkama sie beyskur og sar / þa halltu þo kyrru fyrer / Vertu stødugur og med godu Giede / þ er ecke nema lijtel Stund / og so sem eitt Augabragd / þa mun DROtteñ leysa þig / þar fyrer haf Þolenmæde. Betra er ad þu nu einusiñe leyser upp / og betaler Natturuñe þa

Skulld/ sem þu hlÿtur heñe ad giallda/ helldur eñ ad þu skuler leingur i þessum Heime pÿnast/ plꝍgast z velkiast/ Ecke muntu deya / helldur lifa / og seigia fra Verkum og Dꝍdsemdum DRottens.

Eñ þu miñ Jardneskur Lÿkame / fyrer hvørium eg heþe langa Tÿma haft Sorg og Mꝍdu / Ahyggiu og Omak / og lided margt Jllt / til ad fꝍda þig og klꝍda/ nꝍra þig og lÿfga/ so eg heþe mørgum Deige þar til spillt / og heþe mꝍtt vera mier miklu gagnlegre. Þu Lÿkame sem vered hefur Sꝍlu miñe ein þung Byrde / og hana heþur opt og Ofialldañ hindrad og nidur þryckt / so hun heþur ecke gietad med frÿ og Frelse stundad himneska Hlute sm̃ vera ꝍtte/ Þier seige eg / med þvi Gud heþur þad ꝍsett og skickad/ ad þu sem ert komeñ af Mølldu/ þu skallt nu endelega leggia þig til Hvÿldar. Gack iñ i þitt Svefnhws / Lꝍt aptur Dyrnar epter þier / geym þig þar um̃ dꝍlitla Stund/ a mꝍ añ Reideñ lÿdur framhia. Þo þu þw-

ner

ner og rotner i Grøþeñe/ þa er þier þad ein Purgatia og Hreinsun / so þu skallt miøg dyrdarlegur upp rïsa. Þu verdur nidur lagdur forgeingelegur/ eñ þu munt upprïsa Oforgeingelegur / þu verdur nidur sadur smænarlegur / eñ þu munt upprïsa med Dyrd. Og so sem þu hefur bored Mind hiñs Jardneska/ so muntu verda berande Mind þess Himneska / og i þijnu Hollde muntu siaa Gud/ so þu verder gladur/ þegar þu vaknar upp epter hñs Mind. Þu munt vissulega upp aptur rïsa / og þo þu yrder ad Øsku og Dupte / eda ad aungvu / þa mun Gud DRottenñ þiñ uppvekia þig / hvørium þu varst iñplantadur / og hvør ad er Holld af þijnu Hollde/ og Bein af þijnum Beinum/ Og þegar hañ kallar þig aptur / þa kañ eingeñ Hlutur þig ad hindra / helldur hlijtur þu jafnsnart ad koma fram. Þesse DRottenñ sem uppvakte Lazarum med einu Orde/ þa hañ took til ad rotna z þwna/ hñ mun z eins lijka sijna og bevijsa a þier Krapt sijns

Almattis. Nu hlÿtur þu ad þiña og lÿda Kvol z Pÿnu/ eñ þad lÿdur snart/ og er ecke nema uñ litla Stund ad giøra / epter þad eru i burtu aller Verker / allur Svide og Smærdomur. Vær vitum epter Ordum S. Páls / ad alla Nætturuna og allar Skiepnur þorleinger/ og þær hapa Trega og Andvarpan / og vilia giarnañ verda lausar vid þessa Heims Hiegoma / Og þvi villtu þa ecke girnast ad hafa Hvÿld? Þu Daude mætt vel slÿta þad / sem Syndareñar vegna verdur sundur ad slÿtast / Ecke muntu aþmæ mig / helldur stoda mig til rolegrar Hvÿldar og Oendañlegrar Glede / Feigeñsamlega vil eg aptur læta mÿn lÿkamleg Augu/ so ad eg sjæe þad eilÿfa Lioos. Ad eins bid eg þig þu Sonur Guds / miñ Endurlausnare og Sæluhialpare/ sem mig hepur slited wr Helvÿte / og endurleist þra eilÿþum Dauda. Hafer þu nockurn Tÿma stadsed hia mier / so veittu mier nu Hialp og Hiastod / i þessare miñe sÿdustu Neyd.

Til

Til þijn upphef eg lwnar Hendur / og mitt vanmattugt og veykt Hiarta / til þijn kalla eg / til þijn langar mig / minn Kongur og minn Gud / þu sem gafst þig nidur i þetta auma Holld / so ad eg þar i gien / skyllde faa og odlast Borg z Bwstad i Himnarijke. Þu hefur a Krossenum uppgiefed þinn Anda / so ad eg feinge eilijft Lijf. Yfergief þu mig ecke minn goode Gud og DRotten / og vijk ecke fra mier / Flijt þier ad hialpa mier / minn Gud og Frelsare / lat þijn Ord ecke falla wr mijnu Hiarta / þa þu sagder / þetta er það eilijfa Lijf / ad Menn þecke þig sannann Gud / og þann þu sendt hefur JEsum / ad hann sie Christur / það er Kongur og Kiennemadur allra Riett-trwadra. Seig þu til mijn so sem Ræningians à Krossenum / J Dag skaltu vera med mier i Paradijs. Veit og gief Naad þijna / ad þa mijn fatæka Ond skilst vid þennann daudlega Lijkama / ad hun sie þa þinne Eylijfre Naad og Myskun a Hendur falenn. Vertu

med goodu Giede mijn Saal/ þvi DRott=
en hialpar þier / hann hefur slited þig
wr Daudanum. Eg mun ganga fyrer
DRottne a Lande lifande Manna. Nu
Daude / þu hinn mikle Leviatan / gleyp
þu Jonam þegar þu villt. Fardu vel
Heimur/ noog hefur þu feinged mier ad
giøra/ leita nu upp annann þann þu villt /
DRottenn eg bid epter þijnu Hialpræde/
Kome þitt Rijke / Frelsa þu oss fra øllu
Illu/ Amen.

Annars Goods og Gudrækelegs Manns
Bæn og Andvarpan a Sottarsængenne.

JEsu Christe Sonur Guds / minn
Endurlausnare/sem wr Myrkrenu giø=
rer Morguninn / og wr Nootturne Dag=
enn / Lattu mig epter umlidenn Myrkur
þessa auma Lijfs/ sia ad sia gledelegann
Dag eilijfs Lijfs / og epter dimma Noott
þessa auma Lijfs/ ad lijta þann biarta z
fagra Dag Ókomennar Dyrdar.

DRottenn JEsu / minn Lijkame og
mijn Saal verda nu ad skilia / enn þu og
eg

eg munum ecke skilia/ Þvi vid erum mik-
lu fastara samteingder eñ Sál og Lijf/
Mitt Hiarta vill i sundur bresta/ og kast
ecke ad liþa leingur / Eñ Hialp þijn og
Huggun brestur alldrei nie bilar.

Eg girnest ad leysa upp / og vera
hia þeim sem mig hefur endurleyst/ ecke
med Gulle eda Silþre/ helldur med sijnu
dijrmætu Bloode / Nast sem sijna Sál
heþur þyrer mig wtgieþed / til Synda
Foornar / og mig hefur elskad meir eñ
sig sialþañ / Eg er gladur i Gude / eg
heþe Forleinging/ z mig langar ad deya/
Eg er aþ Hiarta gladur / ad eg þæ so
Gott/ ad eg má eitt siñ deya.

Miñ Gud og DRottenñ / Þo eg deye
nu / þa veit eg vijst / ad mig hender
eckert Jllt/ helldur mun eg þá og odlast
eitt Odaudlegt Lijf. Þess fyrre sem eg
dey / þess þyrr kiem eg til eilijþrar Sá-
luhialpar/ Oh/ Hvad sæl eru þau Um-
skipte / Eg misse eckert / hvort sem eg
liþe eda dey/ eþ ad eg life og dey i Chri-
sto / Ja / i stadeñ allrar Armædu og

Eymdar/ fæ eg fullkomna Endutlausn fra ollu Illu / og þar með Fognud eilijfs Lijfs.

O Herra JEsu Christe / kienndu mier þa Konst að deya Christelega / so að eg með hinum sæla Stephano/mætte með Trwarennar Augum/ sia i giegnum Daudans Skij/ i giegnum þetta Jardneska/ inn i það Himneska / þar JEsus Christur situr til hægre Handar Guds/ so að eg gleyme þvi ollu sem er Stundlegt/ z girnest alleina það sem eilijft er.

DRotten JEsu! Eg hugga mig við þijna giegnum lagða Sijdu / aff hvørre wt er runned það Blood / sem mijna Sal þvær og hreinsar af ollum mijnum Syndum. Þijn Nagla-førenn a Hondum og Footum / vil eg með Trwarennar Hondum snerta / Sælu minne til Heilsubootar/ þar fæ eg Rad/þar finn eg Huggun fyrer mijna þeenkæka hryggdarfulla Sal/ so að eg fyrer þijnar Vnder/ þijn Sar / þinn Dauda / vissulega yfervinne og sigre Syndena og Daudann.

Þu

Þu DROtten Saññleikßins / þegar mÿn þmatæka Sal skal reysa þañ langa Veg til eilÿþs Lÿþs / þa gieþ þu mier þiñ Son JEsum Christum / til eins Vegvÿsara / so ad eg Næskalaust komest i giegnum Dauðans Griþiu / iñ i Landed liþande Mañ a.

Miñ Gud / Mikel Huggun er mier þad / ad med þvi þu heþur skapad miñ Lÿkama af Molldu Jardar / þa veit eg þullkomlega / ad þu muner hñ ecke lata i Jordu liggia ad Eilÿþu / helldur muntu sañlega uppvekia hañ / og med eilÿfum Dyrdarlioma hañ prÿda / og þylla hañ med Himneskum Fognude.

Herra JEsu Christe / eg veit þu heþur mitt Naþn uppskriþad a Himnum med þÿnu Bloode / og eingeñ Ovinur / eingeñ Dioþull kañ þad ad aþplaana / eda afmaa / þad þacka eg þier / og þess vegna er eg aþ Hiarta gladur.

Almaattugur Gud / med þvi þu bÿr i mÿnu Hiarta / þyrer þitt Ord og þiñ H. Anda / so hialpa mier / ad eg epter miñ

Dauda/meige vera hia þier i Himnarjk-ke/ so ad eg sie þar þu ert / og alldrei ad Eilijfu vid þig skilie.

Min DRottenn JEsu / kom þegar þu villt / Eg er til Reidu/ mijnar Hiar-tans Dyr standa opnar / þvi bid eg ad þu læter upp fyrer mier Dyr þinar Giæsku og Myskunar / og læt mig vr allre Neyd/ øllum Siwkdome/ z komast til þijn / med hægum Dauda og Af-gange.

Almattugur Gud / Sælena sem þu gafst mier/ hana bid eg þu taker til þijn i mijnu Andlæte / eg gief og befala ha-na i þijnar Myskunar Almættis Hend-ur/ vardveittu hana / þijnu H. Nafne til Lofs og Dyrdar ad Eilijfu.

Oh/ hvad aumt og fænijtt er þetta Veralldar Lijf ? Þad er ecke annad enn Neyd og Hørmung / ein Hørmungenn kiemur epter adra / Þar fyrer girnest eg ad fara i burt i eitt annad Lijf/ þar hvør ke er Sott nie Siwkdomur / Neyd eda Hørmung/ eda nockur Motgangur.

Hialpa

Hialpa mier DRottenn Herra JEsu Christe / ad eg alleina og alla Tijma ꝍstunde / ad hafa þijna Naad med mier wr þessum Heime / Eg girnest ecke ann ad / þad næger mier.

Þegar eg kann ecke leingur ad tala / þa bid eg DRottenn minn / lꝍt þinn H. Anda tala fyrer mig i mijnu Hiarta / Kom þu Daude / kom þa þu villt / eg hrædest þig ecke / þu ert Ender allra minna Synda og Hormunga.

O Herra Gud / kom snart / og dvel ei leinge / kom snart og tak mig burt wr þessu Harmkvꝍlafullu Lijfe / inn i þitt Rijke / so eg meige lofa þig ad Eilijfu.

J þijnar Hendur bef eg minn Anda / þu hefur frelsad mig / Gud Sannleiks sins / Amen.

3. Hvad skulu þeir giöra / og hvörnenn eiga þr ad hegda sier / sem eru hia hinum Siuka / þegar hann er brannstugenn / og hefur vered Karlꝍstur i Bæn og Akalle til Guds / allt i Daudann / og er so wtaf Sofnadur ?

Ad harma z grꝍta er ecke fyrerbod-

ed/ og ecke er þ þyrer nockrum illa upptakande/ þvi pad er Nattúrlegt / Enn Heidenna Manna Hrygd z Harm/ Hroop og Ylpur/ z Oskyckanleg Læte/ skulu Menn fordast/ Þvi vier erum Christner/ og eigum ad hugga oss i Gude/ hafande vissa/ fasta / efalausa og støduga Von/ ad vorer Framlidner eru ei dauder/helldur sofnader/Ecke tapader/helldur leyster og frelsader fra øllu Illu/ z eru heim komner til DROTTens/ og þo þeim være i Bode ad eignast alla Veralldarennar Dyrd/ og koma aptur i þennan Eymdar-Dal/ þa mundu þeir pad ecke vilia.

Myklu helldur ber oss ad þacka Almættugum Gude/ þyrer sælugann Afgang og Christelega Burtfør hiñs Framlidna/ og læta oss slykt vera Aminning/ ad lifa Gudlega/ z deya Christelega/ so sem skrifad stendur / þar oss er boded ad athuga Enda-Dag og Afgang Heilagra eda Rieff-Truadra/ og epterfylgia þeirra Tru/ Hebr. 13. Ja/

Menn

Meñ ꜵllu ad ꝼalla a Kne/og bidia Gud med þessum eda þvilijkum Ordum.

Packer giørum vier þier DROttteñ Herra JEsu Christe/ þu eilijfe Lijfsins Hoꝼdinge/ ad þu heꝼur hallded þss um gooda Mañe stadꝼøstum i Christelegre Ydran/ og sañre stødugre Tru/og gieꝼed hønum Christelegañ Dauda og Aꝼgang. Oh/ Hvørsu gledelega mun hañs Sꜵl nu boreñ vera i Himnarijkis Sꜵlu z Fognud/ Hviad so stendur skrif ad um Sꜵl Lassari/ þa hañ andadest fyrer Dyrum hiñs Rijka Mañs / ad hañs Sꜵl haꝼe vered boreñ aꝼ heiløgum Einglum i Skaut Abrahams. So true eg og veit ꝼyrer vissañ Sañ/ þo eg haꝼe ecke kuñad ad sia þad med mijnum holdlegum daudlegum dim̃um Augum/ þa haꝼa þeir H. Einglar vered i krijng um hañs Sꜵng/ og haꝼa teked Vara uppa hñs Sꜵlu/ hñ fer nu heim i þa himnesku eilijfu Paradijs/ Hañ hvijler nu i sijns Herra JEsu Christi Skaute/ og a hañs Armleggum. Nu er i burtu

øll Hrygd/ Sut og Sorg / Svide og Verkur/ Nu mun DRottenn þurka øll Tar af hans Augum/ og giefa honum eilijfann Føgnud/ Glede og Unadsemd eilijflega. Oh þu elskulega Saal / sæl vertu. Ok Christs umm sijna Æfe dro/ Er nu framlidenn/enn liþer þo.

JEsu Christe Sonur Guds/ myskuna þig yfer oss sem nu epter lifum. Gief oss Huggun i þessum Eymdar-Dal/ og lat oss med Þolenmæde lijda allann Motgang þessa auma fallvallta Lijfs/ allt til Dauda. Gief þu oss ad vier allijka sem þesse goode Mann/ mættum med Fride og Føgnude/ i Lausnaranum JESU Christo burt fara og sofna.

IX. Cap.

Skyrer fra Odaudleik Saalnanna/ epter
þad þær eru skildar vid Lykamann/ og hvad
umm þær lyde. Talar og eirnenn umm Upprisu
Lykamans/ Glede og Unadsemd eilyfs
Lyfs/ og umm Pynu z Pijster eilyf
rar Fyrerdæmingar.

1. Med

2. Med þvi ad Sælernar eru Ódaudlegar/ Hvørt fara þær þa? Hvad verdur af þeim? Hvad lydur þeim/ þegar þær eru vid Lykamann skildar?

HAd seiger H. Ritning/ med mørgum ægiætum og huggunarsamlegum Ordum/ so sem votta þessar epterfylgiande Greiner.

Hrædest ecke þa sem Lijkamann deyda/ enn Sælena giefa þeir ecke deydt/ helldur hrædest þann sem Lijkama z Sælu kann ad kasta i Helvijte/ Matth. 10.

Molldenn hlijtur ad fara aptur i Jordena/ af hvørre hun er komenn/ Enn Andenn kiemur aptur til Guds sem hann giefed hefur.

Eg gyrnest ad fara i burt og vera hia Christo / hvad myklu er betra/ Phil. 1.

Ræningenn a Krossenum / þa hann skyllde giefa upp Andena/ þa sagde hann til DROttens/ Herra / minnstu a mig/ þa þu kiemur i Rijke þitt / Og JEsus sagde til hans/ Sannlega seige eg þier/

I Dag

J Dag skalltu vera med mier i Paradÿs/ Luc: 23. Smaler Riettlatra eru i Hende DRottens/og eingen Kvøl kiemur vid þær/ Sap: 3. Fyrer þeim Skilningslausu er ad sia so sem þeir deye/ og þeirra Afgangur verdur reiknadur fyrer Pijnu / og þeirra Burtfør fyrer Fordiarþan/ en þær eru i Fride.

Þo ad sa Riettlate deye þyrer Tijma/ þa er han þo i Hvijld/ Sap. 4.

Þad skiede/ ad sa Fatæke andadest/ og var boren af Einglum i Abrahams Skaut. Og en aptur/ Nu verdur han huggadur/en þu hlijtur ad kveliast/ Luc. 16.

Eg fer ad bwa ydur til Samastad/ en eg vil koma aptur og taka ydur til mijn/so þier sieud þar sm eg er/Joh. 14.

En vier vitum/ þegar vort Jardneskt Hws þessarar Byggingar verdur afbrotid/ þa þaum vier Bygging aþ Gude uppbygda/ eitt Hws þ ecke er med Hondum giørt/ helldur er eilijft a Himnum/ 2. Cor: 5.

En

Ep vier erum med goodum Huga/ z gyrnunst helldur ad vera þyrer utañ Lÿkama/ og vera heima hia DROttne/ 2. Cor. 5. Þier skulud sia mig/ þviad eg life / og þier skulud eirneñ lifa / Joh. 14. Stunded uppa þad sem þar er uppe / Eñ ecke uppa þad sem hier er a Jørdiñe/ Col. 3.

Kuñañ giører þu mier Veigeñ til Lÿffsins / hia þier er Nægd Fagnadar / og gledelegt Lÿf og vera til þiñar hægre Handar eilÿþlega / Psalm. 16.

Neyt hier mÿn Sal/ dadsamlegar / hæleitlega huggunarsamar Greiner / sem fram̃ eru geingnar af sialfs Guds Muñe / vottande þyrer oss ad Sælum Mañaña sie ødruvÿs hættad eñ Lÿkom unum/ þær eru Ande eins og Einglarner / og eru Odaudlegar. Og þegar Sæler þeirra Riett-trwudu lÿda af sÿn um Lÿkømum/ þa verda þær haþdar til Guds / og eiga heima hia DRottne / hia Christo/ og liþa i samre Sælu him neskrar Paradys"/ i Osẽigiañlegre Dyrd

R og

og Glede/ haƀa Nꝍgld / Frid og Fognud Oum̃rædelegañ / lijda hvørke Kvøl nie Pijnu/ Neyd nie Angist / Narm nie Nrygd / eda nockud þad Illt er / þvïad þegar Sælernar skiliast vid Lijkamañ / þa eru þær þrij / ƀrialsar / lausar og lidugar/ og giøra betur þad þeim ber/ helldur eñ ædur / a medañ þær voru i Lijkamanum/ þvi i þessu Lijfe er Lijkameñ Sæluñe til Þijngsla z Hindrunar. I þessu daudlega Lijƀe kañ Mañsins Sæl ad søñu ad loƀa og prijsa Gud/ og ækalla hañ og þioona hønum / og i hm̃ ad ƀagna og glediast / eñ þa þær eru af Lijkamanum / þa kuña þær þetta miklu framar og betur ad ƀremta og giøra / þvi þær haƀa þa aungva Synd/ aungvañ Veykleika / verda þa hvørke hindradár af Nollde / Neime nie Diøƀle. Neyrdu og hugleid þetta mijn Sæl / slijkt er miøg ægiætlegt og huggunarsamlegt / so ad hier ƀyrer skyllde eingeñ Christeñ Madur hrædast siñ Dauda / eda þykia miked ad deya.

Nier

Nier hvert a moote / koma Sáler þeirra Vantrwudu og Ogudlegu jafn= snart i Diøpuls Valld og Nendur/ sem þær fara af Lijkomunum/ og verda dreg nar i Kvala stade / so sem merkia og læra mæ aþ Dæme Hiñs Rijka Mañs. Þær verda ad lijda Pijsler og Kvaler / Oþrid og Angist / Neyd og Plágu / Ach/ Vei/ i Fijlu og Myrkrum og hel= vijtskum Ellde / med Oaþlátañlegu O= pe og Gnijstran Taña / allt til sijdasta Dags/a hvøriñ þeirra Pijsler og Plág ur hid fyrsta uppbyriast riettelega / og munu Oaþlátañlega vara ad Eilijþu.

HErra JEsu Christe / mijn Huggun og mitt Traust hid Obrygdañlega / hvørsu langar mijna Saal til þijn ? Ja / lijka so sem Hiørteñ langar epter ferssku Vatne / so girnest mijn Saal ad koma til þijn. Mijna Saal þyrster til þijn þu lifande Gud/ O nær mun eg ko= ma og sia þitt Andlit ? Psalm. 42. Þreittur er eg leingur ad liþa i þessu Hollde/ og i þessum Eymdardal / so ad

eg mæ vel ſeigia med hinũ ſæla Pale:
Eg girneſt ad ſkilia hier vid / og vera
hia Christo/ Phil. 1. Herra JEſu
Christe/ þu eilijfa Viſkañ / þu veitſt
mijna Stund / mijner Dagar ſtanda i
þiñe Hende / Lat mig fara DRottiñ
þegar þu villt / mitt Hiarta langar til
Hvijldareñar/ Ja til eilijfrar Hvijldar/
mig langar wr þeſſu Myrkre til Lioſſ-
ens / wr Harme og Hrygd / i Gledena /
wr Ofridnum til Fridarens/ wr Eymd-
eñe til Dyrdareñar/ wr Beſalldar Beyk
leika/til fullkomlegrar Sælu. DRottiñ
JEſu þu veitſt alla Hlute/ þu veitſt ad
mijn Sal villde feigeñ elſka þig af
Hiarta / og hana langar hiartañlega
ad ſia þitt blijda bleſſada Andlit / Sia
þu allra ſætaſte Endurlauſnare/ feigeñ
villda eg ad Augu mijn være Tarabruñ
ur/ og ad Tareñ mætti reña ofanepter
mijnum Kiñvongum / ſo ad mitt Hiarta
verde ſiwkt af Aſt og Elſku þiñe / og
þyrſte / andvarpe / og hafe Girnd og
Forleinging ad vera hia þier/ad hwijla i
þijnu

þijnu Skaute/ þijnum Høndum. Miñ DRotteñ og miñ Gud / hvad ſæll mun eg þa vera/ þa mun mijn Sæl med mik lum Føgnude ſeigia / Hier er Gott ad vera/ hier er Gott ad vera/ Matth. 17. DRotteñ JEſu / miñſtu a mig i Rijke þijnu / og ſeigdu til Sælar miñar / J Dag ſkalltu vera med mier i Paradys / Luc. 23. Amen.

2. Med þvi ad Sælernar vita/ ad þeirra Lijkamer liggia i Jørdu / og eru þar ƀwner og rotner/ Munu þær þa hafa Forleinging nockra epter ſijnum Lijkømum / og mun þeim ecke þykia Tijmeñ langur / ad bijda epter ſeinaſta Deige/ og Vpprriſu Lijkamañs. ?

Eg hlijt ad medkieñe / ad opt kuña ſlijkar Nuxaner ad koma i Mañſins Hiarta. Eñ þar a mote ſkulum vier hug leida og vita / ad med þvi Sæler vorar (epter Skilnad Andar og Lijkama) eru hia Chriſto i Dumrædelegre Dyrd og Glede/ þa giefur Gud þeim hæleita og nooglega Vitſku / ſo ad þær vita vel ad þeckia Guds Dæſemdar Rietllætis Ræd

og Vilia / og ad þeirra Lijkamer lijde hvorke Olucku nie Motgang / þo þeir hvijle og ligge i Dupte z Molldu Jardar / þær vita ad Almattugur Gud mune so vardveita alla þeirra Lidu og Lime/ ad sierhvort hid minsta þeirra Bein mune ei tijnast / þar til ad Vpprisan kiemur.

J añare Grein eru Saaler Vtvaldra i soddan Stad og Skickan/ og i slijkre Vnadsemd og Glede / ad þær kuña ecke ad fiña til nockrar hryggelegrar Forleingingar eda Onadanar / þviad þo þær Oaflataũlega hyre um̃ sijna Lijkame/ og Oske ad sa seinaste Domsins og Endurgiallds Dagur kome / so sem sia og merkia mæ i Openberan Johañis/ þa fylger þeirra Nyran og Osk einger Hrygd eda Ofognudur / helldur Glede og Fognudur / Gude Almattugum til Lofs og Dyrdar / hvorium þær giefa Pryss og Æru / og lata skie alla Hlute epter þvi sem hans Guddomlegur Vilie er til / og hañ hefur skickad / Apoc. 4.

þetta

Þetta sama giora Guds Børn i þessu auma Lijfe / a medañ þau eñ nu ganga i Holldenu / þau langar epter sijdustu Endurlausn/ og andvarpa epter Tilkomu Christi / og hvørn sem ecke þorleinger eda langar þar epter / sa same heþur aungva Ast nie Elsku a sijnum Endurlausnara/ Skylldu nu heilag ar Sæler sim̃ eru hia Christo ecke Oska/ ad pad Syndsamlega þessa Heims Alhæþe fæe Enda/ og sw fullkomlega Endurlausn meige sim̃ þyrst koma? Eñ ad soddan Forleinging / Osk og Girnd heilagra Sælna/ mune giora þim̃ nockra Hrygd eda Leida / þad kañ ecke ad skie / þviad þær eru hia Gude i hañs Himneskre Dyrd og Paradysar Sælu / þar eingeñ Tijme er / og eingeñ Mismunur Daga og Tijma/ Eñ hvar eingeñ Tijme er / þar er eingeñ langsamleg Forleinging. Þvi so stendur skriþad / Þusund Aar eru þyrer þier so sem eitt Dagur/ sa i Giær um̃leid / og sem ein Natur-Vaka / Psalm. 90. Og i

ødrum Stad/ Eitt sie Oduled þyrer ydur Elskañleger / Ad eirn Dagur er þyrer DRottne/ so sem Þusund Aar/ og Þusund Aar so sem eirn Dagur/ 1. Pet. 3.

Þar þyrer mijn Sæl / læt soddañ Nuxaner ecke sturla þig/ helldur gieþ og befala þig i Hendur DRottens / sem er þiñ Skapare/ þiñ Gud/ þijn Huggun/ þitt Traust / þitt Hijlþdarskiol / bæde i þessu Lijþe og Okomnu eilijþlega.

JEsu Christe miñ Endurlausnare / þu sier og þu vetist/ ad eg elska þijna Tilkomu/ bidiande þig aþ øllu Hiarta/ ad þu vilier med þiñe Dyrdarþullre Hingadkomu/ nidurbriota z Enda giora a øllu Syndsamlegu/ og Ogudlegu Athæfe þessa Dygdsnauda Heims/ og læta riettañ og maklegañ Doom ganga yþer Dioþuleñ og alla vora Ovine / og læta uppbyriast þa Oendañlegu Fagnadarrijku Farsælld Himneskrar Paradysar / þar þu munt vera allt i øllum. Iæ ad vijsu/ miñ Lausnare/ eþ ad allar Skiepnur haþa Angist og Forleinging

ad -

ad meiga þrelſaſt fra Hiegomanum / Hvoꝛium þær eru undergieꝼnar / uppa Von Endurlauſnareñar / ættū vier þa ſem erum Guds Boꝛn / Rom. 8. ecke miklu framar ad læta oſſ med Hiartañs Girnd og Glede / langa epter voꝛre O-endañlegre og fullkomeñe Endurlauſn. Eñ ſie þad þiñ Vilie DRotteñ JEſu / og hafer þu fyrerhugad ad eg ſkule lifa þiñ glederijka Tilkomu Dag / þa verde þiñ Vilie miñ Endurlauſnare. Læt mig fagna og glediaſt vid Hliood þiñar Baſonu / eñ ſkielfaſt ecke med þm̄ Vantrꝛudu / heldur vera reidubwēñ ad ſtøckva upp i Lopted i moots vid þig. Eñ læter þu mig ſofna fyrre wtaf / og taker mijna Sæl i Paradyſar Glede og Fognud / Siaa / þa er eg til Reidu / eg vil giarnañ koma þa þu kallar / eñ a medañ Kalled kiemur ei / þa læt eg ecke af / med gledelegre Andvarpan / ad ækalla þitt Nafn / og ſeigia : Flijt þier / kom þu ſnart / jaa miñ Herra JEſu / kom ad dæma Lifendur og Dauda.

3. Er þad þa þyn otiſſuleg Truw/ ad þeſſe ſame Lykame/ hvørn nu berum vier/ ſkule upp aptur ryſa / og aſamt med Saaluñe eilyfs lega lifa ?

Sañlega er þad myn Tru/ og þetta er þad eg jata og medgeing i miñe Poſtulegre Truarjatningu / þar ſo ſtendur. Eg true Vppriſu Holldſins/og eitt eilyft Lyf. Þviad þegar vor DROTTeñ JEſus kiemur aptur til Domſins/ þa munu fyrer honum ſamañſafnaſt allar Þioder/ Lifendur z Dauder/ Jller og Gooder/ Matth. 25. Þa mun Jordeñ giefa fram̃ þa Daudu/ Apoc. 20. Og a Augabragde munu Saalernar koma aptur i ſyna Fram̃lidna Lykame/ og koma ſo lifande fram̃ fyrer DROTTeñ/og vier ſem þa lifum og erum epter ordner/ munum under eins med hinum vera upprycker i Lopted/moti vid DRotteñ/1. Teſſ. 4. Þar mun DRotteñ ſkilia i ſundur Jlla og gooda/ eins og Hyrder ſkilur Saude fra Hofrum/ og ſetia Saudena til hægre Handar /

Handar/ eñ Naþraña til vinstre/ þar ept er verdur Domureñ upp sagdur/ og mun hañ mæla til þeirra sem eru til hægre Handar/ Komed hijngad þier Blessader mijns Fodurs/ og erþed þad Rijke sem ydur var þyrerbwed þyrer Upphaþ Heimsins. Eñ til þeirra a vinstre Hond eru/ mun hñ reiduglega so mæla/ Fared burt þra mier þier bölvader i Elld eilijþ añ/ hvor ed tilreiddur er Dioþlenum z hañs Einglum/ og munu þeir þa fara i eilijfar Pijsler / eñ Utvalder i eilijft Lijf/ Matth. 25. Eñ eþ þu villt mijn Sál haþa þleire Vitnisburde N. Nitningar/ um̃ þetta Efne / þa merk þessar epterfylgiande Greiner.

Þeir Daudu munu verda liþande/og med Lijkomum fram̃koma/ Vakned upp z syngeð Loþ þier sem i Jordune ligged.

Hafed þier ecke lesed um̃ Uppristu Fram̃lideña/þad ydur er sagt aþ Gude/ þar hañ so talar. Eg er Gud Abrahams / Gud Isaachs / Gud Jacobs/ Exo. 3. Eñ Gud er ecke Gud þeirra

Daudu/ helldur þeirra sem eru lifande/ Matth. 12.

Þeir morgu sem liggia og sofa i Jorduñe/ munu upp vakna / sumer til eilijfs Lijfs/ sumer til eilijfrar Sneipu og Skam̃ar/ Dan. 12.

Eg veit ad min̄ Endurlausnare lif-er/ og hier epter mun hn̄ uppvekia mig wr Jordeñe / og eg mun Ikladast þessu mijnu Horunde/ z i mijnu Hollde mun eg lijta Gud / þan̄ sama mun eg sia/z mijn Augu munu skoda hn̄/ en̄ ecke an̄arleg/ Job. 19.

San̄lega/san̄lega seige eg ydur/Sa Tijme kiemur/ og er alla reidu/ ad þeir Daudu munu heyra Rodd Guds Son-ar/ og þeir sem hana heyra/ þeir munu lifa/Joh. 5. Þad er Vilie hans sm̃ mig hefur sendt/ ad hvor sem sier Son-en̄ og truer a han̄ / hafe eilijft Lijf/ z eg mun uppvekia han̄ a sijdasta Deige/ Joh. 6.

Eg er Vppristan̄ og Lijfed/ Hvor sem truer a mig/ han̄ skal lifa/ þo han̄ deye.

deye. Og hvør sem lifer og truer a mig/ sa skal alldrei deya/ Joh. 12.

Mijn Sæl/ hugleid þu þau Dæme sem skied hafa/ þa sier þu hvørsu aud-vellt þad er Almættugum Gude/ þa Framlidnu upp ad vekia/ þvi alla tijma hefur hañ þad ecke kostad nema eitt Ord. Þegar hñ uppvakte Son Eckiunar i Naim/ þa mællte hañ so: Ungmeñe/ Eg seige þier/ rijs þu upp/ og jafnsnart reiste sa Daude sig upp/ og vard lifande/ Luc. 7. J sama Maata uppvakte hñ med einu Orde Skoolahøfdingians Dottur i Capernaū/ seigiande: Stulka/ Eg seige þier/ rijs upp/ Marc. 5. Eins skiede og þegar hñ uppvakte Lassarum i Bethania/ sa fiora Daga hafde i Grøfeñe leiged / þa kallade hañ og sagde/ Lassare/ kom þu wt/ og jafnsnart kom hañ lifande wr Grøfeñe/ Joh. 11.

Ja mijn Sæl/ þetta sijnest ad søñu Omøgulegt fyrer Mañlegum Augum og Skynsemeñe/ eñ hia Gude DRottne vorum

vorum er eckert Omøgulegt / Luc. 1.
Lijka so sem ein Mooder veit vel/ i hvøriu Hwse eda i hvørre Sæng / hun hefur lagt Barnkind sijna til Svefns/ þangad kiemur hun ad Morgne/ vekur þad upp/ tekur þad til sijn/ eins lijka veit DRott-iñ af hvørs Mañs Lijkama / og hvar þeir sofa sem hier i Heime hafa vered. Hañs Mustere og Bwstadur/ og myklu audvelldara mun hønum vera ad giøra aptur lifande vora dauda / Iskallda/ fwna og sundurrotna Lijkame / helldur eñ Moodureñe er ad uppvekia sitt sof-anda Barn i Vøgguñe.

Ad auk þessa høfum vier vorn liwfa Lausnara JEsum Christum / sem er Høfud siñar Christelegrar Kyrkiu / 1. Cor. 11. ecke alleinasta til Epterdæm-is/helldr er hañ Fyrerreñare/ Fyrerfare/ sa undañ oss hefr geinged/ Ja ad vijsu/ sa sem er hellsta Ordsøk vorrar Upp-risu. Þvi hañ er dæeñ vegna vorra Synda/ og jardadur/ Eñ a þridia Dei-ge er hañ med Glede og Føgnude upp aptur

apfur riseñ/ oss til Rietflætingar/Rom. 4. kallar og seiger so til vor allra/ Eg lifie/ z pier skulud z eirneñ lifa/Joh. 14.

Ja miñ Lausnare JEsu/ med þvi þu lifier/ þa munum vier og eirneñ vissulega lifia/þviad þu ert Høfuded/ eñ vier erum Limerner þyns Lykama/ og fyrst þad þu ert uppriseñ / þa munum vier og so vissulega upprysa. Og þyrst þu lifer/ sem ert vort Høfud/ þa munum vier og so sañlega verda lifiande. Þar fyrer DRotteñ JEsu/ bid eg og vænte epter þiñe huggunarsamlegu Hyngadkomu/ og andvarpa jafnañ med þyssu Ordum.

Kom Herra JEsu/ kom snarlega/ z giør Enda a þessare vondre Verølldu/ og heñar Ogudlegu Athæfe! Tak oss ad þier/ i þitt Himneska Ryke / hvort þu hefur fyrerbwed oss/ fyrr eñ Heimureñ var giørdur/ so vier mættum vera hia þier/ sia þyna Dyrd/ og eilyflega þig lofa z dyrdka med H. Einglum/og Utvølldum þynum/ Amen.

4. Saañ-

4. Sañlega mun þa eilyƀt Lyƀ vera miøg dyrdlegt Lyƀ/ og ƀram̃ yƀer allañ Mañlegañ Maata z Skilning gledelegt z ununarsamlegt?

Riett talar þu myn Sæl/ ƀram̃ yƀer mañlegañ Maata / Ja / ƀram̃ yfer allt þad sem nockur Madur kañ ad trwa/ hyxa eda skilia. Þvi so talar H. Ritning/ Eckert Auga heƀur sied/ og eckert Eyra hefur heyrt / og ecke er þad komed i nockurs Mañs Hiarta/ sim̃ Gud heƀur bwed til handa þeim sem hñ elska/ 1. Cor. 2. Esa. 64.

O eilyfur Gud/ hvilykur Fognudur/ hvilyk Vnadsemd / Glede / Dyrd og Sæla mun þar vera ? Ja myn Sæl / Hvør er sa þar vill ecke um̃hyxa daglega ? Hvør vill ecke feigeñ heyra þar um̃ talad ? Þar um̃ sagt og sunged ? Hvør vill ecke miklu helldur vera þar / og eignast soddañ Himneska Sælu? Eñ hvør vill skyra oss þar fra ? Og hvar ƀæum vier þ heyrt/ so vor Hiortu gladiest og ad þau mættu ƀa girnd og Forleinging þar epter ?

Myn

Mijn Sæl/ eñ þo ad ſa mikle Spæmadur Esaias / ſømuleidis ſa heilage Poſtule S. Pæll drepe ad eins a þettaſ z giete þar i aungvañ Mæta fra ſkÿrt/ ſem ædur var um̃ talad / ſamt þa eru margar ægiætar goodar Greiner i N. Ritningu / i hvørium heilagur Ande talar um̃ Føgnud og Farſælld eilÿfs Lÿfs/ z hallda ad þ gange yþer Megn mañlegrar Mælſku og Skynſemdar / þar um̃ ad tala/ þa ſtanda þo i heilagre Ritningu margar ægiætar Mælsgreiner/ i hvørium heilagur Ande gieþur nog lega til Kyñingar / hvørneñ hættad er eilÿþre Himnarÿkis Glede og Farſælld. Sem eru þeſſar.

Mÿner Elſkañleger/ Vier erum nu Guds Børn / eñ þad er eñ ei auglioost hvad vier munum verda/ Eñ vier vitum þegar JEſus Chriſtus auglÿſeſt / þa munum vier verda hønum lÿker / þviad vier munum ſiaa hañ / ſo ſem hañ er / 1. Joh. 3.

Eg mun skoda Gud i mÿnu Hollde / Job. 19.

Pa munu Riettlæter liooma so sem Soleñ / i þeirra Fødurs Rÿke / Matth. 13.

Þeir ødrum kieña Gott / munu skÿna so sem Lioome Himensins / Og þeir ed mørgum vÿsa til Leidriettingar / so sem Stiørnur æ og ad Eilÿfu / Dan. 12.

Gud mun vera allt i øllum / 1. Cor. 12.

Vier munum vera hia DRottne alla Tÿma / 1. Tess. 4.

DRotteñ mun Dyrdarlegañ giøra vorn fænÿtañ Lÿkama / og læta hñ verda lÿkañ sÿnum Dyrdarsamlega Lÿkama / Phil. 3.

J Vpprisuñe muñu þeir ecke kvongast nie giptast / helldur vera lÿka eins sem Einglar Guds a Himnum / Matth. 22.

Og eg Johañes sä þa Heiløgu Borg / þa nÿu Jerusalem / komande ofañ

an aþ Himnum fra Gude / tilbwna ſkꝛ
ka ſo ſem pryꝺda Brwdur ſynū Mañe.
Og eg heyrde mikla Rauſt a Stoolnum/
ſem ſagde / Sia þar Tialldbwd Guds
med Moñum / og Gud mun bwa hia
þeim / og þeir munu vera hañs Folk /
og ſialfur Gud med þeim mun vera þeir
ra Gud. Og Gud mun afþurka Tár-
eñ aþ allra þeirra Augum/ og Daudeñ
mun ecke vera leingur / eige Motgang-
ur / nie Harmur nie Pyna / þvi þad
fyrſta er umlided. Og ſa ſem ſat a
Stoolnum ſagde/ Sia eg giøre þad allt
nytt. Og ecke ſa eg nockurt Muſtere
þar iñe / Þvi DRotteñ Almattugur er
þeirra Muſtere/og Lambed/ Og Stad-
ur ſa þarf ecke vid Solar nie Tungls /
ad lyſa þeim/ þviad Dyrd Guds upplyſ-
ſer þa/ og þeirra Lioos er Lambed / og
þeir Heidingiar ſem Saluholpner ver-
da munu ganga i þvi ſama Lioſe. Og
Kongarner a Jorduñe munu flytia ſy-
na Dyrd þar iñ/ og þeſſ Stadardyr mu-
nu ecke aptur lætnar verda a Dageñ /

þvi þar verdur eingeñ Noott/ Apoc. 21.

Stooll Guds Lambsins mun vera þar iñe/ og hañs Þienarar munu þioona hønum / og lijta hañs Andlit / og hañs Nafn mun i þeirra Eññum vera / og eingeñ Noott mun þar vera / og ecke mun þar þurfa vid nockrar Lijsingar/eda Solarliooss/ Þviad Gud DRottiñ mun sialfur lijsa þeim / og þeir munu rijkia um Allder og ad Eilijfu / Apoc. 22.

Faa eru þesse Ord / mijn Saal / eñ full eru þau Dumrædelegrar Glede / Sætleiks og Nadsemdar. Þviad þo heilog Ritning hefde margt og miked hier um skrifad/ þa eru vor aumu Niørtu so veyk / og vort Skilningsleyse er so miked / ad vier kuñum ecke þad ad skilia nie skynia. Þar fyrer lætur heilagur Ande upp fyrer oss / med þessum faaum Ordum/so sem Glugga lijteñ/til ad horfa þar iñ/ so ad vier skulum vita / hvad vier eigum ad trwa og vona/og hvar vid vier eigum ad glediast / Eñ þegar vier erum þar komner / og vier erum eigande

ordner

ordnet ad þessare Himneskre Sælu / þa munum vier seigia hvør vid añañ / eins z sw gamla Elisabeth mællte vid Jomfrw Mariu/ seigiande / Sæl ertu sem trwder.

S. Augustinus.

Oh pad eilijfa Lijf / Oh dyrdarlegt Lijf / pad lifanda Lijf / i hvøriu ad er eilijfur Føgnudur an Hrygdar / eilijf Hvijld an Erfvidis / eilijf Dyrd an Otta / eilijfur Rijkdomur an Skada / jafnleg Heilbrygde an alls Siwkdoms. J þier er allt pad sem Mañsins Hiarta kañ ad hafa Lyst a / og þar vantar eckert. O þu eilijfa Jerusalem/ þu heilaga Borg Guds/ þu elskulegasta Brwdur mijns DRottens JEsu Christi / eg elska þig i mijnu Hiarta / og i mijnu Hugskote forleinger mig epter þiñe Fegurd/ Oho hvørsu fogur/ hvørsu dyrdarleg og prijdeleg ertu? Þu ert øllum fegre og dyrdlegre / og þu hefur aungva Fleckan. Þegar eg hugsa um̃ þig Jerusalem/ sem ert þar uppe/ Gal. 4. þa

 langar

langar mitt Hiarta til þyn/ Ja til þyn Jerusalem sem ert myn Mooder hin sæla/ og mitt Himneska Føburland/ Mig langar og til þyn JEsu Christe/ þu sem i þeirre Himnesku Jerusalem ert Hoþuded/ Lioosed/ HErran og eilyþur Hirder.

Oh hvørsu dyrdarlegt/ gledelegt og lystelegt Lyþ mun þad vera/ sem Gud heþur bwed til handa þeim sem han elska? Þad maa heita liþanda Lyþ/ roolegt og þridsamt Lyþ/ i hvøriu ad er eingen Daude/ eingen Synd/ ecke Kvøl/ Pyfl nie Pyna nockur/ eingen Hrygd nie Hrædsla/ ei Vesolld nie Veykleike/ þad Lyþ er þullt Dyrdar og Pryde/ Sælu og Sæmdar/ Þar er ecke Ovine ad hrædast/ þ" er eingen syndsamleg Girnd nie Fyfn/ þar er fullkomlegur Kiærleike/ þar er eilyþur Dagur/ eitt Ande i øllum/ þar sier Men sialþan Gud Auglite til Auglitis/ þar verdur hvørs Mans Hiarta yþerþliotanlega sadt og mettad med Lyþsins Fædu. Mig lyster

og

og langar til ad sia þa Dyrd / og mitt Hiarta hefur stoora Girnd til þiñar Sælu / þess meir sem eg hura þar uñ / þess kræncare verd eg af Ast og Elsku þeirre / sem eg hefe a þier.

O hvørsu sæl ertu miin Sal / þeg- ar þu skilur vid þeñañ daudlega Jard- neska Lijkama þiñ / og fer i Himerijke / þar ertu vel komeñ / þar fagna þier Guds Utvalder / þar þarftu ecke ad Ott- ast Dauda nie Dioful / þar verdur þu alla Tijma hia DRottne Gude þijnum Endurlausnara / og skodar hañs Andlit Dagløtañlega / sem er sa allra frijd aste a medal Mañaña Sona.

So sem Hiørtureñ kallar epter fer- sku Vatne / so kallar miin Sal til þijn miñ Gud / miina Sal þyrster epter mijnum Gude / epter þeim lifanda Gude / Nær mun eg þar koma / so eg meige fa ad sia þitt blijda blessada Andlit? Ps. 42. Oh þu Bruñur Lijfsins / þu Bruñ- ur allrar Huggunar / alls Fagnadar / nær mun eg drecka af lifande Vatne

þinar Huggunar / Nær mun eg komast wr þessum Eymdardal/ og sia og skoda þjna Dyrd ? Miñ Gud og miñ DRottẽ / aþ Hiarta langar mjna Sæl til þjn/ hana þyrster epter þier / Oh / læt mig koma og sia þitt blijda blessada Andlit.

Kom Herra JEsu Christe / kom og dvel ecke leinge / kom þu miñ Endurlausnare/ kom þu Huggun allra Þioda/ kom þu mitt Lioos/ lijstu Sælu miñe wr Myrkvastofu þessa auma Lijþs / so ad eg kome og prijse þitt heilaga Naþn eilijþlega.

Oh/ Þu eilijþt Oþorgeingelegt Rijke Himnaña / i þier er þad eilijþa Lioos og Fridur Guds/ sa ædre er øllum Skilninge/ i þier haþa Sæler Heilagra hæga Roo og Hvijld/ eilijþur Fognudur er yfer þra Høþdum / Esa. 35. DRottẽ miñ Gud / hvad dyrdarlegt er þitt Himerijke/ i hvoriu aller Heilager Drottna og Rijkia med þier / klædder Solarbyrtu og Lioma/ hafande Gull-legar

Coronur ſtet a Høfdum / þeir lÿta þig Andlite til Andlitis / og þu gledur þa med Sælu og Saluhialp.

Þar er eilÿþ Sæla eñ eingeñ Hrygd / eilÿf Glede og Fognudur / eñ eingeñ Þÿna / Velþerd an Sorgar / eilÿft Lioos an Myrkra / þar er eilÿþt Lÿþ / eñ eingeñ Daude / þar er eilÿþ Aſka þyrer utañ alla Elle / eilÿf Heilbrygde / þyrer utañ allañ Siwkdom / þar er Kiærleike þyrer utañ allt Hatur / þar er eilÿfur Fognudur og Oendañleg Glede / Og ſæler eru þeir ad Eilÿþu / ſem frelſader og leyſter eru þra Anaudum og Eymdum þeſſa auma Lÿþs / og komner eru i Fognud þÿns Rÿkis.

Eñ hvad verdur aþ þeim ſwlu Illa lucktande Hoþrum / þeim Ogudlegu til vinſtre Handar / hvort þara þeir? Þeir þara med Lÿþe z Sælu i eilÿfar Þÿſler. Ja ad vÿſu mÿn Sal / Lÿka ſo ſem Glede og Sæla Vtvaldra / er Oumrædsleg / og um̃ hana verdur ecke talad ſo ſem hun er / ſo kañ og einſkis Mañs

Tunga ad skijra fra þeim hrædelegu/ hryggelegu Kvølũ z Pijslum/ sem þeir Ogudlegu og Fordæmdu verda ad lijda. Po hafa þeir Gømlu bunded þad samañ i fææum Ordum/ seigiande.

Fyrst munu Pijsler og Kvaler Fordæmdra i Helvijte vera so margfalldar og mikiar/ ad þær kañ eingeñ Madur ad seigia nie telia. Hvιad so talar H. Ritning/ þeim mun kastad verda i hin ytstu Myrkur/ hvar ed vera mun Op og Tañagnystran/ Matth. 22. Þeir eru i Helvijte og Kvølunum/ Luc. 16. DROttiñ mun láta rigna yfer þa Ogudlegu/ Elldingum/ Ellde z Breñesteine/ Storm mun hañ giefa þeim i Laun/ Ps. 11. Þeirra Ormur mun alldrei deya/ og þeirra Elldur mun alldrei utslockna/og þeir munu verda Andstigd øllu Hollde. Skielfing / Angist og Pijna mun koma yfer þa/ þeir munu hugsiuker verda/ lijka sem su ed fæda skal/ Hver þeirra mun hrædast añañ/ þeirra Andlit munu verda so raud sem Elldur/

Elldur/ Esa: 13. Mølureñ mun vera þeirra Under-Dyna/ og Madkarner þeirra Abreida/ Esa. 41.

Sia þu hier Sæl miñ/ med þessum og þvilijkum hrædelegum Reikingum / vottar heiløg Ritning/ fyrer þeim Oguðlegu/ hvad þeir eiga þyrer Høndū/ og ad allur Kross og Motgangur/ allar Pijsler og Plagur/ Særende / Siwkdomar/ Dauden/ hvørsu sær og grim̄legur sem hañ kañ mest ad vera/ og alls hvad huxast eda nefnast kañ/ þad mun þar ad þylgiast / og aller Helvijtisker Andar og Aarar munu þa Fordæmdu hid grim̄legasta pijna og kvelia ad eilijþu.

Þar næst haþa þeir Gømlu so kallad. Þær marvijslegu Helvijtisku Kvaler og Pijsler munu verda so hrædelegar/ þungar og beiskar/ ad þeim Fordæmdu munu þær vera Olijdañlegar/ Obærelegar eñ þo samt verda þeir og hliota þeir þær ad lijda og þola um̄ alla Eilijþd. Þeir munu af stærre Angist leita Daud

ans/

ans/og pikna hañ ecke/ þeir munu gyrn≠
ast ad deya/ eñ Daudeñ mun plÿa pra
þeim/ Apoc. 9.

Ad vÿsu mÿn Sæl/ þad ma heita
ad þad sie hvørke Lÿf/ ei helldur Daude/
helldur munu þeir Fordæmdu velkiast
og velltast i mille Lÿfs og Dauda/ i O≠
um̃rædelegum Pÿslum og Plagum/ æ≠
lÿka so sem glooande Jarnhnøttur i log
ande Smidiu Aple/ so munu þeir For≠
dæmdu verda gagnheiter/og i þeim Hel≠
vÿtiska Ellde barder/ slegner/lemstrad≠
er/ æn enda ad eilÿpu.

J þridiu Grein hapa þeir Gømlu
so skrifad. Slÿkar margfalldar og O≠
bærelegar Kvaler Pÿsler og Plagur/
munu ecke skam̃a Stund vara/ ecke
um̃ langañ Tÿma/ þviad þad langt
er/þad er ecke eilÿft/helldur seger Gud
so/ Þeir munu fara i Elld eilÿfañ/
Matth. 25. Ja mÿn Sæl/ þo þeirra
Pÿsler mættu vara um̃ þusund Ar/ tÿu/
sextÿu/ eda hundrad þusund Ar/ þa
peinge þær Enda um̃ sÿder/ eñ þad

skiedur

ſkiedur ecke/þad Eilijft er/hefur aung-
vañ Enda. Landed þeirra(Fordæmdu)
mun verda ad breñande Bike/Eſa. 34.
þad hvørke Nott nie Dag wtſlocknar/
og Reikur þeirra Kvala mun upp ſtijga
fra Eilijfd til Eilijfdar/ og ecke munu
þeir hafa Hvijlld Nott nie Dag/ Apoc.
14.

Hugleid þu med þier mijn Sæl/ ef
nockur Madur ætte ad liggia eilijflega
a miwkre Sæng/ neita beſta Matar/
og drecka forkoſtulega Drycke/ og være
bundeñ vid þa Sæng/ ſo hañ kiæmeſt
alldrei lifande þadañ / ſañlega munde
ſa Madur ei Oſka ſier længra Lijf-
daga. Eñ i Helvijte velltaſt þeir For-
dæmdu/ ecke i Kræſingum nie Vellyſting
um/ helldur i Oendanlegum helvijtſkum
Ellde/i eilijfre Angiſt/i Kulu z Froſte/
og þreifanlegum Myrkrum/ ſo ad alld-
rei fæ þeir nockra Huggun / Vekvan
eda Vatns-Dropa/eda nockra Hugſval-
an ad eilijfu.

Þier aum og blind Heimſins Børn/
Heyre

Heyre þier þetta / lated ydur slijkt gan-ga til Hiarta. Þier sem elsked þeñan Heim og Holldsins Girnder / og seiged / Hier er Gott ad vera / hier er Gott ad vera. Eñ sia þu/ sa Tijme mun ko-ma/ og er ecke langt til/ ad þu med þeim Rijka fordæmda Mañe / munt kalla / klaga og seigia/ Eg kvelst i þessum Lo-ga. Ja / þu munt klaga og kalla / Hier er ei Gott/hier er ei Gott/og hlijt-ur þo samt þar ad vera eilijflega / þu hlijtur þad ad lijda / og þar eilijflega ad kveliast og pijnast/ eñ deya alldrei/ i Þrædelegum og Olijdañlegum Kvolum og Pijslum an alls Enda.

HErra JEsu Christe/ Sonur lifan-da Guds / Gief þu mier Eyru so eg meige heyra og hlijda þijnum Sende-bodum og Þienurum/ so eg giore Ydran/ og sie alla Tijma fraskilen Myrkrañа Bornum. Hialpa þu mier/ so eg hegde og breyte ecke epter Framferde og At-hæfe þessa Heims / uppa þad eg med hon-

hønum ecke verde kastadur i Helvijtis Kvaler og Pijsler. Styr þu mier / kieñ þu mier / leid þu mig med þijnum heilaga Anda / so eg daglega lære ad lifa sparlega / riettferduglega og Gud- lega / og deya sijdañ Christelega / so eg kome ecke i Kvala-Stade Helvijtiskra Pijsla / helldur ad eg med þier miñ Lausnare og Frelsare / og med þijnum Heilogum / mætte fa og ødlast þad gle- delega eilijfa Lijf Himneskrar Dyrdar og Farsælldar /

A M E N.

E N D E R.



Til Lesarans.

Hvad sem i þessare Bookar-Pryckingu hefur yfersiedst / so sem þetta.

D 1. a lin. 14. les ert. D 3. a lin. 19. les Einglana. D 6. b lin. 15. les 1. Tim. 4. H 1. b lin. 11. les Psalm. 113. J 1. a lin. 5. les vorar. R 7. a lin. 11. les hetrer. L 8. a lin. 16. les Job. L 8. lin. 23. les 90. M 7. b lin. 1. les full-lyfgad. N 2. b lin. 6. les gyrnest. N 3. a lin. 19. les Trunadar-Traust. P 6. b lin. 29. les fyrer. R 6. a lin. 1. les vinstre.

Eda hvad fleira vera kañ / þa er sañ-sÿn Lesare umbedeñ / þad ad lagfæra.

